Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

29 päivänä huhtikuuta 2015 *

Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Se, että oikeusasiamies käsittelee kantelun, joka koskee avoimen kilpailun soveltuvien hakijoiden luettelon hallinnointia — Tutkintavaltuudet — Huolellisuusvelvoite — Mahdollisuuden menettäminen — Henkinen kärsimys

Asiassa T-217/11,

Claire Staelen, kotipaikka Bridel (Luxemburg), edustajinaan aluksi asianajajat L. Levi, M. Vandenbussche ja A. Blot, sitten asianajajat F. Wies ja A. Hertzog ja lopuksi asianajaja V. Olona,

kantajana,

vastaan

Euroopan oikeusasiamies, asiamiehenään G. Grill, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron,

vastaajana,

jossa kyse on kanteesta, jossa vaaditaan korvausta vahingosta, joka kantajalle on väitetysti aiheutunut sen seurauksena, että Euroopan oikeusasiamies on käsitellyt hänen kanteluansa, joka koskee avoimen kilpailun EUR/A/151/98 perusteella laaditun soveltuvien hakijoiden luettelon, johon kantaja oli merkitty kilpailun läpäisseenä hakijana, huonoa hallinnointia,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Prek sekä tuomarit I. Labucka ja V. Kreuschitz (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.4.2014 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

tuomion

Asian tausta

I *Oikeusasiamiehelle tehtyä kantelua edeltävät tosiseikat*

1 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL C 60 A, s. 10) julkaistiin 2.3.1999 kilpailuilmoitus, joka koski avoimessa kilpailussa järjestettäviä kokeita soveltuvien hakijoiden luettelon laatimiseksi ranskankielisten hallintovirkamiesten palvelukseen ottamiseksi (EUR/A/151/98) (jäljempänä kilpailu EUR/A/151/98). Kilpailun järjestivät parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto. Kantaja osallistui tähän kilpailuun.

2 Kantaja Staelen otettiin 11.11.1999 Euroopan parlamentin palvelukseen ura-alueen A ylimääräiseksi toimenhaltijaksi 27.11.2000 asti. Hänen kanssaan tehtiin viimeksi mainitusta ajankohdasta alkaen väliaikaisen toimenhaltijan sopimus, ja hänet nimitettiin palkkaluokkaan A 7, palkkatasolle 3 ja tämän jälkeen samaan palkkaluokkaan palkkatasolle 4. Hänen sopimuksensa parlamentin kanssa päättyi 26.11.2003. Hän on ollut työttömänä mainitusta ajankohdasta lähtien.

3 Kantaja osallistui 8.–9.6.2000 kilpailun EUR/A/151/98 kirjallisiin kokeisiin.

4 Kilpailun EUR/A/151/98 valintalautakunnan puheenjohtaja ilmoitti kantajalle 26.10.2000, että koska kantaja oli saanut kirjallisesta kokeesta vain 17 pistettä ja koska tässä kokeessa edellytetty vähimmäispistemäärä oli 20 pistettä, kantajaa ei hyväksyttäisi kyseisen kilpailun myöhempiin kokeisiin. Tämän kilpailun soveltuvien hakijoiden luettelo laadittiin 12.1.2001.

5 Sen jälkeen kun kantajan tekemä valitus oli hylätty, hän nosti 26.10.2000 tehdystä päätöksestä kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 30.1.2001.

6 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumosi 5.3.2003 kilpailun EUR/A/151/98 valintalautakunnan 26.10.2000 tekemän päätöksen, jolla kantajaa ei hyväksytty kirjallisen kokeen jälkeisiin kokeisiin (tuomio 5.3.2003, Staelen v. parlamentti, T-24/01, Kok. H., EU:T:2003:52).

7 Edellä 6 kohdassa mainitun tuomion Staelen v. parlamentti (EU:T:2003:52) täytäntöönpanemiseksi parlamentti järjesti 22.3.2004 suulliset kokeet, joihin kantaja osallistui ainoana hakijana.

8 Kantaja teki 22.7.2004 valituksen, jotta hänelle toimitettaisiin tulokset kilpailusta EUR/A/151/98, johon hän oli osallistunut.

9 Parlamentti ilmoitti kantajalle 18.8.2004, ettei hänen nimeään ollut merkitty soveltuvien hakijoiden luetteloon sen vuoksi, että hänen saamansa kokonaispistemäärä oli pienempi kuin soveltuvien hakijoiden luettelossa viimeisellä sijalla olevan hakijan saama pistemäärä.

10 Sen jälkeen kun kantajan tekemä valitus oli hylätty, hän nosti 18.8.2004 tehdystä päätöksestä kumoamiskanteen ja vahingonkorvauskanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 19.1.2005.

11 Parlamentti ilmoitti kantajalle 19.5.2005, että se oli päättänyt merkitä kantajan nimen kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon ja että tämä luettelo oli voimassa 1.6.2007 saakka.

12 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi 18.10.2006 antamassaan määräyksessä Staelen v. parlamentti (T-32/05, EU:T:2006:328), että lausunnon antaminen 19.1.2005 nostetusta kumoamiskanteesta raukeaa, ja se hylkäsi vahingonkorvauskanteen.

13 Koska kantaja ei saanut työtarjouksia, hän kirjoitti töitä löytääkseen useille Euroopan unionin toimielimille, muun muassa parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kaikki nämä hakemukset hylättiin.

II *Kantelu oikeusasiamiehelle*

14 Kantaja teki 14.11.2006 oikeusasiamiehelle kantelun, jonka mukaan parlamentin hallinnossa oli ilmennyt hallinnollinen epäkohta kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon hallinnoinnissa (jäljempänä kantelu).

15 Oikeusasiamies ilmoitti kantajalle 30.1.2007 aikovansa tutkia kantelun ja esittäneensä parlamentille pyynnön antaa lausunto yhtäältä kantajan asian käsittelystä sen jälkeen, kun hänen nimensä oli merkitty kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, ja toisaalta kantajan vaatimuksesta tulla kohdelluksi oikeudenmukaisesti unionin toimielimissä avoimia virkoja täytettäessä.

16 Parlamentti toimitti pyydetyn lausunnon oikeusasiamiehelle 20.3.2007.

17 Oikeusasiamies ilmoitti parlamentille 3.5.2007 pitävänsä tarpeellisena tutkia parlamentin asiakirja-aineistoa muun muassa sen selvittämiseksi, oliko muille unionin toimielimille ilmoitettu parlamentin päätöksestä merkitä kantajan nimi kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon ja miten tämä oli tehty.

18 Kantaja toimitti 11.5.2007 oikeusasiamiehelle huomautuksensa kantelua koskevasta parlamentin lausunnosta.

19 Kantaja pyysi 15.5.2007 parlamenttia jatkamaan kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa. Jäljennös tästä pyynnöstä toimitettiin oikeusasiamiehelle samana päivänä. Oikeusasiamiehen viraston virkamiehet tutkivat parlamentin asiakirja-aineiston samana päivänä. Tähän asiakirja-aineistoon kuului kahdeksan luottamuksellista asiakirjaa.

20 Oikeusasiamies laati 16.5.2007 ”kertomuksen Euroopan oikeusasiamiehen suorittamasta asiakirja-aineiston tarkastuksesta” (jäljempänä tarkastuskertomus). Tässä kertomuksessa todettiin, että oikeusasiamiehen edustajat olivat saaneet jäljennöksen kahdeksasta luottamuksellisesta asiakirjasta, joista yhtä kuvattiin seuraavasti: ”Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston [EPSO] jakama niin sanottu pooling-asiakirja, jossa mainitaan kaikkien [unionin] eri toimielinten järjestämien kilpailujen soveltuvien hakijoiden luetteloissa edelleen olevien hakijoiden määrä”.

21 Oikeusasiamies toimitti tarkastuskertomuksen kantajalle ja parlamentille 24.5.2007.

22 Oikeusasiamies ehdotti parlamentille 24.5.2007 päivätyllä kirjeellään, josta toimitettiin kantajalle jäljennös samana päivänä, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa jatkettaisiin, jotta olisi mahdollista päästä sovintoratkaisuun siinä tapauksessa, että hallinnollisia epäkohtia todettaisiin ilmenneen. Parlamentti ilmoitti oikeusasiamiehelle 31.5.2007, että se oli jatkanut kyseisen luettelon voimassaoloa 31.8.2007 saakka. Kantajalle ilmoitettiin 6.6.2007, että parlamentin pääsihteeri oli pyytänyt menettelyn aloittamista kyseisen luettelon voimassaolon jatkamiseksi 31.8.2007 saakka. Parlamentti ilmoitti kantajalle 17.7.2007, että se oli päättänyt jatkaa kyseisen luettelon voimassaoloa 31.8.2007 saakka.

23 Kantaja lähetti 28.8.2007 oikeusasiamiehelle sähköpostiviestin, jossa hän totesi, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon, jossa hänen nimensä oli, voimassaoloa oli jatkettu vain kolmella kuukaudella, vaikka mainitun soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon kesto oli ollut pidempi kilpailun alun perin läpäisseiden hakijoiden osalta. Oikeusasiamies vastasi kantajan sähköpostiviestiin 29.8.2007 päivätyllä sähköpostiviestillä.

24 Parlamentti ilmoitti kantajalle 15.10.2007, että jos hän haluaa, hänen hakemusasiakirjansa säilytettäisiin kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon päättymisen jälkeen kahden ja puolen vuoden ajan. Kantaja vastasi 19.10.2007, että se, että kyseisen luettelon voimassaoloa oli jatkettu vain kolmella kuukaudella, vahvisti sen, että hän oli joutunut syrjinnän kohteeksi.

25 Oikeusasiamies toimitti kantajalle 22.10.2007 kantelun johdosta tekemänsä päätöksen (jäljempänä 22.10.2007 tehty päätös). Oikeusasiamies katsoi tässä päätöksessä, että parlamentin hallinnossa ei ollut ilmennyt hallinnollisia epäkohtia. Hän totesi tämän johtopäätöksen tueksi erityisesti, että 15.5.2007 suoritetun parlamentin asiakirja-aineiston tarkastuksen perusteella oli mahdollista osoittaa, että parlamentin palvelukseen oli otettu toukokuusta 2005 lähtien vain tietyille aloille erikoistuneita ranskankielisiä hallintovirkamiehiä. Hän totesi mainitussa tarkastuksessa käyneen myös ilmi, että kantajan hakemus oli annettu parlamentin kaikkien pääosastojen käytettäväksi (ks. kyseisen päätöksen 2.4 kohta). Hän tarkensi tämän jälkeen seuraavaa: ”Tarkastus [oli] vahvistanut sen, minkä parlamentti oli todennut jo lausunnossaan, eli sen, että [kilpailun EUR/A/151/98] soveltuvien hakijoiden luettelo, josta käy ilmi [kantajan] käytettävissäolo, oli annettu [unionin] muiden toimielinten käytettäväksi” ja ”tarkastus [oli] vahvistanut myös sen, että hänen ansioluettelonsa oli lähetetty häntä koskevia tietoja pyytäneelle toimielimelle eli neuvostolle” (ks. kyseisen päätöksen 2.5 kohta). Luettelon voimassaolon jatkamisen osalta hän totesi lopuksi kyseen olevan toimivaltaisen viranomaisen harkintavallan piiriin kuuluvasta seikasta ja antoi parlamentille tunnustusta siitä, että se oli ilmoittanut olevansa valmis jatkamaan kyseisen luettelon voimassaoloa (ks. saman päätöksen 2.6 kohta).

III *Oikeusasiamiehen oma-aloitteinen tutkinta*

26 Kantaja lähetti 22.10.2007 tehdyn päätöksen jälkeen oikeusasiamiehelle useita kirjeitä, joissa hän vetosi oikeusasiamiehen tekemiin virheisiin, jotka koskivat kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloa koskevan tutkinnan päättämistä, ja siihen, että kyseistä luetteloa ei ollut julkaistu virallisesti ja jaettu toimielinten kesken (ks. erityisesti 24.1.2008, 14.7.2008 ja 1.8.2008 päivätyt kirjeet). Kantaja vaati oikeusasiamiestä aloittamaan tutkinnan tällä perusteella uudelleen. Oikeusasiamies vahvisti 1.7.2008, 21.7.2008 ja 1.10.2008 antamissaan vastauksissa 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä tekemänsä päätelmät. Kantaja lopetti tämän kirjeenvaihdon 8.10.2008 päivätyllä kirjeellään, jossa hän kielsi oikeusasiamiestä kirjoittamasta hänelle enää kertaakaan.

27 Parlamentin jäsen P. otti kantajan pyynnöstä yhteyttä oikeusasiamieheen 5.11.2009 ja pyysi häntä tarkastelemaan uudelleen 22.10.2007 tehtyä päätöstä. P. lähetti oikeusasiamiehelle muistutuskirjeen 4.3.2010.

28 Oikeusasiamies vastasi P:n kirjeisiin 10.3.2010 pahoitellen myöhäistä vastaustaan ja vahvistaen päätelmänsä, jonka mukaan kantelun käsittelyn yhteydessä ei ollut käynyt ilmi, että parlamentin hallinnossa oli ilmennyt hallinnollisia epäkohtia. Hän vahvisti erityisesti uudelleen, että hänen tarkastuksensa oli vahvistanut sen, että kyseessä oleva soveltuvien hakijoiden luettelo oli annettu muiden unionin toimielinten käytettäväksi ja että soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon päättymisen ajankohtaa koskeva nimittävän viranomaisen päätös kuului nimittävän viranomaisen harkintavallan piiriin.

29 P. otti yhteyttä oikeusasiamieheen 14.4.2010 ja pyysi häntä toimittamaan itselleen huomautukset sen 17.3.2010 päivätyn kirjeen sisällöstä, jonka parlamentin eläkkeellä oleva virkamies ja kantajan entinen työtoveri W. oli lähettänyt oikeusasiamiehelle ja josta P. liitti mukaan jäljennöksen. Tähän kirjeeseen sisältyi oikeusasiamiehen suorittamaan tutkintaan liittyviä kysymyksiä sekä erilaisia syytöksiä oikeusasiamiestä vastaan.

30 P. syytti 1.6.2010 päivätyssä kirjeessään oikeusasiamiestä siitä, että oikeusasiamies oli tehnyt tiettyjä virheitä ja erityisesti vääristänyt tosiseikkoja väittäessään, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelo, jossa kantajan nimi oli, olisi saatettu muiden toimielinten käytettäväksi. P. korosti

lisäksi sitä, että kantajalle oli aiheutunut vakavaa vahinkoa oikeusasiamiehen menettelyn vuoksi ja että hän odotti siten sitä, että oikeusasiamies tekisi konkreettisia ehdotuksia tämän vahingon korvaamiseksi.

31 Oikeusasiamies vastasi P:n kirjeeseen 11.6.2010 pahoitellen myöhäistä vastausta ja todeten, että 14.4.2010 ja 1.6.2010 päivättyjen kirjeiden sisältöä tutkittaisiin pian yksityiskohtaisesti, että asia oli annettu toiselle käsittelijälle ja että P:lle ilmoitettaisiin tämän tarkastelun johtopäätöksistä ennen kesäkuun 2010 loppua.

32 Oikeusasiamies ilmoitti P:lle 29.6.2010 P:n 14.4.2010 ja 1.6.2010 päivättyjä kirjeitä tutkittuaan tekemistään johtopäätöksistä. Hän myönsi ensinnäkin päätöksensä 2.5 kohdan ensimmäisen virkkeen olleen virheellinen, kun siinä todettiin, että ”parlamentti oli todennut jo lausunnossaan”, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelo, jossa on kantajan nimi, olisi annettu muiden unionin toimielinten käytettäväksi. Hän esitti kantajalle ja P:lle pahoittelunsa tämän johdosta. Hän selitti toiseksi tekemänsä päätelmän siitä, että mainittu luettelo, josta kantajan käytettävissäolo ilmeni, oli annettu muiden unionin toimielinten käytettäväksi, perustuvan niin sanottuun pooling-asiakirjaan. Hän ilmaisi valittelunsa siitä, ettei hän ollut korostanut tätä seikkaa riittävästi aiemmin. Hän myönsi lisäksi, ettei tässä asiakirjassa täsmennetty ajankohtaa, jona parlamentti oli toimittanut asianomaiset tiedot EPSOlle tai muille toimielimille, vaikka tosiseikkojen ajallinen järjestys on perustavanlaatuinen seikka ottaen huomioon se, että kyseisen soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolo oli päättynyt 1.6.2007. Hän ilmoitti tehneensä tämän vuoksi päätöksen aloittaa oma-aloitteinen tutkinta ja tarkistaa, oliko parlamentin hallinnossa ilmennyt hallinnollinen epäkohta.

33 Oikeusasiamies ilmoitti samana päivänä päivätyllä kirjeellä parlamentille 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.5 kohtaan sisältyneestä virheestä, sen korjaamisesta ja päätöksestään aloittaa oma-aloitteinen tutkinta ja tarkistaa, oliko parlamentin hallinnossa ilmennyt hallinnollinen epäkohta sen arvioidessa kantajan asemaa. Hän pyysi tässä yhteydessä parlamenttia antamaan hänelle lausunnon ja lisätietoja monista kysymyksistä. Hän pyysi siten parlamenttia tarkentamaan, millä tavalla se oli ilmoittanut EPSOlle, neuvostolle ja muille unionin toimielimille ja elimille siitä, että kantajan nimi oli merkitty kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, selittämään syyn sille, miksi parlamentti ei ollut vastannut kantajan 15.5.2007 esittämään pyyntöön jatkaa kyseisen luettelon voimassaoloa, täsmentämään, oliko se kuullut neuvostoa ennen kuin se päätti siitä, oliko mainitun luettelon voimassaoloa syytä jatkaa – ja ellei ollut, minkä vuoksi – sekä selvittämään, miksi kantajan nimi oli merkittynä kyseiseen luetteloon vain kahden vuoden ja kolmen kuukauden ajan, vaikka muiden hakijoiden nimet olivat merkittyinä siihen lähes kuuden ja puolen vuoden ajan.

34 Oikeusasiamies tapasi P:n 5.7.2010. P. antoi tässä tapaamisessa oikeusasiamiehelle jäljennöksen kirjeestä, jonka W. oli lähettänyt P:lle 30.6.2010 ja jossa W. huomautti, että kantaja oli menettänyt kaiken luottamuksensa oikeusasiamiehen kykyyn aloittaa objektiivinen menettely ja että oikeusasiamiehen pitäisi siten lopettaa tutkintansa välittömästi. Oikeusasiamiehen viraston asiasta vastaavan käsittelijän ja W:n välillä järjestettiin samana päivänä kokous, jossa W. vahvisti kantajan epäilevän oikeusasiamiehen ja parlamentin välistä salaista yhteistyötä.

35 W. ilmoitti 12.7.2010 oikeusasiamiehelle, että kantaja vastusti uutta tutkintaa, koska hän epäili oikeusasiamiehen ja parlamentin välistä salaista yhteistyötä. Oikeusasiamiehelle annettiin jäljennös asiakirjasta, joka sisälsi kantajan yksityiskohtaisia uutta tutkintaa koskeneita pohdintoja. Kantaja totesi tässä asiakirjassa, että se, antaako hän tälle tutkinnalle ehkä suostumuksensa, riippui oikeusasiamiehen vastauksista hänen epäilyksiinsä.

36 Oikeusasiamies vastasi 19.7.2010 päivätyllä W:lle osoittamallaan kirjeellä kantajan uutta tutkintaa koskevia yksityiskohtaisia pohdintoja sisältäneessä asiakirjassa esitettyihin kysymyksiin. Oikeusasiamies vakuutti hänelle, ettei kyse ollut mistään salaisesta yhteistyötä ja että oikeusasiamies olisi tyytyväinen, jos kantaja suostuisi oma-aloitteisen tutkinnan jatkamiseen.

37 W. vastasi 26.7.2010, että hän ja kantaja toistivat aiemmin esittämänsä syytökset ja laajensivat niitä. Hän tarkensi, että kantaja vastusti edelleen oikeusasiamiehen uutta tutkintaa.

38 Oikeusasiamies vastasi W:n 26.7.2010 päivättyyn kirjeeseen 8.9.2010 ja totesi erityisesti, että W:n ja kantajan esittämään jokaiseen väitteeseen vastaaminen ei ollut tarpeen, koska vaikutti siltä, että he olivat päättäneet esittää väitteensä muille elimille.

39 Parlamentti antoi 15.11.2010 lausunnon vastauksena kysymyksiin, jotka oikeusasiamies oli esittänyt sille 29.6.2010 päivätyssä kirjeessään. Se totesi lausunnossaan, että alalla sovellettavan politiikan mukaisesti kaikki kantajaa koskeneet tiedot oli hävitetty kaksi ja puoli vuotta kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon päättymisen jälkeen eli maaliskuussa 2010. Se ei kyennyt näin ollen dokumentoimaan vastauksiaan sillä tavalla kuin se tavallisesti teki ja joutui turvautumaan asiasta tuolloin vastanneiden virkamiestensä muistikuviin. Se vahvisti oikeusasiamiehen kysymyksiin antamissaan vastauksissa erityisesti sen, että EPSOlle, neuvostolle ja muille unionin toimielimille ja elimille oli ilmoitettu hyvissä ajoin kantajan nimen merkitsemisestä mainittuun luetteloon, että neuvostoa oli kuultu ennen kuin tämän luettelon voimassaoloa oli jatkettu ja että kantajasta mahdollisesti kiinnostuneilla toimielimillä oli ollut käytettävissään pitempi määräaika ottaa kantajaan yhteyttä kuin määräaika, joka niillä oli ollut käytettävissään muiden samaan luetteloon merkittyjen hakijoiden osalta.

40 Oikeusasiamies esitti 22.11.2010 parlamentille uusia kysymyksiä ja ilmoitti tästä P:lle samana päivänä päivätyllä kirjeellä, jonka jäljennös toimitettiin kantajalle. Oikeusasiamies totesi tässä kirjeessä myös, että jos kantaja vastusti edelleen hänen oma-aloitteista tutkintaansa, hän rajaisi analyysinsä jo hänen hallussaan oleviin tietoihin ja tietoihin, jotka parlamentin piti hänelle vielä toimittaa.

41 Oikeusasiamiehen uusiin kysymyksiin 24.1.2011 antamassaan vastauksessa parlamentti vakuutti, että kantajaa koskeva asiakirja-aineisto oli hävitetty kokonaisuudessaan ja että sillä ei ollut siten enää käytettävissään kirjeitä tai sähköpostiviestejä, joilla se oli ilmoittanut muille unionin toimielimille ja elimille kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon.

42 Oikeusasiamies antoi 31.3.2011 päätöksensä (jäljempänä 31.3.2011 tehty päätös), jolla hänen oma-aloitteinen tutkintansa saatettiin päätökseen. Hän katsoi kyseisessä päätöksessä, ettei parlamentin hallinnossa ollut ilmennyt epäkohtia siltä osin kuin kyse oli kantajan 15.5.2007 päivätyn kirjeen käsittelystä ja sen ajan pituudesta, jona kantajan nimi oli merkittynä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon. Oikeusasiamies katsoi myös, ettei käynnissä ollutta tutkintaa ollut syytä jatkaa ottaen huomioon se, että kantaja vastusti sitä ja että kyse ei ollut suuresta julkisesta edusta.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

43 Kantaja nosti nyt käsiteltävän vahingonkorvauskanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 20.4.2011 jättämällään kannekirjelmällä.

44 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— velvoittaa oikeusasiamiehen maksamaan kantajalle korvauksena aineellisesta vahingosta 559 382,13 euron suuruisen nettosumman viivästyskorkoineen, jotka lasketaan Euroopan keskuspankin vahvistaman koron perusteella siten, että sitä korotetaan kahdella prosenttiyksiköllä

— velvoittaa oikeusasiamiehen maksamaan yhteisöjen eläkekassalle kantajan hyväksi maksettavat eläkemaksut, jotka lasketaan kesäkuun 2005 ja huhtikuun 2011 väliseltä ajanjaksolta lasketun peruspalkan perusteella eli 482 225,97 euron suuruisen kokonaismäärän perusteella

— velvoittaa oikeusasiamiehen maksamaan kantajalle kuukausittain, toukokuusta 2011 alkaen ja maaliskuuhun 2026 saakka, nettosumman, joka vastaa tehtäväryhmän AD palkkaluokan AD 9 palkkatasolle 2 kuuluvien virkamiesten toisen vuoden osalta vahvistettuja palkkoja, ottaen huomioon samaan palkkaluokkaan kuuluvan virkamiehen normaalin urakehityksen, täydennettynä kantajan hyväksi eläkekassaan ja sairasvakuutuskassaan suoritettavilla maksuilla

— velvoittaa oikeusasiamiehen maksamaan kantajalle 50 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä

— velvoittaa oikeusasiamiehen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

45 Oikeusasiamies vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

46 Kantaja vaatii vastauskirjelmässään, että unionin yleinen tuomioistuin määrää prosessinjohtotoimina ja asian selvittämistoimina, että

— oikeusasiamies esittää tutkinta-aineistoon sisältyneet asiakirjat sekä 24.5.2007 ja 31.5.2007 päivätyt kirjeet, jotka koskivat kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon, johon kantajan nimi oli merkitty, voimassaolon jatkamista

— kannekirjelmän jättämisen ajankohtana Euroopan oikeusasiamiehenä ollutta Diamandourosta kuullaan henkilökohtaisesti

— A:ta ja B:tä oikeusasiamiehen virastosta sekä C:tä, P:tä, H:ta ja S:ää parlamentista kuullaan, jotta saadaan selvitettyä niiden asiakirjojen sisältö, jotka parlamentin virkamiehet olivat esittäneet oikeusasiamiehen edustajille 15.5.2007 tehdyssä tarkastuksessa.

47 Kantaja pyysi 25.4.2012 päivätyssä kirjeessään, että unionin yleinen tuomioistuin sallii hänen esittää virkamiestuomioistuimessa vireillä olleen asian F-9/12, Staelen v. parlamentti, käsittelyn yhteydessä saadut asiakirjat uutena näyttönä tässä asiassa. Ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän pyynnön 23.5.2012 tekemällään päätöksellä. Tässä pyynnössä tarkoitetut asiakirjat ja 6.6.2012 päivätty kirje, joka jätettiin yhdessä asiakirjojen kanssa, sisällytettiin asiakirja-aineistoon ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 19.6.2012 tekemällä päätöksellä lukuun ottamatta parlamentin asiassa F-9/12 esittämää vastinetta.

48 Kantaja vaati 23.10.2012, että unionin yleinen tuomioistuin kehottaa parlamenttia ja oikeusasiamiestä esittämään kaksi sähköpostiviestiä, jotka liittyvät tiettyjen sellaisten asiakirjojen jäljennösten toimittamiseen takaisin parlamentille, jotka ovat olleet oikeusasiamiehen hallussa toukokuussa 2007 tehdystä tarkastuksesta alkaen. Vastauksena tähän vaatimukseen oikeusasiamies toimitti kyseiset kaksi sähköpostiviestiä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon. Nämä sähköpostiviestit sisällytettiin ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 21.11.2012 tekemällä päätöksellä asiakirja-aineistoon.

49 Kantaja jätti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon uutta näyttöä 19.12.2012 päivätyllä kirjeellään ja viitaten viimeaikaiseen kehitykseen asian F-9/12 käsittelyssä pyysi prosessinjohtotoimista määräämistä. Tämä kirje ja sen liitteet sisällytettiin ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 24.1.2013 tekemällä päätöksellä asiakirja-aineistoon.

50 Virkamiestuomioistuin antoi 11.7.2013 asiassa F-9/12 tuomionsa, jolla se velvoitti parlamentin yhtäältä maksamaan korvausta aineellisesta vahingosta, joka ex aequo et bono arvioitiin 10 000 euroksi, sillä perusteella, että kantaja oli parlamentin toiminnan vuoksi menettänyt soveltuvien hakijoiden

luetteloon merkitsemisestä saamansa edun, ja toisaalta korvaamaan kantajalle aiheutuneen henkisen kärsimyksen, joka ex aequo et bono vahvistettiin 5 000 euroksi (tuomio 11.7.2013, CC v. parlamentti, F-9/12, Kok. H., EU:F:2013:116, 124 ja 128 kohta).

51 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoja muutettiin 17.9.2013 tehdyllä päätöksellä (EUVL C 313, s. 2), esittelevä tuomari määrättiin neljänteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia näin ollen siirrettiin.

52 Kantaja haki 28.8.2013 muutosta edellä 50 kohdassa mainittuun tuomioon CC v. parlamentti (EU:F:2013:116; ks. asia T-457/13 P).

53 Kantaja pyysi 6.11.2013, että asian selvittämistoimena olisi määrättävä, että Diamandourosin jälkeen Euroopan oikeusasiamieheksi tullutta O'Reillyä kuullaan henkilökohtaisesti sen vuoksi, että on tärkeää tietää hänen kantansa hänen edeltäjänsä tekemiin virheisiin ja se, miltä osin hän ottaa niistä vastuun tai sanoutuu niistä irti.

54 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella unionin yleinen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti kehottaa asianosaisia vastaamaan tiettyihin kirjallisiin kysymyksiin ja aloittaa suullisen käsittelyn. Asianosaiset vastasivat näihin kirjallisiin kysymyksiin asetetussa määräajassa. Lisäksi asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 9.4.2014 pidetyssä istunnossa.

Oikeudellinen arviointi

I *Tutkittavaksi ottaminen*

55 Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa aluksi, että SEUT 268 artiklan ja SEUT 340 artiklan toisen kohdan nojalla sillä on toimivalta tutkia oikeusasiamiestä vastaan nostettu vahingonkorvauskanne (tuomio 23.3.2004, oikeusasiamies v. Lamberts, C-234/02 P, Kok., EU:C:2004:174; tuomio 10.4.2002, Lamberts v. oikeusasiamies, T-209/00, Kok., EU:T:2002:94, 52 kohta ja tuomio 24.9.2008, M. v. oikeusasiamies, T-412/05, EU:T:2008:397, 39 kohta).

56 Oikeusasiamies on esittänyt kuitenkin epäilyjä siitä, onko kantajalla oikeussuojan tarvetta, koska kantajan kanteen kohteena on tässä asiassa oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan riittämätön laajuus siitä huolimatta, että kantaja on vastustanut kiivaasti tätä tutkimusta. Oikeusasiamies toteaa lisäksi, että mitään lopullista päätöstä ei ole tehty sen kysymyksen osalta, milloin ja miten parlamentti oli ilmoittanut muille toimielimille, elimille ja laitoksille kantajan nimen lisäämisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon. Oikeusasiamies katsoo voivansa edelleen aloittaa tätä asiaa koskevan tutkinnan uudelleen. Nyt käsiteltävä kanne vaikuttaa näin ollen oikeusasiamiehestä ennenaikaiselta.

57 Kantajan mukaan hänellä on oikeussuojan tarve, kun otetaan huomioon se, että kaksi oikeusasiamiehen suorittamaa tutkintaa on saatettu päätökseen päätöksillä, joissa on todettu, ettei parlamentin hallinnossa ollut ilmennyt hallinnollista epäkohtaa.

58 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että sillä, että kantaja vastusti oikeusasiamiehen oma-aloitteista tutkintaa, ei käsiteltävässä asiassa voida kyseenalaistaa kantajan oikeussuojan tarvetta. Vaikka mainittu tutkinta on suoritettu ilman kantajan suostumusta ja tukea, kantajalla on oikeussuojan tarve sen vahingon korvaamisen osalta, joka hänelle on ehkä aiheutunut tämän tutkinnan johdosta tai sen yhteydessä, joten kysymyksellä kantajan suhtautumisesta tähän tutkintaan ei ole tässä asiassa vaikutusta arvioitaessa kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

59 On lisäksi syytä muistuttaa, että EUT-sopimuksessa määrätty vahingonkorvauskanne on tarkoitettu itsenäiseksi oikeussuojakeinoksi, jolla on oma tehtävänsä oikeussuojakeinojen järjestelmässä, ja sen nostamisen edellytykset määräytyvät sen erityisen tarkoituksen perusteella (tuomio 28.4.1971, Lütticke v. komissio, 4/69, Kok., EU:C:1971:40, 6 kohta ja määräys 21.6.1993, Van Parijs ym. v. neuvosto ja komissio, C-257/93, Kok., EU:C:1993:249, 14 kohta). Kun kumoamiskanteella ja laiminlyöntikanteella vaaditaan sen toteamista, että oikeudellisesti sitova toimi on lainvastainen tai että tällainen toimi on jätetty toteuttamatta, vahingonkorvauskanteen tarkoituksena on yhteisön toimielimen tai elimen toimen – oli se oikeudellisesti sitova tai ei – tai sen syyksi luettavan menettelyn aiheuttaman vahingon korvaaminen (ks. vastaavasti tuomio 10.7.1985, CMC ym. v. komissio, 118/83, Kok., EU:C:1985:308, 29-31 kohta; tuomio 15.9.1994, KYDEP v. neuvosto ja komissio, C-146/91, Kok., EU:C:1994:329, 26 kohta ja tuomio 15.6.1999, Ismeri Europa v. tilintarkastustuomioistuin, T-277/97, Kok., EU:T:1999:124, 61 kohta).

60 Sillä, että oikeusasiamies ei ole vielä tehnyt lopullista päätöstä joidenkin sellaisten seikkojen osalta, jotka ovat olleet hänen oma-aloitteisen tutkintansa kohteena, ei ole siten vaikutusta nyt käsiteltävän vahingonkorvauskanteen tutkittavaksi ottamiseen.

61 Kanne on siten otettava tutkittavaksi.

II *Asiakysymys*

A *Johdanto*

62 Kantaja väittää, että sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymisen edellytykset täyttyvät tässä asiassa. Oikeusasiamiehen lainvastaisen toiminnan osalta kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen.

63 Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, että hän on rikkonut oikeusasiamiehen ohjesäännöstä ja hänen tehtäviensä hoitamista koskevista yleisistä ehdoista 9.3.1994 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen 94/262/EHTY, EY, Euratom (EYVL L 113, s. 15) 3 artiklan 1 kohtaa ja oikeusasiamiehen päätöksen 94/262 14 artiklan nojalla antamien täytäntöönpanosäännöksien (jäljempänä täytäntöönpanosäännökset) 5 ja 9.2 artiklaa, koska oikeusasiamies oli laiminlyönyt suorittaa kantelun johdosta ja oma-aloitteisessa tutkinnassaan kaikki vaadittavat tutkimukset sen osoittamiseksi, oliko parlamentin hallinnossa mahdollisesti ilmennyt hallinnollinen epäkohta sen käsitellessä hänen asiaansa.

64 Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan, että oikeusasiamies on tutkiessaan sitä, oliko kantelu perusteltu, ja tutkinnan jälkeen tehnyt useita ilmeisiä arviointivirheitä, joista oli omiaan aiheutumaan kantajalle vahinkoa.

65 Kantaja katsoo kolmannessa kanneperusteessaan, että oikeusasiamies ei ole toiminut puolueettomasti, vilpittömässä mielessä, objektiivisesti ja itsenäisesti ja että oikeusasiamies on kantelua tutkiessaan ja tutkinnan jälkeen syyllistynyt harkintavallan väärinkäyttöön.

66 Kantaja väittää neljännessä kanneperusteessaan, että oikeusasiamies on kantelun johdosta aloittamansa tutkinnan yhteydessä loukannut huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteita, ylittänyt kohtuullisen käsittelyajan, rikkonut Euroopan hyvän hallintotavan säännöstön, joka on hyväksytty Euroopan parlamentin 6.9.2001 antamalla päätöslauselmalla, (EYVL C 72, s. 331; jäljempänä hyvän hallintotavan säännöstö) 14 ja 17 artiklaa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaa.

67 Oikeusasiamies kiistää jokaisen näistä neljästä kanneperusteesta ja katsoo, että kantajan nostama kanne on hylättävä perusteettomana.

B *Sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymistä koskeva oikeuskäytäntö*

68 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unioni on SEUT 340 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetussa sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa elintensä lainvastaisesta toiminnasta ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielinten moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on tosiasiallisesti syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. vastaavasti tuomio 29.9.1982, Oleifici Mediterranei v. ETY, 26/81, Kok., EU:C:1982:318, 16 kohta; tuomio 9.11.2006, Agraz ym. v. komissio, C-243/05 P, Kok., EU:C:2006:708, 26 kohta ja tuomio 2.3.2010, Arcelor v. parlamentti ja neuvosto, T-16/04, Kok., EU:T:2010:54, 139 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

69 Kun otetaan huomioon näiden edellytysten kumulatiivisuus, silloin, kun yksi näistä edellytyksistä jää täyttymättä, kanne on hylättävä kokonaisuudessaan (ks. edellä 68 kohdassa mainittu tuomio Arcelor v. parlamentti ja neuvosto, EU:T:2010:54, 140 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

70 Kun kyse on toimielimen toiminnan lainvastaisuutta koskevasta edellytyksestä, vaaditaan sen osoittamista, että oikeussäännön, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, rikkominen on riittävän ilmeinen (tuomio 4.7.2000, Bergaderm ja Goupil v. komissio, C-352/98 P, Kok., EU:C:2000:361, 42 ja 43 kohta ja tuomio 9.9.2008, FIAMM ym. v. neuvosto ja komissio, C-120/06 P ja C-121/06 P, Kok., EU:C:2008:476, 173 kohta). Ainoastaan toimielimen virhe, joista aiheutuu tällainen riittävän ilmeinen rikkominen, voi siten johtaa unionin vastuun syntymiseen.

71 Ratkaiseva peruste, jotta oikeussäännön riittävän ilmeistä rikkomista koskevan edellytyksen voidaan katsoa täyttyvän, on se, että kyseinen toimielin on selvästi ja vakavasti ylittänyt harkintavaltansa rajat. Ainoastaan silloin, kun kyseessä olevalla toimielimellä on huomattavan vähän tai ei ollenkaan harkintavaltaa, jo pelkän unionin oikeuden rikkomisen voidaan katsoa olevan riittävän ilmeinen rikkominen (ks. tuomio 10.12.2002, komissio v. Camar ja Tico, C-312/00 P, Kok., EU:C:2002:736, 54 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja edellä 68 kohdassa mainittu tuomio Arcelor v. parlamentti ja neuvosto, EU:T:2010:54, 141 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Sen määrittämiseksi, onko kyseessä tällainen riittävän ilmeinen rikkominen, ratkaisevaa on siis harkintavalta, joka kyseisellä toimielimellä on (ks. vastaavasti tuomio 12.7.2005, komissio v. CEVA ja Pfizer, C-198/03 P, Kok., EU:C:2005:445, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

72 Silloin, kun oikeusasiamiehellä on harkintavaltaa, ainoastaan se, että hän on selvästi ja vakavasti ylittänyt harkintavaltansa rajat, voi siten olla sellainen riittävän ilmeinen unionin oikeuden rikkominen, jonka perusteella unionin vastuu voi syntyä. Sitä vastoin silloin, kun oikeusasiamiehellä on tehtäviään hoitaessaan huomattavan vähän tai ei ollenkaan harkintavaltaa, jo pelkän unionin oikeuden rikkomisen voidaan katsoa olevan tällainen riittävän ilmeinen rikkominen (ks. vastaavasti edellä 55 kohdassa mainittu tuomio M. v. oikeusasiamies, EU:T:2008:397, 143 kohta).

73 Kun kyse on edellytyksestä, jonka mukaan oikeussäännön tarkoituksena on oltava antaa oikeuksia yksityisille, oikeuskäytännöstä ilmenee, että tämä edellytys täyttyy silloin, kun kyseisestä oikeussäännöstä seuraavaa etua voidaan pitää saavutettuna oikeutena, kun sen tehtävänä on suojata yksityisten etuja tai kun siinä myönnetään yksityisille sellaisia oikeuksia, joiden sisältö voidaan riittävästi yksilöidä (ks. tuomio 19.10.2005, Cofradía de pescadores ”San Pedro de Bermeo” ym. v. neuvosto, T-415/03, Kok., EU:T:2005:365, 86 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että tämä edellytys täyttyy, kun rikotulla oikeussäännöllä, joka koskee perusolemukseltaan yleisiä etuja, varmistetaan myös asianomaisten henkilöiden omien etujen suoja (ks. tuomio 16.5.2013, Gap granen & producten v. komissio, T-437/10, EU:T:2013:248, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Tässä asiassa on siten syytä tarkistaa, onko oikeusasiamies kantajan kantelua käsitellessään ja sitä seuranneessa oma-aloitteisessa tutkinnassa syyllistynyt väitettyihin lainvastaisuuksiin. Jos oikeusasiamies on syyllistynyt lainvastaisuuksiin, on syytä tarkistaa, ovatko ne johtaneet oikeussääntöjen, joiden tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, riittävän ilmeiseen rikkomiseen.

C Väitetyt lainvastaisuudet

1. Lainvastaisuudet, jotka koskevat päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanosäännösten 5 ja 9.2 artiklan rikkomista sekä huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista

a) Alustavat toteamukset

75 Kantaja väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että oikeusasiamies on rikkonut päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohtaa ja täytäntöönpanosäännösten 5 ja 9.2 artiklaa, koska hän ei ollut suorittanut kantelua käsitellessään ja oma-aloitteisessa tutkinnassaan kaikkia tarpeellisia tutkimuksia havaitakseen ja selvittääkseen, oliko kantajan ilmoittamia hallinnollisia epäkohtia ilmennyt. Kantaja väittää neljännen kanneperusteen ensimmäisessä väitteessä, että huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteita on samoista syitä loukattu. Näitä väitteitä on tarkasteltava yhdessä.

76 Ensiksi on syytä huomauttaa, että – kuten tuomioistuin on jo todennut – oikeusasiamiehellä on laaja harkintavalta sen suhteen, ovatko kantelut perusteltuja sekä mihin toimiin ne johtavat, ja että hänellä ei ole tältä osin minkäänlaista velvollisuutta tietyn tuloksen saavuttamiseen (ks. vastaavasti edellä 55 kohdassa mainittu tuomio oikeusasiamies v. Lamberts, EU:C:2004:174, 50 ja 52 kohta ja edellä 55 kohdassa mainittu tuomio M. v. oikeusasiamies, EU:T:2008:397, 143 kohta). Siten ainoastaan se, että hän on ylittänyt harkintavaltansa rajat selvästi ja vakavasti tutkiessaan, ovatko kantelut perusteluja sekä mihin toimiin ne johtavat, voi olla riittävän ilmeinen unionin oikeuden rikkominen, jonka perusteella unionin vastuu voi syntyä. Tilanne on sama silloin, kun oikeusasiamies arvioi, onko sellaisia hallinnollisia epäkohtia ilmennyt, joita on hän tutkinut oma-aloitteisesti.

77 Kun kyse on oikeusasiamiehen tutkintavaltuuksien käyttämisestä, on lisäksi syytä muistuttaa, että päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että oikeusasiamies suorittaa omasta aloitteestaan tai kantelun seurauksena ”perustelluiksi arvioimansa” tutkimukset mahdollisten epäkohtien selvittämiseksi unionin toimielinten ja elinten toiminnassa. Täytäntöönpanosäännösten 4.1 artiklassa määrätään, että oikeusasiamies päättää, onko riittäviä perusteita, jotka oikeuttavat tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttävän kantelun tutkimisen. Näiden säännösten 5 artiklassa määritellään lisäksi oikeusasiamiehelle kuuluvat tutkintavaltuudet siten, että oikeusasiamies ”voi” muun muassa vaatia unionin toimielimiä ja elimiä toimittamaan tietoa tai tutkia asianomaisen toimielimen tai asianomaisen elimen arkistoja. Näiden säännösten 9.2 artiklan mukaan oma-aloitteisessa tutkinnassa oikeusasiamiehen tutkintavaltuudet ovat samat.

78 Oikeusasiamiehellä on siten päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanosäännösten 4.1, 5 ja 9.2 artiklan nojalla myös harkintavaltaa suoritettavan tutkinnan aloittamisen ja laajuuden sekä käytettävien tutkintakeinojen osalta, kun hän käsittelee kantelua tai suorittaa oma-aloitteista tutkintaa.

79 Edellä 70 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa tarkoitettu oikeuskäytäntö huomioon ottaen tästä seuraa, että ainoastaan päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdassa ja täytäntöönpanosäännösten 4.1, 5 ja 9.2 artiklassa annettujen tutkintavaltuuksien rajojen selvä ja vakava ylittäminen voi olla sellainen riittävän ilmeinen rikkominen, jonka perusteella unionin vastuu voi syntyä.

80 Oikeusasiamiehen on kuitenkin käytettävä tutkintaa koskevaa harkintavaltaansa noudattaen unionin oikeuden ylemmäntasoisia sääntöjä.

81 Perusoikeuskirjan 41 artiklan, jossa vahvistetaan oikeus hyvään hallintoon, 1 kohdassa määrätään, että jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa. Perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että tähän oikeuteen sisältyy erityisesti jokaisen oikeus tulla kuulluksi ennen kuin häntä vastaan ryhdytään yksittäiseen toimenpiteeseen, joka vaikuttaa häneen epäedullisesti, jokaisen oikeus

tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin ottaen huomioon oikeutetun luottamuksellisuuden, salassapitovelvollisuuden ja liikesalaisuuden vaatimukset sekä hallintoelinten velvollisuus perustella päätöksensä.

82 Viimeksi mainittuun määräykseen sisältyvä sana ”erityisesti” merkitsee sitä, että oikeus hyvään hallintoon ei rajoitu vain kolmeen edellä mainittuun takeeseen. Tämä käy ilmi myös perusoikeuskirjan selityksistä (EUVL 2007, C 303, s. 17), joissa täsmennetään, että 41 artiklan perustana on, että unioni on oikeusyhteisö, jonka ominaispiirteet ovat kehittyneet oikeuskäytännössä, jolla on vakiinnutettu hyvä hallinto yleisenä oikeusperiaatteena.

83 Perusoikeuskirjan selityksissä viitataan erityisesti oikeuskäytäntöön, jonka mukaan silloin, kun unionin toimielimellä on laaja harkintavalta, unionin oikeusjärjestyksessä myönnettyjen takeiden noudattamisen valvonta hallinnollisissa menettelyissä on erityisen tärkeää. Näihin takeisiin kuuluu muun muassa huolellisuusvelvollisuuden periaatteen noudattaminen eli toimivaltaisen toimielimen velvollisuus tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat (ks. vastaavasti tuomio 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, Kok., EU:C:1991:438, 14 kohta; tuomio 6.11.2008, Alankomaat v. komissio, C-405/07 P, Kok., EU:C:2008:613, 56 kohta ja tuomio 9.9.2011, Dow AgroSciences ym. v. komissio, T-475/07, Kok., EU:T:2011:445, 154 kohta).

84 Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että se, että toimivaltainen toimielin noudattaa velvollisuuttaan kerätä huolellisesti laajan harkintavaltansa käyttämisen kannalta välttämättömät tosiseikat, ja se, että unionin tuomioistuimet valvovat sitä, on tärkeää varsinkin siksi, että mainitun harkintavallan käytön sisällöllinen valvonta tuomioistuimissa on vähäistä ja rajoittuu ilmeisen virheen etsintään. Siten toimivaltaisen toimielimen velvoite tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat on välttämätön ennakkoedellytys sille, että unionin tuomioistuimet voivat selvittää, ovatko tämän laajan harkintavallan käytön tosiasialliset ja oikeudelliset edellytykset täyttyneet (ks. vastaavasti tuomio 15.10.2009, Enviro Tech (Europe), C-425/08, Kok., EU:C:2009:635, 47 ja 62 kohta; tuomio 11.9.2002, Pfizer Animal Health v. neuvosto, T-13/99, Kok., EU:T:2002:209, 166 ja 171 kohta ja tuomio 16.9.2013, ATC ym. v. komissio, T-333/10, Kok., EU:T:2013:451, 84 kohta).

85 Oikeusasiamiehelle päätöksellä 94/262 ja täytäntöönpanosäännöksillä annettu harkintavalta, joka koskee hänen tehtäviä hoitaessaan suorittamiaan tutkintatoimia, ei näin ollen vapauta häntä velvollisuudesta noudattaa huolellisuusvelvollisuuden periaatetta. Tästä seuraa, että vaikka oikeusasiamies voi päättää vapaasti tutkinnan aloittamisesta ja että, jos hän päättää aloittaa sen, hän voi suorittaa kaikki perustelluksi arvioimansa tutkintatoimet, hänen on kuitenkin varmistuttava siitä, että hän kykenee näiden tutkintatoimien jälkeen tutkimaan huolellisesti ja puolueettomasti kaikki merkitykselliset seikat voidakseen päättää, onko väite hallinnollisen epäkohdan esiintymisestä perusteltu, ja mahdollisista jatkotoimenpiteistä tämän väitteen johdosta (ks. analogisesti komission velvollisuudesta tutkia kantelu tuomio 17.5.2001, IECC v. komissio, C-450/98 P, Kok., EU:C:2001:276, 57 kohta). Se, että oikeusasiamies noudattaa toimivaltuuksiaan käyttäessään huolellisuusvelvollisuuden periaatetta, on sitäkin tärkeämpää, koska hänelle on SEUT 228 artiklan 1 kohdan ja päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan nojalla annettu nimenomaan tehtäväksi havaita mahdollisia hallinnollisia epäkohtia ja pyrkiä poistamaan ne yleisen edun ja asianomaisen kansalaisen edun mukaisesti.

86 Oikeusasiamiehellä ei näin ollen ole harkintavaltaa, kun kyse on huolellisuusvelvollisuuden periaatteen noudattamisesta konkreettisessa tapauksessa. Jo pelkästään huolellisuusvelvollisuuden periaatteen loukkaamisen voidaan katsoa siten olevan edellä 70 kohdassa tarkoitetussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla riittävän ilmeinen rikkominen (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2007, Schneider Electric v. komissio, T-351/03, Kok., EU:T:2007:212, 117 ja 118 kohta).

87 On kuitenkin korostettava myös sitä, että kaikki sääntöjenvastaisuudet oikeusasiamiehen toiminnassa eivät merkitse huolellisuusvelvollisuuden periaatteen, sellaisena kuin se on määritelty edellä 83 kohdassa, loukkaamista. Ainoastaan sellainen sääntöjenvastaisuus, johon oikeusasiamies on tutkintavaltuuksiaan käyttäessään syyllistynyt ja josta on seurannut se, ettei hän ole voinut tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikkia merkityksellisiä seikkoja voidakseen päättää, onko väite hallinnollisen epäkohdan esiintymisestä unionin toimielimessä, elimessä tai laitoksessa perusteltu, ja mahdollisista jatkotoimenpiteistä tämän väitteen johdosta, voi johtaa sopimussuhteen ulkopuoliseen unionin vastuuseen huolellisuusvelvollisuuden periaatteen loukkaamisen perusteella (ks. vastaavasti tuomio 12.7.2001, Comafrica ja Dole Fresh Fruit Europe v. komissio, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ja T-225/99, Kok., EU:T:2001:184, 144 kohta).

88 Kun kyse on toiseksi edellytyksestä, jonka mukaan rikotuksi väitetyn oikeussäännön tarkoituksena on oltava antaa oikeuksia yksityisille, on syytä muistuttaa oikeuskäytännössä täsmennetyn, että suojaavaa tehtävää koskeva edellytys täyttyy, kun rikotulla oikeussäännöllä, joka koskee perusolemukseltaan yleisiä etuja, varmistetaan myös asianomaisten henkilöiden omien etujen suoja (ks. edellä 71 kohta). Kun kyse on huolellisuusvelvollisuuden periaatteesta tai oikeudesta hyvään hallintoon, tämä periaate ja oikeus ovat selvästi luonteeltaan yksityisiä suojaavia (ks. vastaavasti tuomio 18.9.1995, Nölle v. neuvosto ja komissio, T-167/94, Kok., EU:T:1995:169, 76 kohta ja tuomio 9.7.1999, New Europe Consulting ja Brown v. komissio, T-231/97, Kok., EU:T:1999:146, 39 kohta). Tilanne on sama, kun kyse on oikeusasiamiehen tutkintaa koskevista säännöistä, koska yksityinen voi näiden sääntöjen mukaisesti tehdä hallinnollisia epäkohtia koskevia kanteluja ja saada tietoja oikeusasiamiehen niiden osalta suorittaman tutkinnan tuloksesta (ks. vastaavasti edellä 55 kohdassa mainittu tuomio oikeusasiamies v. Lamberts, EU:C:2004:174, 56 kohta).

b) Lainvastaisuudet, jotka koskevat päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanosäännösten 5 ja 9.2 artiklan rikkomista sekä huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista 22.10.2007 tehtyyn päätökseen liittyvässä tutkinnassa

– Johdanto

89 Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa, että oikeusasiamies on syyllistynyt lainvastaisuuksiin tutkiessaan 22.10.2007 tehtyyn päätökseen johtanutta kantelua.

– Lainvastaisuudet

90 Kantaja väittää ensinnäkin, ettei oikeusasiamies ollut riittävästi painostanut parlamenttia antamaan sen hallussa olleita tiettyjä asiakirjoja, joita oikeusasiamies ei ollut saanut. Tämän väitteen arvioimiseksi on syytä muistuttaa seuraavista tosiseikoista.

91 Oikeusasiamies päätti 30.6.2007 tutkia kantelun johdosta seuraavia väitteitä ja vaatimuksia: ”Parlamentti ei ole käsitellyt [kantajan] vaatimusta asianmukaisesti sen jälkeen, kun hänet oli merkitty [avoimen kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon]” ja ”[kantajaa] pitäisi kohdella oikeudenmukaisesti, kun kyse on avoimien virkojen täyttämisestä yhteisöjen toimielimissä”.

92 Oikeusasiamies päätti tämän tutkinnan yhteydessä tarkastaa parlamentin asiakirja-aineiston seuraavien seikkojen osalta:

”1) oliko parlamentti ottanut sen jälkeen, kun [kantajan] nimi oli (17.5.2005) lisätty [kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden] luetteloon, palvelukseensa virkamiehiksi tai väliaikaisiksi toimihenkilöiksi ranskankielisiä hallintovirkamiehiä, joiden nimet olivat muissa [soveltuvien hakijoiden] luetteloissa,

2) jos näin oli tehty, oliko [kantajaa koskeva] asiakirja-aineisto otettu huomioon (ja millä tavalla); tältä osin haluan saada tutustua erityisesti asiassa merkityksellisiin valintoja koskeviin perusteltuihin päätöksiin (mukaan lukien muistiot, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta),

3) oliko muille yhteisön toimielimille ilmoitettu parlamentin päätöksestä sisällyttää [kantaja] [kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden] luetteloon sen jälkeen, kun tämä luettelo oli (kaikkien luettelossa olleiden hakijoiden tultua otetuksi palvelukseen) käytetty loppuun, ja jos oli, millä tavalla,

4) parlamentti näyttää väittävän, että [soveltuvien hakijoiden] luettelo, johon [kantaja] on lisätty (toukokuussa 2005), on lähetetty kaikille pääosastoille ja että hänet on merkitty myös pääosastoille vuosittain lähetettävään voimassa olevien luetteloiden yhteenvetoon."

93 Tarkastuskertomuksesta ilmenee, että parlamentin edustajat esittivät huomautuksia kustakin tarkastusta varten laadittuun "asiakirja-aineistoon" sisältyneestä asiakirjasta. Näitä huomautuksia ei ole kuitenkaan sisällytetty tarkastuskertomukseen. Kyseessä olevaan "asiakirja-aineistoon" sisältyivät lisäksi seuraavat asiakirjat:

"1) luettelo – – parlamentin palvelukseen hallintovirkamiehiksi 1.5.2005 alkaen otetuista henkilöistä,

2) EPSOn jakama pooling-asiakirja, jossa mainitaan kaikkien – – unionin eri toimielinten järjestämien kilpailujen [soveltuvien hakijoiden] luetteloissa edelleen olevien hakijoiden määrä,

3) parlamentin neuvostolle lähettämä sähköpostiviesti, johon oli liitetty [kantajan] ansioluettelo ja hakemus,

4) luettelo kaikista parlamentin palvelukseen otetuista henkilöistä toukokuusta 2005 alkaen (taso AD 5),

5) luettelo kaikista parlamentin palvelukseen otetuista henkilöistä toukokuusta 2005 alkaen (vahvistettu taso),

6) luettelo kaikista parlamentin palvelukseen otetuista ranskankielisistä henkilöistä toukokuusta 2005 alkaen (taso AD 5),

7) asiakirja nimeltä 'EP:n [järjestämien] kilpailujen [soveltuvien hakijoiden] luetteloiden tilanne',

8) luettelo pysyviä toimia parlamentissa hoitavista väliaikaisista toimihenkilöistä."

94 Kaikkia näitä asiakirjoja on käsitelty hallintomenettelyssä luottamuksellisina. Oikeusasiamies on kuitenkin liittänyt vastauskirjelmäänsä jäljennöksen 14.5.2007 päivätystä EPSOn asiakirjasta, jonka otsikko on "Kilpailun läpäisseiden hakijoiden varallaolopooling" (jäljempänä 14.5.2007 päivätty pooling-asiakirja), josta tietyt luottamukselliset kohdat on peitetty. Tässä asiakirjassa on kilpailun EUR/A/151/98 osalta todettu osassa, jonka otsikkona on "FR hallintovirkamies", että soveltuvien hakijoiden luettelo oli laadittu 12.1.2000 ja että kyseiseen luetteloon oli merkittynä enää yksi henkilö. Virkamiestuomioistuimessa asiassa F-9/12 vireillä olleen menettelyn yhteydessä kantaja sai lisäksi parlamentilta tiedot kaikista asiakirjoista, jotka sisältyivät kyseiseen "asiakirja-aineistoon". Kantaja esitti käsiteltävän asian yhteydessä nämä asiakirjat 6.6.2012.

95 Kantaja huomauttaa, ettei oikeusasiamies saanut hänen nimensä merkitsemistä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon koskevia tietoja sisältäviä kirjeitä edellä 92 kohdassa mainitun kolmen ensimmäisen kysymyksen yhteydessä esitetyn pyynnön johdosta. Hän arvostelee oikeusasiamiestä siitä, ettei hän ollut riittävästi painostanut parlamenttia luovuttamaan niitä.

96 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, ettei oikeusasiamies pyytänyt nimenomaisesti saada tutustua kyseisiin tietoja sisältäneisiin kirjeisiin. Hän pyysi tietoja siitä, ”oliko muille yhteisön toimielimille ilmoitettu parlamentin päätöksestä sisällyttää [kantajan nimi] [kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden] luetteloon sen jälkeen, kun tämä luettelo oli (kaikkien luettelossa olleiden hakijoiden tultua otetuksi palvelukseen) käytetty loppuun, ja jos oli, millä tavalla”. Parlamentti saattoi siten kaikkia mahdollisia keinoja käyttämällä osoittaa sen, että se oli ilmoittanut muille toimielimille päätöksestään sisällyttää kantaja soveltuvien hakijoiden luetteloon. Oikeusasiamiestä ei siten voida arvostella siitä, että hän ei ollut riittävästi painostanut parlamenttia luovuttamaan juuri kyseiset tietoja sisältäneet kirjeet. Tämä kantajan kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

97 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä myös siitä, ettei hän ollut saanut käyttöönsä parlamentilta pyytämiään muistioita, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta.

98 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa oikeusasiamiehen todenneen 30.6.2007 suorittamiensa tutkintatoimien 2 kohdassa (ks. edellä 92 kohta), että vain siinä tapauksessa, että parlamentti oli ottanut kantajan nimen kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon merkitsemisen jälkeen palvelukseensa virkamiehiksi tai väliaikaisiksi toimihenkilöiksi ranskankielisiä hallintovirkamiehiä, joiden nimet olivat muissa soveltuvien hakijoiden luetteloissa, oikeusasiamiehen oli saatava tutustua asiassa merkityksellisiin valintoja koskeviin perusteltuihin päätöksiin muistiot, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta, mukaan lukien. Tästä seuraa, että koska parlamentti ei ollut ottanut palvelukseen kantajan kaltaisia ranskankielisiä hallintovirkamiehiä, toinen tutkintatoimi on jäänyt vaille merkitystä.

99 Sitä, että parlamentti on tarkastuksen yhteydessä toimittanut oikeusasiamiehelle luettelot ensinnäkin Euroopan parlamentin palvelukseensa hallintovirkamiehiksi 1.5.2005 alkaen ottamista henkilöistä, toiseksi kaikista parlamentin palvelukseen otetuista henkilöistä 1.5.2005 alkaen (taso AD 5), kolmanneksi kaikista parlamentin palvelukseen otetuista henkilöistä toukokuusta 2005 alkaen (vahvistettu taso) ja neljänneksi kaikista parlamentin palvelukseen otetuista ranskankielisistä henkilöistä toukokuusta 2005 alkaen (taso AD 5), ei kuitenkaan ole kiistetty. Kantaja on esittänyt käsiteltävässä asiassa nämä luettelot 6.6.2012. Oikeusasiamies päätteli 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä näiden luetteloiden perusteella, että parlamentin palvelukseen oli otettu toukokuusta 2005 alkaen vain tietyille aloille erikoistuneita ranskankielisiä hallintovirkamiehiä. Näiden luetteloiden toimittamisen jälkeen kantaja ei ole väittänyt eikä osoittanut, että tämä oikeusasiamiehen arvio olisi ollut virheellinen. Oikeusasiamiestä ei voida siten arvostella siitä, ettei hän ollut riittävästi painostanut parlamenttia saadakseen nämä muistiot, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta, käyttöönsä.

100 Kantaja katsoo toiseksi, että 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.5 kohtaan sisältyvä arvio johtuu siitä, että tutkinta lopetettiin tarpeellisia selvityksiä tekemättä, ja että kyseinen arvio on virheellinen.

101 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.5 kohdassa oikeusasiamies totesi seuraavaa:

”Tarkastus on vahvistanut sen, minkä parlamentti oli todennut jo lausunnossaan, eli sen, että soveltuvien hakijoiden luettelo, josta käy ilmi [kantajan] käytettävissäolo, oli annettu yhteisön muiden toimielinten käytettäväksi. Tarkastus on vahvistanut myös sen, että hänen ansioluettelonsa oli lähetetty häntä koskevia tietoja pyytäneelle toimielimelle eli – – neuvostolle.”

102 Kantaja moittii aivan aluksi oikeusasiamiestä siitä, että oikeusasiamies on katsonut virheellisesti, että parlamentti oli todennut 22.3.2007 antamassaan lausunnossa, että soveltuvien hakijoiden luettelo, johon kantajan nimi oli merkitty, oli annettu muiden toimielinten käytettäväksi. Tämä moite on perusteltu. Parlamentti ei nimittäin todennut mainitussa lausunnossa, että kyseinen soveltuvien hakijoiden luettelo oli annettu muiden toimielinten käytettäväksi. Oikeusasiamies myöntää, että asia on näin ja että hän on tehnyt tältä osin virheen. Virheellä on vääristetty asiakirjan sisältöä, ja tämä

merkitsee sitä, että asiakirja-aineiston tutkinnassa ja erityisesti sellaisen tosiseikan huomioon ottamisessa, jota oikeusasiamies itsekin on pitänyt asiassa merkityksellisenä, on syyllistytty huolimattomuuteen.

103 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä tämän jälkeen siitä, että oikeusasiamies oli lopettanut tutkinnan siitä huolimatta, että tutkinta-aineistoon ei sisältynyt mitään näyttöä siitä, että kyseinen soveltuvien hakijoiden luettelo olisi annettu muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten käytettäväksi. Kantajan mukaan 14.5.2007 päivätyllä pooling-asiakirjalla, johon oikeusasiamies vetoaa, ei voida näyttää toteen, että soveltuvien hakijoiden luettelo olisi annettu muiden toimielinten käytettäväksi ennen kyseistä ajankohtaa.

104 Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että oikeusasiamies oli päättänyt tutkia parlamentin asiakirja-aineiston saadakseen erityisesti selville ”oliko muille yhteisön toimielimille ilmoitettu parlamentin päätöksestä sisällyttää [kantajan nimi] [kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden] luetteloon sen jälkeen, kun tämä luettelo oli (kaikkien luettelossa olleiden hakijoiden tultua otetuksi palvelukseen) käytetty loppuun, ja jos oli, millä tavalla” (ks. edellä 92 kohta). Asianosaiset vahvistivat lisäksi istunnossa, että kantajan nimi oli merkitty kyseiseen luetteloon 17.5.2005. Kuten kantaja tekemässään kantelussa väitti, kaikki kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseet muut hakijat oli kyseisenä ajankohtana otettu jo palvelukseen. Oikeusasiamies pyrki siten selvittämään, oliko muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille ilmoitettu parlamentin 17.5.2005 tekemästä päätöksestä sisällyttää kantajan nimi kyseiseen luetteloon, ja jos oli, millä tavalla.

105 Vastauksena tähän kysymykseen parlamentti toimitti oikeusasiamiehelle 14.5.2007 päivättyyn pooling-asiakirjaan sisältyvän luettelon. Tästä luettelosta ilmenee, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon oli 14.5.2007 merkittynä enää yhden ainoan hakijan nimi. Koska kaikki kyseisen kilpailun läpäisseet muut hakijat oli otettu palvelukseen ennen 17.5.2005, oikeusasiamiehen täytyi päätellä tämän asiakirjan perusteella, että 14.5.2007 kantaja oli ainoa hakija, jonka nimi oli edelleen merkittynä tähän luetteloon. Koska muut unionin toimielimet, elimet ja laitokset saattoivat hakea tietoa 14.5.2007 päivätystä pooling-asiakirjasta, ne saattoivat nimittäin tietää ainakin 14.5.2007, että kantaja oli viimeinen kilpailun läpäissyt hakija, jonka nimi oli tässä soveltuvien hakijoiden luettelossa.

106 Kuten oikeusasiamies vastineessaan myöntää, 14.5.2007 päivätyn pooling-asiakirjan perusteella ei voida kuitenkaan saada selville, milloin ja miten parlamentti oli ilmoittanut muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon.

107 Oikeusasiamies totesi tarkastuspäätöksessään kuitenkin nimenomaisesti haluavansa tutkia parlamentin asiakirja-aineiston saadakseen selville, oliko muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille ilmoitettu parlamentin päätöksestä sisällyttää kantajan nimi kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon sen jälkeen, kun luettelo oli käytetty loppuun, ja jos oli, millä tavalla.

108 Lisäksi kysymykseen siitä, milloin ja miten unionin toimielimille, elimille ja laitoksille oli ilmoitettu kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, annettu vastaus oli yksi oikeusasiamiehen tutkinnan kohteena olleista asiassa merkityksellisistä seikoista, kun tarkoituksena oli selvittää, oliko tämän merkinnän tekemisen jälkeen kantajan asiaa käsiteltäessä parlamentin hallinnossa ilmennyt hallinnollinen epäkohta. Koska kyseisen luettelon voimassaolo päättyi alun perin 1.6.2007 ja koska se, että parlamentti ilmoitti tästä luettelosta muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille, saattoi edistää kantajan mahdollisuuksien tulla otetuksi palvelukseen kasvamista, se, että parlamentti ei olisi ilmoittanut tästä luettelosta muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille mahdollisimman pian kantajan nimen tähän luetteloon 17.5.2005 merkitsemisen jälkeen, saattoi nimittäin merkitä hallinnollista epäkohtaa siitä riippumatta, oliko sovellettavassa säännöstössä tällaisen ilmoituksen tekemiseen velvoittava nimenomainen säännös.

109 Koska oikeusasiamies on jättänyt tutkinnan yhteydessä tutkimatta sitä, milloin ja miten parlamentti oli ilmoittanut muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, oikeusasiamies on näin ollen laiminlyönyt huolellisuusvelvoitteensa tutkiessaan sitä, oliko unionin toimielimille, elimille ja laitoksille ilmoitettu siitä, että kantajan nimi oli merkittynä mainittuun luetteloon 17.5.2005 ja 14.5.2007 välisen ajan eli suuren osan tämän luettelon voimassaoloajasta, ja jos oli, millä tavalla.

110 Oikeusasiamiehen eri väitteillä ei voida riitauttaa tätä päätelmää.

111 Sen väitteen osalta, jonka mukaan tarkastuskertomukseen ei sisälly välttämättä tyhjentävää luetteloa kaikista asiakirja-aineistoon sisältyneistä asiakirjoista vaan siinä luetellaan vain asiakirjat, joista oikeusasiamiehen edustajat olivat saaneet jäljennöksen, on syytä todeta, ettei oikeusasiamies todennut 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä vaatineensa näitä muita asiakirjoja eikä edes mainitse niitä. Oikeusasiamies ei ole esittänyt niitä myöskään oikeudenkäynnin aikana, vaikka todistustaakka kuuluu hänelle sen vuoksi, että hän vetoaa niihin perustellakseen kyseistä päätöstä. Oikeusasiamies myöntää lopuksi, ettei tähän asiakirja-aineistoon sisältynyt muita asiakirjoja, sillä hän toteaa vastineessaan, että ”se, että parlamentin asiakirja-aineistoon ei sisälly kirjeitä tai sähköpostiviestejä, joilla muille toimielimille on ilmoitettu [asiasta], voi selittyä sillä, että nämä tiedot on toimitettu suullisesti”. Oikeusasiamiehen väitteellä ei voida siten kyseenalaistaa toteamusta, jonka mukaan oikeusasiamiehellä ei tutkinnan jälkeen ollut käytettävissään kaikkia edellytettyjä merkityksellisiä seikkoja, jotta hän olisi kyennyt arvioimaan asianmukaisesti, oliko hallinnollinen epäkohta ilmennyt.

112 Kun kyse on väitteestä, jonka mukaan EPSO oli 26.4.2007 päivätyssä kirjeessään ilmoittanut kantajalle, että ”kokouksissa, joita [se piti] säännöllisesti eri toimielinten rekrytoinnista vastaavien henkilöiden kanssa, he vaiht[oivat] systemaattisesti tietoja omien soveltuvien hakijoiden luettelojensa tilasta ja ant[oivat] usein toistensa käytettäviksi kilpailun läpäisseitä hakijoita”, on syytä huomauttaa, ettei oikeusasiamies maininnut 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä tästä käytännöstä. Tästä väitteestä ei voida päätellä myöskään, milloin muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille oli ilmoitettu kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon. Vaikka suullinen tietojenvaihtamiskäytäntö osoittautuisikin paikkansapitäväksi, on näin ollen kuitenkin niin, ettei oikeusasiamies voinut päätellä pelkästään tämän seikan perusteella, että parlamentti oli tässä asiassa ilmoittanut ajoissa muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille kantajan käytettävissä olemisesta.

113 Eri niin sanottujen pooling-asiakirjojen osalta, jotka oikeusasiamies on liittänyt unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen antamaansa vastaukseen, on syytä huomauttaa lopuksi, että tieto kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseiden hakijoiden nimien merkitsemisestä tämän kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloon, josta EPSOn laatimissa niin sanotuissa pooling-asiakirjoissa ilmoitetaan, ei ole täysin luotettava. On siis riidatonta, että kantajan nimi merkittiin mainittuun luetteloon 17.5.2005, ja oikeusasiamiehen oikeudenkäynnin kuluessa esittämistä parlamentin asiakirjoista käy ilmi, että tämän kilpailun alun perin läpäisseiden 22 hakijan joukosta kaikki oli otettu palvelukseen ennen 31.12.2002 lukuun ottamatta yhtä, joka otettiin palvelukseen 1.6.2003. Siitä huolimatta, että helmikuussa 2003 oli jäljellä enää yksi kyseisen kilpailun läpäissyt hakija, jonka nimi oli edelleen merkittynä tähän luetteloon, EPSOn 3.2.2003 päivätyssä asiakirjassa todetaan, että kuuden kilpailun läpäisseen hakijan nimet olivat kyseisenä ajankohtana edelleen tässä luettelossa. Samoin yhdenkään kyseisen kilpailun läpäisseen hakijan nimen ei olisi pitänyt olla tässä luettelossa enää tammikuussa 2005. EPSOn 26.1.2005 päivätyn asiakirjan mukaan kuitenkin tänä ajankohtana kyseiseen luetteloon oli merkittynä yhä kahden kilpailun läpäisseen hakijan nimet. Lopuksi ainoastaan kantajan nimen olisi pitänyt olla kyseisessä luettelossa enää 17.5.2005 jälkeen. EPSOn 12.12.2005 päivätyssä asiakirjassa kuitenkin todetaan, että kyseisessä luettelossa oli edelleen kahden kilpailun läpäisseen hakijan nimet.

114 Kantaja kiistää kolmanneksi 22.10.2007 tehdyn päätöksen 1.1 kohtaan sisältyvän arvion, jonka perusteella kantelun johdosta suoritettu tutkinta lopetettiin. Kantaja katsoo, että oikeusasiamies jätti virheellisesti tutkimatta parlamentin, joka oli yhtäältä hylännyt kantajan avoimet hakemukset ja toisaalta todennut, että kantaja oli vapaa lähettämään avoimia hakemuksia kaikille toimielimille, ristiriitaisen suhtautumistavan.

115 Tämän väitteen osalta on syytä muistuttaa seuraavista seikoista.

116 Päätöksen 94/262 2 artiklan 4 kohdan mukaan aiheelliset hallinnolliset menettelyt on oltava suoritettu toimielimissä ja elimissä, joita asia koskee, ennen kantelun tekemistä oikeusasiamiehelle.

117 Kantajan osoitettua parlamentille tässä asiassa tietopyynnön, joka koski avoimia virkoja haettaessa noudatettavaa menettelyä, parlamentti ilmoitti hänelle 5.1.2006 päivätyllä kirjeellä, että kun kyse oli avoimien virkojen täyttämisestä, aluksi oli tutkittava mahdollisuuksia tehdä siirto toisiin tehtäviin tai nimitys ylennyksen perusteella asianomaisen toimielimen sisällä ja tämän jälkeen siirtohakemuksia tai mahdollisuuksia järjestää sisäinen kilpailu, ja että vasta näiden mahdollisuuksien loppuun käyttämisen jälkeen voitiin tutkia avoimen kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloa. Parlamentti totesi lisäksi, että avoimet kilpailut läpäisseiden hakijoiden tiivistelmänä julkaistuja avoimia virkoja koskevat hakemukset jätettiin viran puolesta tutkimatta.

118 Kantaja totesi kantelussaan, että ”[hän oli] kääntynyt parlamentin puoleen saadakseen tietoja menettelystä, jota nimityksen saamiseksi oli noudatettava”, ja että ”[parlamentti oli] ilmoittanut [hänelle], että jos [hän hakisi] avoimia virkoja, [hänen] hakemuksensa hylättäisiin automaattisesti, koska etusija annettiin virkamiehille ja sisäiset kilpailut läpäisseille hakijoille (ks. parlamentin 5.1.2006 päivätty kirje, liite 3)”. Hän valitti tämän jälkeen, ettei hänelle ollut tehty mitään työtarjousta ja totesi tulleensa vakuuttuneeksi siitä, että hän oli joutunut parlamentin kostonhimoisten aikomusten uhriksi.

119 Parlamentti totesi kantelun johdosta antamassaan lausunnossa, että kantaja oli vapaa lähettämään avoimia hakemuksia kaikkiin toimielimiin.

120 Lopuksi oikeusasiamies totesi 22.10.2007 tehdyn päätöksen 1.1 kohdassa seuraavaa:

> ”[Kantaja] toteaa huomautuksissaan parlamentin virkamiehen ilmoittaneen hänelle, ettei hänellä ollut oikeutta hakea – – parlamentin sisäisiä avoimia virkoja. Oikeusasiamies huomauttaa, että siltä osin kuin tätä toteamusta on pidettävä uutena väitteenä, ennen sen esittämistä ei ollut suoritettu aiheellisia menettelyitä parlamentissa - -. Tämän vuoksi oikeusasiamies ei tee siitä päätöstä tämän päätöksen yhteydessä.”

121 Nämä seikat huomioon ottaen on syytä huomauttaa, että parlamentin väitetty ristiriitainen toiminta johtuu kannasta, jonka parlamentti on omaksunut sen jälkeen, kun kantaja teki kantelun. Kantaja ei ole siten voinut kannella tästä toiminnasta kantelussaan eikä suorittaa etenkään aiheellisia hallinnollisia menettelyjä parlamentissa ennen kuin hän teki tästä kannasta kantelun päätöksen 94/262 2 artiklan 4 kohdan perusteella. Tämän toteamuksen vahvistaa se, ettei kantaja parlamentille 14.11.2006 osoittamassaan valituksessa tai tekemässään kantelussa ole riitauttanut sitä, millä tavalla parlamentti on pannut täytäntöön Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) tässä asiassa sovellettavan toisinnon 29 artiklan, jonka mukaan toimielimet voivat tarkastella avoimen kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloa vasta sen jälkeen, kun siirtoa toisiin tehtäviin, nimityksen tekemistä ylennyksen perusteella asianomaisen toimielimen sisällä, siirtohakemuksia tai sisäisen kilpailun järjestämistä koskevat mahdollisuudet on käytetty loppuun.

122 Oikeusasiamies ei ole siten tehnyt virhettä katsoessaan 22.10.2007 tehdyn päätöksen 1.1 kohdassa, että väitetty ristiriitaisuus, johon kantaja on vedonnut, oli uusi väite ja että kantaja ei ole suorittanut aiheellisia hallinnollisia menettelyjä parlamentissa ennen sen esittämistä. Tämän ristiriidan tutkimatta jättäminen ei voi siten merkitä sitä, että päätöstä 94/262 ja täytäntöönpanosäännöksiä olisi rikottu tai huolellisuusvelvollisuuden periaatetta loukattu.

123 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä neljänneksi siitä, että oikeusasiamies oli antanut parlamentille tunnustusta sen vuoksi, että parlamentti oli jatkanut soveltuvien hakijoiden luettelon, jossa hänen nimensä oli, voimassaoloa, kantamatta huolta siitä, että kantajan luettelon voimassaolon jatkamista koskevaan pyyntöön ei ollut vastattu tai että neuvostoa ei ehkä ollut kuultu.

124 Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että soveltuvien hakijoiden luettelon, jossa kantajan nimi oli, voimassaolo päättyi 1.6.2007. Kantaja pyysi 15.5.2007 parlamentin pääsihteeriltä, että kyseisen luettelon voimassaoloa jatkettaisiin. Parlamentin yksiköt vastasivat tähän kirjeeseen 6.6.2007. Ne totesivat, että parlamentin pääsihteeri oli oikeusasiamiehen pyynnöstä pyytänyt kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon jatkamista 31.8.2007 saakka koskevan menettelyn aloittamista. Parlamentin pääsihteeri ilmoitti kantajalle 17.7.2007, että oikeusasiamiehen pyynnöstä ja oikeusasiamiehen kantajan asiassa suorittaman tutkinnan lopputulosta odottaessaan parlamentin pääsihteeri oli päättänyt jatkaa kyseisen luettelon voimassaoloa 31.8.2007 saakka. Oikeusasiamies totesi vielä 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.6 kohdassa seuraavaa:

”Kun kyse [oli] lopuksi [kantajan] 21.5.2007 päivätystä kirjeestä, jossa hän [ilmoitti] ottaneensa yhteyttä parlamentin pää[sihteeriin] 15.5.2007 pyytääkseen [kilpailun EUR/A/151/98] soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon jatkamista, oikeusasiamies [muistutti] katsoneensa aiemman kantelun yhteydessä, että se, että nimittävä viranomainen valitsee soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon päättymisen ajankohdan, oli hallinnolle kuuluvan harkintavallan piiriin kuuluva päätös. Oikeusasiamies [antoi] tältä osin tunnustusta parlamentille, joka [oli] ilmaissut olevansa valmis jatkamaan kyseessä olevan soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa, jotta oikeusasiamies voi suorittaa loppuun tutkintansa tässä asiassa.”

125 Parlamentin 6.6.2007 päivätyn kirjeen sisältö huomioon ottaen on virheellistä todeta, ettei parlamentti ole vastannut suoraan kantajan 15.5.2007 päivätyssä kirjeessään esittämään soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon jatkamista koskevaan pyyntöön. Parlamentin 6.6.2007 päivätystä kirjeestä ilmenee nimittäin nimenomaisesti, että se oli vastaus kantajan 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen. Se, että tästä parlamentin kirjeestä ilmenee myös, että soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon jatkamista 31.8.2007 saakka koskenut menettely aloitettiin oikeusasiamiehen pyynnöstä, ei merkitse sitä, ettei parlamentti ole vastannut voimassaolon jatkamista koskevaan kantajan esittämään pyyntöön. Kyseisen parlamentin kirjeen on ymmärrettävä olevan vastaus sekä kantajan että oikeusasiamiehen esittämiin pyyntöihin jatkaa tätä määräaikaa. Unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa joka tapauksessa, ettei kantelu koskenut kysymystä siitä, oliko parlamentin hallinnossa ilmennyt hallinnollinen epäkohta sen vuoksi, että se ei ollut vastannut nimenomaisesti kantajan pyyntöön jatkaa soveltuvien hakijoiden luettelon, jossa hänen nimensä oli, voimassaoloa. Näin ollen oikeusasiamiestä ei voida arvostella siitä, ettei oikeusasiamies ollut tutkinut näitä kysymyksiä kantelun perusteella. Se, että parlamentti jatkoi kyseisen soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa siihen saakka, kunnes oikeusasiamies oli saattanut tutkintansa päätökseen, ei vaikuta moitittavalta hyvän hallinnon vaatimukset huomioon ottaen.

126 Kantaja vetoaa myös siihen, että soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa oli jatkettu kuulematta neuvostoa. Kantaja ei kuitenkaan esitä tätä väitettä riittävän yksiselitteisesti. Tämä kysymys ei joka tapauksessa ole kuulunut kantelun kohteeseen. Näin ollen oikeusasiamiestä ei voida arvostella siitä, ettei hän ollut tutkinut tätä kysymystä kyseisen kantelun perusteella.

127 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä viidenneksi siitä, ettei oikeusasiamies ollut tutkinut kantelun perusteella asianmukaisesti kysymystä siitä, oliko kantajaa syrjitty suhteessa muihin kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseisiin hakijoihin sen vuoksi, että hänen nimensä oli ollut merkittynä tämän kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloon lyhyemmän ajan kuin muiden kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet.

128 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, ettei kantaja ole väittänyt kantelussaan, että häntä olisi syrjitty sen vuoksi, että hänen nimensä oli merkittynä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon lyhyemmän ajan kuin muiden saman kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet. Hän on esittänyt, että yksikään toimielin ei ole tehnyt hänelle työtarjousta sen jälkeen, kun hänen nimensä oli merkitty tähän luetteloon, ja katsonut joutuneensa parlamentin kostonhaluisten aikomusten uhriksi sen vuoksi, että hän oli nostanut kanteita parlamenttia vastaan. Hän on lisäksi täsmentänyt haluavansa ”nimityksen tai saada ainakin osallistua oikeudenmukaisesti avoimien virkojen täyttämiseen kaikissa unionin toimielimissä”. Hän on lopuksi pyytänyt oikeusasiamiestä aloittamaan tutkinnan ”hallinnollisista epäkohdista siltä osin kuin kyse on [hänen] asian[sa] käsittelystä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon yhteydessä”.

129 Oikeusasiamies pyysi 30.1.2007 päivätyssä kirjeessään parlamenttia antamaan hänelle lausunnon seuraavista väitteistä ja vaatimuksista: ”[Kantaja] katsoo, että parlamentti ei ole käsitellyt asianmukaisella tavalla hänen asiaansa [sen jälkeen kun] hänen nimensä [sisällytettiin kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon]” ja ”[kantaja] vaatii, että häntä kohdellaan oikeudenmukaisesti, kun kyse on avoimien virkojen täyttämisestä yhteisön toimielimissä”.

130 Parlamentti totesi lausunnossaan, ettei kantaja ollut näyttänyt toteen seikkoja, joiden perusteella voitaisiin olettaa, että häntä olisi syrjitty suoraan tai epäsuorasti suhteessa muihin kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseisiin hakijoihin. Kantaja ei ole kiistänyt tätä arviota parlamentin lausunnosta esittämissään huomautuksissa. Oikeusasiamiehen tarkastukset eivät myöskään ole koskeneet syrjintää, johon kantaja edellä 127 kohdassa on vedonnut (ks. edellä 92 kohta).

131 Oikeusasiamiehen virastossa hänen asiastaan vastaavalle henkilölle 28.8.2007 osoittamassaan sähköpostiviestissä kantaja mainitsi seuraavaa:

”Kuten te [tiesitte], – – parlamentti [suostui] jatkamaan kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa vasta teidän pyynnöstänne (kun minun pyyntöni taas hylättiin implisiittisesti). Myönnetty pidennys [kesti] vain kolme kuukautta (joista kaksi kuului lomakauteen), vaikka minusta [on vaikuttanut] siltä, että se oli jatkanut alkuperäisen luettelon voimassaoloa pidemmän ajan. – – parlamentin mukaan tämän määräajan tarkoituksena [oli] vain se, että te voitte saattaa päätökseen suorittamanne tutkinnan.”

132 Nämä seikat huomioon ottaen kantaja ei voi arvostella oikeusasiamiestä siitä, ettei hän ollut tutkinut kantelun perusteella kysymystä siitä, oliko kantajaa syrjitty suhteessa muihin kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseisiin hakijoihin sen vuoksi, että hänen nimensä oli merkittynä kyseisen kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloon lyhyemmän ajan kuin muiden saman kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet. Kyseiseen kanteluun ei nimittäin sisältynyt tällaista väitettä. Tämän vahvistaa se, että kantaja ei parlamentin lausuntoon antamassaan vastauksessa riitauttanut parlamentin arviota, jonka mukaan hän ei ollut näyttänyt toteen seikkoja, joiden perusteella voitaisiin olettaa, että häntä olisi syrjitty suoraan tai epäsuorasti suhteessa muihin kyseisen kilpailun läpäisseisiin hakijoihin.

133 Lisäksi siltä osin kuin kantajan väite koskee sitä, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa oli jatkettu vain kolmella kuukaudella, vaikka alkuperäisen soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa oli jatkettu pidemmän ajan (ks. edellä 131 kohdassa lainattu 28.8.2007 päivätty sähköpostiviesti), tai sitä, että avointen kilpailujen soveltuvien hakijoiden luetteloiden voimassaoloa oli tavanomaista jatkaa pitempään (ks. 19.10.2007 päivätty kirje), on syytä huomauttaa, että koska parlamentti päätti jatkaa soveltuvien hakijoiden luettelon, jossa kantajan nimi

oli, voimassaoloa kesäkuussa 2007, tämä päätös ei ole voinut olla kantelun kohteena. Oikeusasiamiestä ei voida siten arvostella siitä, ettei hän ollut tutkinut kantelun perusteella tätä kysymystä. Ei vaikuta myöskään siltä, että kantajan oikeusasiamiehelle edellä mainituissa kirjeissä esittämät kysymykset olisi esitetty parlamentille. Lopuksi kantajan epämääräisiä väitteitä siitä, että kyseisen luettelon voimassaoloa oli jatkettu pitempään mainitun kilpailun alun perin läpäisseiden hakijoiden osalta ja että avointen kilpailujen soveltuvien hakijoiden luetteloiden voimassaoloa oli tavanomaista jatkaa pitempään, ei ole tuettu todisteilla. Oikeusasiamiestä ei näin ollen voida arvostella siitä, ettei hän ollut tutkinut erityisesti näitä väitteitä. Edellä 127 kohdassa esitetty väite siitä, että huolellisuusvelvoitetta on rikottu, on näin ollen syytä hylätä.

134 Kantaja katsoo kuudenneksi, ettei tutkinta-aineistoon sisältynyt mitään näyttöä siitä, että soveltuvien hakijoiden luettelo, johon hänen nimensä oli merkitty, olisi jaettu kaikille parlamentin pääosastoille, joten oikeusasiamies oli luottanut tältä osin virheellisesti pelkkiin parlamentin väitteisiin.

135 Parlamentti totesi 20.3.2007 päivätyssä lausunnossaan, että soveltuvien hakijoiden luettelot oli jaettu kaikille parlamentin pääosastoille ja että näille pääosastoille lähetettiin vuosittain yhteenveto voimassa olevista soveltuvien hakijoiden luetteloista sekä käytettävissä olevien kilpailun läpäisseiden hakijoiden määrästä kussakin luettelossa. Oikeusasiamies mainitsi lisäksi halunneensa tutkintansa yhteydessä tarkastaa parlamentin asiakirja-aineiston seuraavan seikan osalta: ”Parlamentti näytt[i] väittävän, että soveltuvien hakijoiden luettelo, johon [kantajan nimi] o[li] lisätty (toukokuussa 2005), o[li] lähetetty kaikille pääosastoille ja että hänet [oli] merkitty myös pääosastoille vuosittain lähetettävään voimassa olevien luetteloiden yhteenvetoon.”

136 Kantaja katsoi parlamentin 20.3.2007 antamasta lausunnosta esittämissään huomautuksissa, ettei parlamentti ollut esittänyt mitään todisteita, joilla voitaisiin tukea sen väitteitä siitä, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelo oli toimitettu sen pääosastoille.

137 Lopuksi oikeusasiamies totesi 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.4 kohdassa, että ”hänen parlamentin asiakirja-aineistoon tekemänsä tarkastuksen perusteella - - [kantajan] hakemus o[li] saatettu kaikkien parlamentin pääosastojen käytettäväksi”.

138 Nämä seikat huomioon ottaen on syytä todeta, että 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.4 kohtaan sisältyvään oikeusasiamiehen toteamukseen, sellaisena kuin se on esitetty edellä 137 kohdassa, ei liity mitään täsmällistä viittausta sitä tukeviin asiakirjoihin, ja asia on näin siitä huolimatta, että kantaja on parlamentin lausunnosta esittämissään huomautuksissa korostanut olevan välttämätöntä, että parlamentin kannan tueksi esitetään todisteita.

139 Oikeusasiamies ei ole esittänyt tältä osin mitään todisteita myöskään unionin yleiselle tuomioistuimelle esittämissään kirjelmissä. Hän on korostanut ainoastaan sitä, että kirjeessä, jossa tarkastuksesta ilmoitettiin, mainittiin selvästi, että siinä tarkoitettiin pääosastoille vuosittain lähetettäviä voimassaolevia luetteloita, ja että 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.4 kohtaan sisältyvä johtopäätös oli tehty tarkastuksen tulokset huomioon ottaen, kun siinä pääteltiin seuraavaa: ”Kaiken tämän perusteella voi[tiin] siten uskoa, että [oikeusasiamiehen] edustajat olivat suorittamassaan tarkastuksessa todella nähneet asiakirjoja, jotka vahvist[ivat] sen, että parlamentti oli ilmoittanut yksiköilleen siitä, että kantajan nimi oli lisätty kyseiseen [soveltuvien hakijoiden] luetteloon.”

140 Edellä olevat toteamukset huomioon ottaen on syytä katsoa, että oikeusasiamies on tutkinnassaan, jotka koski sitä, oliko parlamentin kaikkien pääosastojen tietoon saatettu se, että kantajan nimi oli merkitty kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, rikkonut huolellisuusvelvoitettaan. Se, että oikeusasiamies kykenee tukemaan 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.4 kohtaan sisältyvää arviota vain sellaisiin asiakirjoihin perustuvalla oletuksella, joiden laatua tai sisältöä hän ei kykene yksilöimään, osoittaa nimittäin, että tutkinnassa on rikottu huolellisuusvelvoitetta.

– Riittävän ilmeinen rikkominen

141 Edellä esitetystä käy ilmi, että oikeusasiamies on kantelua tutkiessaan syyllistynyt kolmeen lainvastaisuuteen.

142 Oikeusasiamies on ensinnäkin vääristänyt parlamentin lausunnon sisältöä (ks. edellä 102 kohta). Tämä vääristäminen johtuu siitä, että asiakirja-aineistoa tutkittaessa on toimittu huolimattomasti, mikä merkitsee sellaista riittävän ilmeistä unionin oikeuden rikkomista, joka voi johtaa unionin vastuuseen. Oikeusasiamiehellä ei nimittäin ole harkintavaltaa, kun kyse on asiakirjan sisällön esittämisestä.

143 Oikeusasiamies on toiseksi rikkonut huolellisuusvelvoitettaan tutkiessaan, oliko parlamentti toimittanut muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille tiedon kantajan nimen merkitsemisestä soveltuvien hakijoiden luetteloon. Hän ei nimittäin osoita tutkineensa ja saaneensa haltuunsa sen selvittämiseksi merkityksellisiä seikkoja, oliko kyseinen soveltuvien hakijoiden luettelo toimitettu 17.5.2005 ja 14.5.2007 välisenä aikana muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille, ja jos oli, milloin ja miten (ks. edellä 109 kohta). Edellä 86 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella tämä huolellisuusvelvoitteen rikkominen merkitsee riittävän ilmeistä rikkomista, joka voi johtaa unionin vastuuseen.

144 Oikeusasiamies on kolmanneksi rikkonut huolellisuusvelvoitettaan tutkiessaan sitä, oliko parlamentti toimittanut omille pääosastoilleen tiedon siitä, että kantaja oli otettu soveltuvien hakijoiden luetteloon (ks. edellä 140 kohta). Hän ei nimittäin ole osoittanut tutkineensa ja saaneensa haltuunsa sen arvioimiseksi merkityksellisiä seikkoja, oliko kyseinen tieto toimitettu. Edellä 86 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella tämä huolimattomuus merkitsee riittävän ilmeistä rikkomista, joka voi johtaa unionin vastuuseen.

145 Koska edellä 142-144 kohdassa yksilöidyt lainvastaisuudet voivat johtaa unionin vastuuseen, sillä, että näiden lainvastaisuuksien taustalla olevia tosiseikkoja luonnehditaan uudelleen siten, että ne merkitsevät myös päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanosäännösten 5 ja 9.2 artiklan rikkomista, ei ole vaikutusta niiden lainvastaisuuksien yksilöintiin, jotka voivat johtaa unionin vastuuseen.

– Johtopäätös

146 Edellä esitetyn perusteella on syytä todeta, että oikeusasiamies on kantelua tutkiessaan rikkonut huolellisuusvelvoitettaan kolmesti ja että nämä rikkomiset voivat johtaa unionin vastuuseen.

c) 31.3.2011 tehtyyn päätökseen liittyvät, päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanosäännösten 5 ja 9.2 artiklan rikkomista sekä huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista koskevat lainvastaisuudet

147 Kantaja väittää ensimmäisen kanneperusteensa toisessa osassa, että oikeusasiamies on tehnyt oma-aloitteisessa tutkinnassaan useita virheitä, jotka johtavat unionin vastuuseen.

148 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä ensinnäkin siitä, ettei oikeusasiamies tarkistanut parlamentin virallisen kirjeenvaihdon rekisterin sisältöä koskeneen parlamentin väitteen todenperäisyyttä.

149 Oikeusasiamies totesi tarkemmin ottaen 31.3.2011 tehdyn päätöksen 77 ja 87 kohdassa parlamentin todenneen, ettei yksittäistä hakijaa koskevaa toimielinten välistä kirjeenvaihtoa merkitä lähtökohtaisesti viralliseen rekisteriin. Oikeusasiamies katsoi, että näiden tietojen paikkansapitävyyttä ei ollut syytä epäillä.

150 Kantaja katsoo, ettei oikeusasiamies voinut luottaa tähän parlamentin antamaan tietoon tarkistamatta sitä, koska kantajan mukaan kaikki toimielinten välinen virallinen kirjeenvaihto merkitään tavallisesti virallisen kirjeenvaihdon rekisteriin ja koska kaikki hänen parlamentilta saamansa kirjeet sisälsivät virallista rekisteriä vastaavan kirjeen numeron eivätkä sisäistä numeroa.

151 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo tältä osin, että se, että kaikki kantajan parlamentilta saamat kirjeet sisälsivät virallisen rekisterinumeron, ei ole seikka, jonka perusteella voitaisiin saattaa kyseenalaiseksi sen parlamentin toteamuksen todenperäisyys, jonka mukaan yksittäistä hakijaa koskevaa toimielinten välistä kirjeenvaihtoa ei merkitty viralliseen kirjeenvaihdon rekisteriin. Toimielinten ja hakijan välinen kirjeenvaihto on nimittäin luonteensa puolesta virallista, mutta asia ei ole välttämättä näin, kun kyse on hakijaa koskevasta toimielinten välisestä kirjeenvaihdosta. Oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan kohteena ei ollut myöskään se, pitääkö parlamentti yllä asianmukaisia kirjeenvaihtorekistereitä, vaan se, oliko parlamentti toimittanut muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille soveltuvien hakijoiden luettelon, jossa oli kantajan nimi. Koska tutkinnan kohteena oli tämä seikka, se, että parlamentti totesi, ettei toimielinten välisen virallisen kirjeenvaihdon rekisterissä ollut tiettyä hakijaa koskevia mainintoja, oli parlamentin kannalta potentiaalisesti epäsuotuisaa, ja tämä lisää toteamuksen uskottavuutta. Nämä seikat huomioon ottaen on syytä katsoa, ettei kantaja ole esittänyt riittävästi seikkoja, joilla voitaisiin osoittaa oikeusasiamiehen rikkoneen huolellisuusvelvoitettaan luottaessaan parlamentin toteamukseen, jonka mukaan kantajaa koskevasta parlamentin ja toimielinten välisestä kirjeenvaihdosta ei ollut tehty merkintöjä parlamentin virallisen kirjeenvaihdon rekisteriin.

152 Tätä päätelmää ei ole mahdollista kyseenalaistaa sillä, että kyseinen parlamentin noudattama käytäntö olla merkitsemättä rekisteriin kantajaa koskenutta toimielinten välistä kirjeenvaihtoa voi olla hyvän hallintotavan säännöstön 24 artiklan vastaista. Tämän käytännön yhteensopivuus kyseisen säännöstön kanssa ei nimittäin ole ollut tässä asiassa oikeusasiamiehen tutkinnan kohteena eikä kantaja ole tehnyt tätä asiaa koskevaa kantelua oikeusasiamiehelle. Tällä yhteensopivuutta koskevalla kysymyksellä ei voida myöskään kyseenalaistaa parlamentin toteamusta, jonka mukaan kyseistä kirjeenvaihtoa ei ollut merkitty rekisteriin.

153 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä toiseksi siitä, että oikeusasiamies on oma-aloitteisen tutkinnan aloitettuaan kieltäytynyt tutkimasta sitä, oliko parlamentti ilmoittanut muille toimielimille kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa olevan riidatonta, että kantaja oli oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan yhteydessä vastustanut tämän tutkinnan jatkamista (ks. 10.7.2010 päivätty kirje).

154 Lisäksi oikeusasiamies totesi 31.3.2011 tehdyssä päätöksessä aivan aluksi, ettei asiaa ollut syytä tutkia sen vuoksi, että kantaja vastusti tutkintaa. Hän totesi tämän jälkeen, että hän saattoi oma-aloitteisen tutkinnan yhteydessä tutkia asiaa ilman kantajan suostumusta viran puolesta siltä osin kuin suurempi yleinen etu edellytti sitä. Hän katsoi kuitenkin, ettei tilanne ollut käsiteltävässä asiassa tämä, koska hän oli aloittanut oma-aloitteisen tutkinnan pääasiassa kantajan etua ajatellen. Nämä seikat huomioon ottaen hän arvioi, että kantajan omaksuma kanta esti tutkinnan jatkamisen ja että tutkintaa ei ollut syytä jatkaa (ks. 31.3.2011 tehdyn päätöksen 89-94 kohta).

155 Nämä 31.3.2011 tehdyssä päätöksessä esitetyt perustelut huomioon ottaen on syytä todeta aivan aluksi, ettei oikeusasiamies oma-aloitteisen tutkinnan yhteydessä ollut viran puolesta velvollinen lopettamaan tutkintaa silloin, kun henkilö, jota tämä tutkinta koski, vastusti sitä. Kuten kantaja toteaa, oikeusasiamiehelle ei päätöksen 94/262 tai täytäntöönpanosäännösten missään säännöksessä aseteta velvollisuutta hankkia kantelun tekijän suostumus voidakseen suorittaa tutkintaa unionin toimielimessä tai elimessä. Oikeusasiamiehelle ei missään säännöksessä aseteta myöskään velvollisuutta tutkia asia oma-aloitteisesti ainoastaan silloin, kun sitä voidaan perustella suurella yleisellä edulla.

156 Oikeusasiamiehen velvollisuus tutkia asia huolellisesti edellyttää kuitenkin sitä, että hän ottaa tutkintatoimia toteuttaessaan huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat. Näihin seikkoihin kuuluvat niiden henkilöiden, joita asia koskee, kannat ja tutkimukseen liittyvä yleinen etu. Oikeusasiamiehellä on näitä seikkoja pohtiessaan harkintavaltaa, kun hän päättää, onko tutkintaa syytä jatkaa vai ei.

157 Kantaja ei kiistä käsiteltävässä asiassa sitä, että hän vastusti oikeusasiamiehen oma-aloitteista tutkintaa, eikä myöskään sitä, että tätä tutkintaa ei voitu perustella erityisellä yleisellä edulla. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että oikeusasiamies ei ylittänyt selvästi ja vakavasti tutkintaa koskevan harkintavaltansa rajoja, kun hän saattaakseen tämän oma-aloitteisen tutkinnan päätökseen vetosi siihen, että kantaja vastusti tutkintatoimia. Kun oikeusasiamies kuitenkin lopetti tämän oma-aloitteisen tutkinnan arvioimatta sitä, oliko parlamentin hallinnossa ilmennyt hallinnollinen epäkohta sen ilmoittaessa yksiköilleen ja muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, oikeusasiamies jätti tämän tutkinnan yhteydessä korjaamatta tiettyjä kantelun perusteella suorittamassaan tutkinnassa ja 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä tekemiään virheitä. Oikeusasiamies ei voi siten vedota oma-aloitteisen tutkinnan suorittamiseen vapauttaakseen unionin vastuustaan virheistä, jotka oikeusasiamies oli kantelun perusteella suorittamassaan tutkinnassa tehnyt.

158 Siltä osin kuin kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, ettei oikeusasiamies ollut tutkinut sitä, oliko parlamentti jättänyt kuulematta neuvostoa (ks. 31.3.2011 tehdyn päätöksen 96 kohta), on niin, että oikeusasiamies saattoi perustella tätä tutkimatta jättämistä myös sillä, että kantaja vastusti näitä tutkintatoimia.

159 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo joka tapauksessa lopuksi, että vaikka olisikin katsottava, että oikeusasiamies oli kieltäytynyt virheellisesti tutkimasta asiaa sillä perusteella, että kantaja vastusti sitä, kantaja ei kuitenkaan voi adage nemini licet venire contra factum proprium -periaatteen nojalla vedota enää tähän virheeseen vaatiakseen unionilta vahingonkorvausta. On nimittäin syytä todeta, että kantaja ei voi vaatia vahingonkorvausta siitä, että oikeusasiamies ei tutkinut oma-aloitteisesti asiaa, toimimatta ristiriitaisesti, koska hän on vastustanut tutkintaa. Tällä arviolla ei kuitenkaan riitauteta sitä, että oikeusasiamies ei voi vedota oma-aloitteisen tutkinnan suorittamiseen vapauttaakseen unionin vastuustaan lainvastaisuuksista, joihin hän on kantelun perusteella suorittamassaan tutkinnassa ja 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä syyllistynyt.

160 Kaikki kantajan ensimmäisen kanneperusteen toisen osan yhteydessä esittämät väitteet on edellä esitettyjen syiden vuoksi hylättävä.

d) Johtopäätös

161 Ensimmäisen kanneperusteen tutkimisen jälkeen on syytä todeta, että oikeusasiamies on syyllistynyt kolmeen lainvastaisuuteen, jotka voivat johtaa unionin vastuuseen, kuten edellä 146 kohtaan sisältyvässä yhteenvedossa todettiin.

2. Ilmeisiä arviointivirheitä merkitsevät lainvastaisuudet

Johdanto

162 Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan pääasiallisesti, että oikeusasiamies on 22.10.2007 ja 31.3.2011 tehdyissä päätöksissään tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä, jotka johtavat unionin vastuuseen. Oikeusasiamies kiistää tehneensä mainittuja virheitä.

Parlamentin lausunnon lainaaminen 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä

163 Kantaja esittää edellä 102 kohdassa mainitun väitteen uudelleen ja katsoo kyseen olleen ilmeisestä arviointivirheestä. Edellä 102 ja 142 kohdassa esitettyjen syiden vuoksi tämä lainvastaisuus johtaa unionin vastuuseen.

22.10.2007 tehdyn päätöksen oikaiseminen

164 Kantaja katsoo, että oikeusasiamies on tehnyt virheen, manipuloinut ja vääristänyt tosiseikkoja ja syyllistynyt väärennysrikokseen sekä väärennöksen hyväksi käyttämiseen, kun hän oikaisi 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.5 kohdan 29.6.2010 julkaisematta oikaisua.

165 Unionin yleinen tuomioistuin korostaa näiden väitteiden osalta aivan aluksi sitä, että vaikka sillä on toimivalta arvioida, voivatko tietyt toimielinten toimet johtaa unionin vastuuseen, sillä ei ole toimivaltaa todeta, että näiden toimien perusteella on syyllistytty rikokseen. Näin ollen sen väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat, jolla unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että oikeusasiamies olisi syyllistynyt väärennysrikokseen sekä väärennöksen hyväksi käyttämiseen.

166 Unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa tämän jälkeen, että 29.6.2010 tehdyssä oikeusasiamiehen päätöksessä, joka oli osoitettu parlamentille ja josta kantaja oli saanut jäljennöksen, oikeusasiamies oli todennut joutuvansa oikaisemaan 22.10.2007 tehtyä päätöstä sen 2.5 kohdassa olevan parlamentin lausunnon sisältöä vääristävän virheen vuoksi (ks. edellä 102 kohta). Tehty oikaisu oli siten esitelty 29.6.2010 tehdyssä päätöksessä nimenomaisesti kantajalle ja parlamentille. Kantaja ei voi siten vedota siihen, että 22.10.2007 tehtyä päätöstä olisi perusteettomasti manipuloitu tai vääristelty.

167 Oikeusasiamies saattoi kyseisen oikaisun tämän jälkeen julkiseksi ja julkaisi 22.10.2007 tehdystä päätöksestä korjatun version, johon sisältyi 29.6.2010 tehdyllä päätöksellä tehty oikaisu. Tällä 22.10.2007 tehdyn päätöksen korjatulla versiolla korvattiin alkuperäinen 22.10.2007 tehty virheellinen päätös. Kantajalle on näin ollen ilmoitettu kyseisestä oikaisusta täysin avoimesti.

168 Se seikka, että oikaisua ei julkaistu, ei näin ollen merkitse sitä, että kyse olisi virheestä tai vielä vähemmän 22.10.2007 tehdyn päätöksen väärentämisestä. Kantajan esittämä väite on siten hylättävä.

Soveltuvien hakijoiden luettelon saattaminen muiden toimielinten käytettäväksi

169 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä ensinnäkin pääasiallisesti siitä, että oikeusasiamies ei katsonut olleen kyse hallinnollisesta epäkohdasta sillä perusteella, että parlamentti ei julkaissut hänen nimeään kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseenä hakijana Euroopan unionin virallisessa lehdessä, vaikka parlamentti oli 25.2.2003 hyväksynyt oikeusasiamiehen suosituksen siitä, että kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet julkaistaan.

170 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että kantaja ei vedonnut kantelussaan nimenomaisesti tähän julkaisematta jättämiseen. Oikeusasiamies ei tämän kantelun perusteella voinut olla siten velvollinen tutkimaan, oliko parlamentin hallinnossa mahdollisesti ilmennyt hallinnollinen epäkohta tältä osin.

171 Lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen esittämän kirjallisen kysymyksen seurauksena oikeusasiamies esitti suosituksen, jonka oikeusasiamies oli osoittanut parlamentille 11.12.2002 ja joka koski kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimien julkaisemista Euroopan unionin virallisessa lehdessä, sekä parlamentin puhemiehen 25.2.2003 päivätyn kirjeen, jolla tämä suositus hyväksyttiin. Edellä mainitusta suosituksesta ilmenee, että se koskee sen antamisen jälkeen järjestettäviä kilpailuja ja että hakijoille on ilmoitettava kilpailuilmoituksessa siitä, että kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet julkaistaan.

172 Koska kilpailua, johon kantaja osallistui, koskenut ilmoitus oli julkaistu 2.3.1999 eli ennen ajankohtaa, jona parlamentti hyväksyi edellä mainitun suosituksen, ja koska kilpailua EUR/A/151/98 koskevassa kilpailuilmoituksessa ei tarkennettu, että kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet julkaistaan, oikeusasiamies ei ole voinut arvostella parlamenttia siitä, ettei se ollut noudattanut hänen suositustaan, jonka parlamentti oli hyväksynyt 25.2.2003. Jos oikeusasiamies olisi katsonut, että parlamentin hallinnossa oli ilmennyt hallinnollinen epäkohta sen vuoksi, että parlamentti ei ollut julkaissut Euroopan unionin virallisessa lehdessä kantajan nimeä sen jälkeen, kun se oli merkitty kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, oikeusasiamies ei olisi pyrkinyt noudattamaan yhtä omaan suositukseensa sisältyneistä vaatimuksista eli sitä, että kaikille hakijoille oli ilmoitettava kilpailuilmoituksessa siitä, että kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet julkaistaan.

173 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa, että muiden kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseiden 22 hakijan nimiä ei myöskään ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Kantaja ei ole esittänyt mitään syytä, jolla voitaisiin perustella sitä, miksi hänen olisi saatava enemmän julkisuutta kuin 22 muun kilpailun läpäisseen hakijan. Sekä yhdenvertaisen kohtelun periaate että kantajan itsensä kantelussaan vaatima oikeudenmukainen kohtelu edellyttivät näissä olosuhteissa sitä, että tämän kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloa, jossa kantajan nimi oli, ei julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, kuten ei myöskään kaikkien muiden mainitun kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimiä.

174 Edellä esitettyjen syiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin toteaa, ettei oikeusasiamies tehnyt virhettä katsoessaan, että parlamentin hallinnossa ei ollut ilmennyt hallinnollista epäkohtaa sen vuoksi, että kantajan nimeä kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseenä hakijana ei ollut julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

175 Kantaja katsoo toiseksi, että oikeusasiamies on tehnyt useita virheitä, koska hän on tukeutunut 14.5.2007 päivättyyn pooling-asiakirjaan osoittaakseen sen, että muut unionin toimielimet ja elimet olivat saaneet kantajan käytettävissäoloa koskeneet tiedot.

176 Kantaja katsoo aivan aluksi, että oikeusasiamies on tehnyt virheen, kun hän jätti tarkistamatta, oliko se parlamentin väite perusteltu, jonka mukaan 14.5.2007 päivätty pooling-asiakirja oli luottamuksellinen. Kantajan mukaan tämä asiakirja ei ollut luottamuksellinen.

177 Tässä yhteydessä on syytä todeta, että oikeusasiamies sai tutkintansa yhteydessä tutustua 14.5.2007 päivättyyn pooling-asiakirjaan kokonaisuudessaan (ks. tarkastuskertomus). Parlamentti kuitenkin pyysi, että tätä asiakirjaa käsitellään luottamuksellisena, ja oikeusasiamies hyväksyi pyynnön. Kantaja ei näin ollen saanut tutustua tähän asiakirjaan hallintomenettelyssä, joka johti 22.10.2007 ja 31.3.2011 tehtyihin päätöksiin. Oikeusasiamies on tämän oikeudenkäynnin yhteydessä kuitenkin esittänyt 14.5.2007 päivätystä pooling-asiakirjasta version, jonka tietyt osat on peitetty.

178 Täytäntöönpanosäännösten 13.3 artiklan mukaan kantelun tekijällä ei ole oikeutta tutustua asiakirjoihin tai tietoihin, jotka oikeusasiamies on tutkintansa yhteydessä toimielimiltä saanut ja joista on ilmoitettu oikeusasiamiehelle, että ne ovat luottamuksellisia. Täytäntöönpanosäännösten 10.1 artiklassa säädetään, että kantelun tekijän pyynnöstä oikeusasiamies määrää kantelun käsiteltäväksi luottamuksellisena. Näissä säännöksissä ei säädetä poikkeuksesta tai erityismenettelystä sen tarkistamiseksi, ovatko luottamuksellista käsittelyä koskevat pyynnöt perusteltuja.

179 Edellä esitetty huomioon ottaen oikeusasiamiehen asiana ei ole kyseenalaistaa toimielinten esittämiä pyyntöjä siitä, että tiettyjä asiakirjoja tai tiettyjä tietoja käsitellään luottamuksellisina suhteessa kantelun tekijöihin, ja oikeusasiamiehen asiana ei myöskään ole kyseenalaistaa kantelun luottamuksellista käsittelyä koskevaa kantelun tekijän pyyntöä.

180 Oikeusasiamies ei näin ollen tehnyt virhettä, kun hän ei kyseenalaistanut parlamentin asiakirjojen luottamuksellista käsittelyä koskenutta pyyntöä.

181 Jos oikeusasiamies tukeutuu päätöksessään luottamuksellisina pidetyistä seikoista tekemäänsä arvioon ja jos kantelun tekijä riitauttaa tämän päätöksen laillisuuden unionin tuomioistuimissa, oikeusasiamies ei voi kuitenkaan perustellusti kiistää kantelun tekijän väitteitä syillä, jotka perustuvat niihin luottamuksellisina pidettyihin seikkoihin, joihin kantelun tekijällä tai tuomioistuimella ei ole mahdollisuutta tutustua. Jos oikeusasiamies vastustaa näiden seikkojen toimittamista kokonaan tai osittain sillä perusteella, että ne ovat luottamuksellisia, unionin tuomioistuinten on nimittäin tutkittava riidanalaisen päätöksen laillisuus ainoastaan toimitettujen seikkojen perusteella, (ks. vastaavasti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, Kok., EU:C:2013:518, 127 kohta).

182 Tämän jälkeen kantaja katsoo pääasiallisesti, että oikeusasiamies on tehnyt virheen, kun hän perusti 22.10.2007 tekemässään päätöksessä arvionsa 14.5.2007 päivättyyn pooling-asiakirjaan, vaikka tällä asiakirjalla ei voitu todistaa sitä, että kyseiseen asiakirjaa sisältyneet tiedot oli saatettu kaikkien unionin toimielinten, elinten ja laitosten käytettäväksi joko ennen 14.5.2007 tai tämän ajankohdan jälkeen.

183 Tässä väitteessään kantaja vain toistaa edellä 103 kohdassa esitetyn lainvastaisuusväitteen luonnehtien sitä uudelleen ilmeiseksi arviointivirheeksi. Edellä 104 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitettyjen syiden vuoksi on syytä todeta, että oikeusasiamies syyllistyi lainvastaisuuteen, kun hän tukeutui 14.5.2007 päivättyyn pooling-asiakirjaan katsoakseen sen perusteella osoitetun, että parlamentti oli ilmoittanut muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille asianmukaisesti kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon.

184 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä kolmanneksi siitä, että oikeusasiamies oli virheellisesti pyrkinyt tarkistamaan unionin muilta toimielimiltä, elimiltä ja laitoksilta, oliko niille toimitettu kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelo, vaikka oikeusasiamies itse toimielimenä ei ollut saanut tästä tietoa.

185 Kun kyse on kantelun perusteella tehdystä tutkinnasta, ei voida katsoa, että oikeusasiamies olisi tehnyt virheen tiedustellessaan parlamentilta, oliko kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelo toimitettu muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille. Aivan aluksi on nimittäin syytä huomauttaa, että kantelun perusteella tehdyt tutkinnat ja virkamiesten näihin yksiköihin palvelukseen ottaminen muodostavat kaksi erillistä oikeusasiamiehen tehtävää ja että oikeusasiamies ei ole velvollinen yhdistämään toisiinsa tutkittavinaan olevia kanteluita ja sitä, että palvelukseen ottamisen kannalta merkityksellistä tietoa eli tässä asiassa sitä, että kantajan nimi oli merkitty kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloon, ei ole toimitettu. Tämän jälkeen on joka tapauksessa syytä muistuttaa, että oikeusasiamiehellä on harkintavaltaa sen osalta, miten hän aikoo tutkintansa suorittaa, ja että hänen valinnallaan tarkastaa asia ensin parlamentilta ei ylitetä tämän harkintavallan rajoja.

186 Kun kyse on oikeusasiamiehen oma-aloitteisesta tutkinnasta, oikeusasiamiestä ei voida arvostella siitä, että hän tutki asiaa tarkistamatta ensin, oliko hän unionin elimen ominaisuudessa saanut parlamentilta tiedon siitä, että kantajan nimi oli merkitty kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon. Sen lisäksi, että oikeusasiamiehellä on harkintavaltaa tutkintansa järjestämisen osalta ja että hän voi siten valita, mitä asiassa merkityksellistä näkökohtaa hän päättää tutkia ensisijaisesti, on nimittäin syytä huomauttaa, että vaikka oikeusasiamies olisi saanut kyseisen tiedon, tämä ei olisi välttämättä riittänyt sen osoittamiseen, että myös muut unionin toimielimet, elimet ja laitokset olivat saanet tämän tiedon. Kantajan väite, josta on tehty yhteenveto edellä 184 kohdassa, ei ole siten perusteltu.

187 Kantajan mukaan neljänneksi se, että oikeusasiamies totesi 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä tarkastuksen vahvistaneen sen, että kantajan ansioluettelo oli lähetetty neuvostolle, täsmentämättä kuitenkaan, että tämä lähettäminen oli tapahtunut kantajan esittämän pyynnön johdosta, osoittaa sen, ettei neuvostolla ollut käytettävissään tietoja kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelosta, vaikka se oli toiminut yhtenä kyseisen kilpailun järjestäjänä. Hän väittää myös, että se, että hän sai Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimelta kielteisen vastauksen työhakemukseensa, merkitsi sitä, ettei tällä toimielimellä ollut käytettävissään kyseisen luettelon tietoja. Hän vetoaa

lopuksi EPSOn kanssa vuonna 2007 käymäänsä kirjeenvaihtoon ja katsoo, ettei sen perusteella voitu päätellä, että hänen nimensä on merkitty EPSOn luetteloon ennen 26.4.2007. Kantaja moittii oikeusasiamiestä siitä, että oikeusasiamies ei ollut riitauttanut 14.5.2007 päivättyyn pooling-asiakirjaan perustuneita parlamentin väitteitä kantajan oikeusasiamiehelle toimittamilla EPSOlta peräisin olevilla tiedoilla.

188 Näillä kantajan esittämillä seikoilla tuetaan kantajan väitettä, joka perustuu siihen, että koska ei ole esitetty näyttöä siitä, että tieto hänen nimensä merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon olisi annettu muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten käytettäväksi, tästä seuraa, että oikeusasiamiehen 22.10.2007 tehtyyn päätökseen tältä osin sisältynyt arvio on virheellinen. Koska unionin yleinen tuomioistuin on todennut oikeusasiamiehen syyllistyneen tältä osin lainvastaisuuteen (ks. edellä 104 kohta ja sitä seuraavat kohdat), näillä seikoilla ei ole vaikutusta asian ratkaisuun. Unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että se, että neuvosto oli kantajan esittämän pyynnön johdosta pyytänyt kantajan ansioluetteloa, ei todista mitään sen osalta, oliko soveltuvien hakijoiden luettelo, johon kantajan nimi oli merkitty, saatettu neuvoston käytettäväksi. Sillä, että tilintarkastustuomioistuin vastasi kantajan hakemukseen, ettei kantajan hakemusta vastaavia avoimeksi julistettuja virkoja ollut, ei voida myöskään näyttää millään lailla toteen sitä, oliko soveltuvien hakijoiden luettelo, johon kantajan nimi oli merkitty, saatettu tilintarkastustuomioistuimen käytettäväksi.

189 Siltä osin kuin kantaja katsoo viidenneksi, että oikeusasiamies on tehnyt virheen, koska hän ei oma-aloitteisessa tutkinnassaan tutkinut kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon toimittamiseen liittyviä seikkoja, on niin, että tämä väite sisältyy edellä 153 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa tutkittuun väitteeseen.

22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.2 kohta

190 Kantaja katsoo, että oikeusasiamies on tehnyt virheen, kun oikeusasiamies totesi 1.10.2008 päivätyssä kirjeessään vahvistavansa ”uudelleen sen, että [hänen] päätöksen[sä] 2.2 kohta [perustui] parlamentin 20.3.2007 päivättyyn lausuntoon sisältyneeseen toteamukseen, jonka mukaan [kilpailun] EUR/A/151/98 [soveltuvien hakijoiden] luettelo [oli] jaettu kaikille [pääosastoille]”. Kantajan mukaan oikeusasiamies on nimittäin siten todennut, ettei hän tämän päätelmän tehdessään tukeutunut tarkastusaineistoon vaan pelkästään parlamentin yksipuolisiin väitteisiin.

191 Tämä kantajan väite ei voi menestyä, sillä – kuten oikeusasiamies toteaa 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.2 kohdassa – oikeusasiamies esitti vain parlamentin kannan asianmukaisesti. Oikeusasiamies ei arvioinut kyseistä kantaa tässä kohdassa. Siltä osin kuin kantaja kiistää sen, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon toimittamisesta parlamentin kaikille pääosastoille olisi esitetty näyttöä, on sitä vastoin syytä huomauttaa, että tämä väite liittyy edellä 134 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa tutkittuun väitteeseen ja että kantaja on todennut perustellusti, ettei toimittamisesta ole esitetty todisteita.

Soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon kesto

192 Kantaja katsoo ensinnäkin, että oikeusasiamies on tehnyt virheen katsoessaan 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.6 kohdassa, että kilpailun soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon päättymisen ajankohdan valitseminen kuuluu nimittävän viranomaisen harkintavallan piiriin. Hänen mukaansa nimittävälle viranomaiselle ei anneta henkilöstösäännöissä tällaista toimivaltaa.

193 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo tältä osin, että kun henkilöstösääntöjen 29 ja 30 artiklaa luetaan yhdessä, käy ilmi, että juuri nimittävällä viranomaisella on toimivalta määrittää kilpailun soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon kesto. Nimittävällä viranomaisella on tässä yhteydessä laaja harkintavalta, jota on käytettävä yleisiä oikeusperiaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja

perusteluvelvollisuutta noudattaen. Oikeusasiamies ei siten ole tehnyt virhettä katsoessaan, että tällaisen luettelon voimassaolon päättymisajankohdan valitseminen oli hallintoviranomaisen harkintavallan piiriin kuuluva päätös.

194 Siltä osin kuin kantaja arvostelee toiseksi oikeusasiamiestä siitä, että oikeusasiamies on tehnyt virheen, koska hän ei todennut, että parlamentin päätös jatkaa soveltuvien hakijoiden luettelon, jossa hänen nimensä oli, voimassaoloa oli perusteltu puutteellisesti, on syytä huomauttaa, että parlamentti täsmensi 17.7.2007 päivätyssä kirjeessään voimassaoloa jatketun, jotta oikeusasiamies voisi saattaa tutkintansa päätökseen. Kantajan väite on näin ollen hylättävä perusteettomana.

195 Siltä osin kuin kantaja katsoo kolmanneksi oikeusasiamiehen tehneen virheen, koska sen jälkeen, kun kantajan nimen merkitsemisen kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon voimassaoloa oli jatkettu, oikeusasiamies ei tutkinut syrjintää, jonka uhriksi kantaja oli joutunut suhteessa muihin kyseisen kilpailun läpäisseisiin hakijoihin siltä osin kuin kyse oli heidän nimiensä kyseiseen luetteloon merkitsemisen kestosta, on syytä huomauttaa, että tämä väite esitettiin jo ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä. Edellä 127 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitettyjen syiden vuoksi se on syytä hylätä.

196 Kantaja katsoo neljänneksi, että oikeusasiamies on tehnyt virheen, koska hän ei vastannut kantajan 19.10.2007 päivättyyn kirjeeseen, jossa kantaja ilmoitti hänelle seuraavaa: ”Se, että [kilpailun EUR/A/151/98] soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa oli pidennetty vain [kolmella] kuukaudella (joista [kaksi] kuukautta kuului loma-aikaan) [vahvisti] syrjinnän[, jota on kohdistettu häneen] jo joidenkin vuosien ajan, koska [avointen kilpailujen soveltuvien hakijoiden luetteloiden] voimassaoloa [oli] tavanomaista jatkaa paljon pitempään, jotta sekä kilpailun läpäisseet hakijat että eri toimielimet saattoivat hyötyä siitä.” Unionin yleinen tuomioistuin katsoo tältä osin aivan aluksi, että kun otetaan huomioon se, että tämän kirjeen laatimisajankohta ja 22.10.2007 tehdyn päätöksen antamisajankohta olivat lähellä toisiaan, ei voida varmuudella osoittaa, että oikeusasiamies olisi saanut tiedon tästä kirjeestä ennen mainitun päätöksen tekemistä. Koska tässä kirjeessä esiin nostettu syrjintäkysymys liittyi lisäksi joka tapauksessa soveltuvien hakijoiden luetteloiden voimassaolon jatkamiseen, se voitiin esittää perustellusti vasta sen jälkeen, kun luettelon, johon kantajan nimi oli merkitty, voimassaoloa oli tosiasiassa jatkettu (ks. edellä 132 kohta). Kyse on näin ollen uudesta väitteestä, jolla voidaan perustella uutta kantelua, eikä kantelun perusteella suoritettavan tutkinnan kohteen laajentamisesta. Oikeusasiamies ei siten tehnyt virhettä, kun hän ei tutkinut tätä väitettyä syrjintää kantelun perusteella.

197 Kantaja katsoo viidenneksi, että oikeusasiamies on tehnyt 31.3.2011 tekemässään päätöksessä virheen katsoessaan, ettei parlamentti ollut syrjinyt häntä suhteessa muihin kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseisiin hakijoihin siltä osin kuin kyse oli tämän kilpailun soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon keston määrittämisestä. Kantajan mukaan hänen nimensä – toisin kuin niiden muiden hakijoiden nimet, jotka oli merkitty vuonna 2001 kyseiseen luetteloon, jonka voimassaolo oli päättynyt vuonna 2007 – lisättiin kyseiseen luetteloon vasta vuonna 2005.

198 Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että toisiaan vastaavia tilanteita ei kohdella eri tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella (tuomio 19.10.1977, Ruckdeschel ym., 117/76 ja 16/77, Kok., EU:C:1977:160, 7 kohta; tuomio 16.10.1980, Hochstrass v. yhteisöjen tuomioistuin, 147/79, Kok., EU:C:1980:238, 7 kohta ja tuomio 26.9.1990, Beltrante ym. v. neuvosto, T-48/89, Kok., EU:T:1990:50, 34 kohta). Kyseessä on siten syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen, kun kahta henkilöryhmää, joiden tosiasiallisessa ja oikeudellisessa asemassa ei ole olennaisia eroja, kohdellaan eri tavoin tai kun erilaisiin tilanteisiin suhtaudutaan samalla tavoin (tuomio 16.4.1997, Kuchlenz-Winter v. komissio, T-66/95, Kok., EU:T:1997:56, 55 kohta). Jotta erilainen kohtelu voi olla sopusoinnussa yleisen syrjintäkiellon periaatteen kanssa, tämä ero on perusteltava tällä erolla tavoiteltavaan päämäärään nähden objektiivisella, kohtuullisella ja oikeasuhtaisella arviointiperusteella (tuomio 2.3.2004, Di Marzio v. komissio, T-14/03, Kok. H., EU:T:2004:59, 83 kohta).

199 Kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelo oli laadittu käsiteltävässä asiassa 12.1.2001. Tähän luetteloon oli alun perin merkitty 22 kilpailun läpäisseen hakijan nimet. Kuten edellä 113 kohdassa on todettu, kaikki nämä 22 kilpailun alun perin läpäissyttä hakijaa oli kuitenkin otettu palvelukseen ennen 31.12.2002 lukuun ottamatta yhtä 1.6.2003 palvelukseen otettua. Kaikkien näiden kilpailun alun perin läpäisseiden hakijoiden nimet olivat siten merkittyinä kyseiseen soveltuvien hakijoiden luetteloon ainakin kahden vuoden, neljän kuukauden ja 20 päivän ajan.

200 Kantaja ei kuulunut kilpailun EUR/A/151/98 alun perin läpäisseisiin hakijoihin, joiden nimet oli merkitty 12.1.2001 laadittuun kyseisen kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloon, minkä kantaja on riitauttanut menestyksellisesti unionin yleisessä tuomioistuimessa (edellä 6 kohdassa mainittu tuomio Staelen v. parlamentti, EU:T:2003:52). Kantajan nimi merkittiin kyseiseen luetteloon 17.5.2005. Parlamentti ilmoitti kantajalle 19.5.2005 päivätyllä kirjeellä siitä, että hänen nimensä oli merkitty tähän luetteloon, että hän oli ainoa kilpailun läpäissyt hakija, jonka nimi oli kyseisessä luettelossa edelleen, ja että tämä luettelo oli voimassa 1.6.2007 saakka. Kantajalle ilmoitettiin 6.6.2007, että parlamentin pääsihteeri oli kuitenkin pyytänyt kyseisen luettelon voimassaolon jatkamista 31.8.2007 saakka koskevan menettelyn aloittamista. Kantajalle ilmoitettiin 17.7.2007, että päätös tämän luettelon voimassaolon jatkamisesta 31.8.2007 saakka oli tehty. Kantajan nimi oli näin ollen merkittynä kyseiseen soveltuvien hakijoiden luetteloon kahden vuoden, kolmen kuukauden ja 14 päivän ajan.

201 Näin ollen kantajan nimi oli merkittynä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon lyhyemmän ajan kuin muiden kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseiden hakijoiden nimet.

202 Oikeusasiamies totesi 31.3.2011 tehdyssä päätöksessä, ettei hallinnollista epäkohtaa ollut ilmennyt siltä osin kuin kyse oli kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon, johon kantajan nimi oli merkitty, voimassaolon keston ja kyseisen luettelon, johon muiden mainitun kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet oli merkitty, voimassaolon keston välisestä kantajan väittämästä erosta sillä perusteella, että parlamentti oli selittänyt oikeusasiamiehelle, että muut kilpailun läpäisseet hakijat oli otettu palvelukseen kahden vuoden kuluessa kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon julkaisemisesta, kun kantajan nimi puolestaan oli merkittynä tähän luetteloon vähän yli kahden vuoden ajan eli ajan, joka oli pitempi kuin aika, jonka muiden kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet olivat merkittyinä kyseiseen luetteloon, ja että tämä parlamentin antama selitys oli vakuuttava.

203 Parlamentin antama selitys oli edellä 199-201 kohdassa esitetyt seikat huomioon ottaen virheellinen, eikä oikeusasiamies voinut tämän selityksen perusteella katsoa, ettei parlamentin hallinnossa ollut tässä yhteydessä ilmennyt hallinnollista epäkohtaa.

204 Se, että toimielimen oikeusasiamiehelle tutkinnan yhteydessä antama selitys saattaa vaikuttaa uskottavalta, ei vapauta oikeusasiamiestä vastuustaan varmistaa se, että tosiseikat, joihin tämä selitys perustuu, pitävät paikkansa, jos kyseinen selitys on ainoa perusta hänen toteamukselleen siitä, että kyseisen toimielimen hallinnossa ei ole ilmennyt hallinnollista epäkohtaa.

205 Oikeusasiamies ei ole siten toiminut vaadittavaa huolellisuutta noudattaen, koska hän on todennut, ettei parlamentin hallinnossa ollut ilmennyt hallinnollista epäkohtaa, luottaen parlamentin antamiin kilpailun EUR/A/151/98 alun perin läpäisseiden 22 hakijan palvelukseen ottamista koskeviin selityksiin ja saamatta käyttöönsä tietoja, joilla kunkin kilpailun läpäisseen hakijan palvelukseen ottamisen ajankohta olisi vahvistettu, ja koska nämä selitykset ovat osoittautuneet perusteettomiksi. Tämä huolimattomuus voi johtaa unionin vastuuseen oikeusasiamiehen toiminnasta (ks. edellä 84-86 kohta).

Kantajaa koskevan asiakirja-aineiston hävittäminen

206 Kantaja katsoo pääasiallisesti oikeusasiamiehen tehneen tutkintansa yhteydessä virheitä, koska hän ei vastustanut sitä, että parlamentti hävitti kantajaa koskevan asiakirja-aineiston, ja koska hän oli katsonut, ettei ollut tarpeen tarkistaa sitä, oliko parlamentti hävittänyt oikeutetusti paitsi kantajaa koskeneeseen asiakirja-aineistoon sisältyneet henkilötiedot myös koko asiakirja-aineiston.

207 Tältä osin on syytä huomauttaa kantajan saaneen 15.10.2007 parlamentin henkilöstöpääosaston pääjohtajalta kirjeen, jolla kantajalle ilmoitettiin, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolo oli päättynyt 31.8.2007 ja että jos kantaja sitä toivoi, hänen hakemusasiakirjansa säilytettäisiin kahden ja puolen vuoden ajan siltä varalta, että mainittua kilpailua koskeva oikeudenkäynti saatettaisiin mahdollisesti vireille. Henkilöstösääntöjen liitteessä III olevien 2 ja 4 artiklan, joiden mukaisesti kilpailu EUR/A/151/98 oli järjestetty, mukaisesti hakemusasiakirjoihin sisältyi lomake, joka kaikkien kilpailuun osallistuvien hakijoiden oli täytettävä, sekä siihen liitetyt täydentävät asiakirjat tai tiedot. Kantaja ilmoitti 19.10.2007 oikeusasiamiehelle 15.10.2007 päivätyn kirjeen sisällöstä. Parlamentti hävitti maaliskuussa 2010 koko tähän kilpailuun liittyvän kantajaa koskevan asiakirja-aineiston eli paitsi hakemusasiakirjat myös asiakirja-aineiston, johon sisältyivät kaikki kantajan kilpailuun hyväksymisen jälkeen siihen liitetyt asiakirjat. Oikeusasiamies aloitti 29.7.2010 oma-aloitteisen tutkinnan. Oikeusasiamies totesi 31.3.2011 tehdyn päätöksen 86 kohdassa lopulta seuraavaa:

”Parlamentti [oli] katsonut, että tämän asiakirja-aineiston hävittäminen oli sen alalla noudattaman yleisen politiikan mukaista ja tarpeen sille henkilötietojen suojasta annettujen sääntöjen mukaisesti kuuluvien yleisten velvoitteiden täyttämiseksi. Se [oli] toimittanut jäljennöksen kyseessä olevista säännöistä, joista [ilmeni], että ei-läpäisseitä hakijoita koskevat tiedot [oli] hävitettävä kaksi ja puoli vuotta sen jälkeen, kun kyseessä olevan varallaololuettelon voimassaolo [oli] päättynyt. Parlamentti [oli] lisäksi selittänyt syyn, jonka vuoksi se ei [tuhonnut] pelkästään asiakirja-aineistoon [sisältyneitä] kyseessä olevaa hakijaa koskeneita henkilötietoja vaan koko asiakirja-aineiston. Oikeusasiamies [katsoi], että tapa, jolla parlamentti [oli] käsitellyt kantajaa koskevaa asiakirja-aineistoa, [vaikutti] olevan sopusoinnussa tällaisissa tapauksissa noudatettavan yleisen lähestymistavan kanssa, jonka mukaan kyseiset asiakirjat hävitetään kahden ja puolen vuoden kuluttua kyseessä olevan varallaololuettelon voimassaolon päättymisen jälkeen. Hän [katsoi], ettei käsiteltävässä asiassa [ollut] tarpeen tutkia, [oliko] parlamentti toiminut oikein, kun se hävitti paitsi kantelun tekijän henkilötiedot myös koko asiakirja-aineiston. Merkityksellistä käsiteltävässä asiassa [oli] nimittäin se, että parlamentin toimittamista tiedoista [ilmeni], että parlamentilla ei [ollut] jäljennöksiä kirjeistä ja sähköpostiviesteistä, joilla muille unionin toimielimille ja elimille [oli] ilmoitettu kantelun tekijän nimen lisäämisestä kyseessä olevaan, jo aiemmin laadittuun varallaololuetteloon. Mitään sellaista ei [ollut] ilmennyt, joka [olisi] viitannut siihen, että parlamentti [olisi] hävittänyt kyseessä olevan asiakirja-aineiston tarkoituksenaan hävittää todisteet.”

208 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä ensinnäkin siitä, että oikeusasiamies ei ollut vastustanut sitä, että parlamentti hävitti häntä koskevan asiakirja-aineiston, sillä kantajan mukaan aineiston hävittäminen teki mahdottomaksi oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan loppuun saattamisen.

209 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että käsiteltävän asian asiakirja-aineistoon sisältyvistä asiakirjoista ei ilmene, että kantaja olisi itse vastustanut itseään koskevan asiakirja-aineiston hävittämistä, vaikka hän olisi voinut tehdä niin. Lisäksi oikeusasiamiehelle ilmoitettiin 19.10.2007 päivätyssä kirjeessä vain kantajan hakemusasiakirjojen eikä koko kyseisen asiakirja-aineiston hävittämisestä. Hakemusasiakirjojen sisältö huomioon ottaen kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt, millä tavalla hakemusasiakirjoista voisi olla hyötyä sen osoittamiseksi, että kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelo oli toimitettu muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille. Kun otetaan huomioon hakemusasiakirjojen sisältö ja se, ettei kantaja ole osoittanut niiden

merkityksellisyyttä asiassa, sekä se, ettei kantaja ole osoittanut oikeusasiamiehen tienneen, että koko kantajaa koskeva asiakirja-aineisto eikä vain hakemusasiakirjat aiottiin hävittää, oikeusasiamiestä ei voida arvostella siitä, että hän ei vastustanut hävittämistä.

210 Kantaja ei joka tapauksessa ole myöskään osoittanut, että vain häntä koskevalla parlamentin asiakirja-aineistolla voitaisiin teoriassa osoittaa, että muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille oli ilmoitettu hänen nimensä merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon. Kuten oikeusasiamies toteaa, käytettävissä oli muitakin tietolähteitä, erityisesti neuvostossa. Kantaja kuitenkin vastusti sitä, että oikeusasiamies suoritti tutkintaa näissä muissa unionin toimielimissä, elimissä ja laitoksissa (ks. edellä 153 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Kun otetaan huomion oikeusasiamiehellä oleva harkintavalta tutkintansa järjestämisen suhteen ja muut mahdolliset tietolähteet, se, että oikeusasiamies ei vastustanut sitä, että parlamentti hävitti kantajaa koskevan asiakirja-aineiston, ei riitä osoittamaan oikeusasiamiehen toimineen lainvastaisesti.

211 Kantaja katsoo toiseksi, että oikeusasiamies on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, ettei ollut tarpeen tarkistaa, oliko parlamentti hävittänyt koko kantajaa koskevan asiakirja-aineiston perustellusti, vaikka oli ilmeistä, että aineiston hävittäminen oli sääntöjenvastaista.

212 Oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan kohde huomioon ottaen oikeusasiamies ei ole tehnyt virhettä katsoessaan, ettei ollut tarpeen tutkia sitä, oliko parlamentti hävittänyt koko kantajaa koskevan asiakirja-aineiston. Kuten 31.3.2011 tehdyn päätöksen 43 kohdasta ilmenee, oma-aloitteisen tutkinnan kohteena oli nimittäin se, oliko muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille ilmoitettu kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, kuinka kauan tämän luettelon voimassaolo oli kestänyt ja se, oliko kantajaa ja muita mainitun kilpailun läpäisseitä hakijoita kohdeltu yhdenvertaisesti tämän luettelon voimassaolon keston osalta.

213 Näin ollen oikeusasiamies saattoi olla suorittamatta oma-aloitteisen tutkintansa yhteydessä perustellusti tutkimuksia siitä, oliko parlamentti hävittänyt koko kantajaa koskevan asiakirja-aineiston perustellusti.

214 Lisäksi siltä osin kuin kantaja arvostelee oikeusasiamiestä erityisesti siitä, ettei oikeusasiamies ollut tutkinut kantajan henkilötietojen lainvastaista hävittämistä, on niin, ettei kantaja ole esittänyt tällaista väitettä kannekirjelmässään, kuten oikeusasiamies vastauskirjelmässään toteaa. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdasta ja 48 artiklan 2 kohdasta ilmenee yhdessä luettuina, että kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde sekä esitettävä yhteenveto kanteen oikeudellisista perusteista ja että asian käsittelyn aikana ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu käsittelyssä esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Peruste tai perustelu, jolla laajennetaan aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kanteessa esitettyä perustetta ja jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen, on kuitenkin otettava tutkittavaksi (ks. tuomio 14.3.2007, Aluminium Silicon Mill Products v. neuvosto, T-107/04, Kok., EU:T:2007:85, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Kyseisellä väitteellä ei kuitenkaan laajenneta tässä asiassa aikaisemmin esitettyä väitettä. Tämä väite on siten jätettävä tutkimatta.

215 Kantaja ei ole joka tapauksessa myöskään koskaan tehnyt oikeusasiamiehelle tällaista kantelua oikeusasiamiehen tässä asiassa suorittaman tutkinnan yhteydessä. Kantaja ei 19.10.2007 päivätyssä kirjeessään vastustanut hakemusasiakirjojensa hävittämistä, sellaisena kuin siitä oli parlamentin 15.10.2007 päivätyssä kirjeessä ilmoitettu. Kantaja ei ole 22.10.2007 tehdyn päätöksen jälkeen tai oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan yhteydessä myöskään tehnyt oikeusasiamiehelle kantelua tällaisesta lainvastaisuudesta. Oikeusasiamiestä ei näin ollen voida arvostella siitä, ettei hän tutkinut tätä kysymystä.

Vastaus 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen

216 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, että oikeusasiamies ei kiinnittänyt huomiota siihen, että parlamentti ei vastannut kantajan 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen, jossa hän oli pyytänyt kyseisen soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon jatkamista.

217 Tässä yhteydessä riittää, kun huomautetaan parlamentin todenneen 6.6.2007 päivätyssä kirjeessään nimenomaisesti, että kyseinen kirje oli vastaus kantajan 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen. Lisäksi oikeusasiamies käsitteli 31.3.2011 tehdyn päätöksen 81 kohdassa nimenomaisesti kysymystä 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen annetusta vastauksesta. Oikeusasiamiestä ei voida siten arvostella siitä, ettei hän olisi kiinnittänyt huomiota parlamentin 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen antaman vastauksen kohteeseen. Lopuksi on syytä korostaa sitä, että kyseisen soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa pidennettiin kantajan pyynnön mukaisesti 31.8.2007 saakka.

218 Näin ollen väite, jonka mukaan oikeusasiamies ei ole ottanut huomioon sitä, ettei parlamentti vastannut kantajan 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen, on hylättävä perusteettomana.

Sen tutkimatta jättäminen, oliko parlamentti vastustanut kantajan nimittämistä

219 Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, että oikeusasiamies ei ole tutkinut sitä, että parlamentti vastusti kantajan nimittämistä.

220 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa kantajan todenneen kantelussaan, että koska hän oli ainoa kilpailun EUR/A/151/98 läpäissyt hakija, jonka nimi oli merkitty tämän kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloon mutta jota ei kuitenkaan ole nimitetty, hän päätteli tämän perusteella joutuneensa parlamentin kostonhaluisen toiminnan uhriksi. Kantaja tarkensi, että hänen muissa unionin toimielimissä työskentelevät virkamiesystävänsä, joiden nimiä hän ei luottamuksellisuuteen liittyvien syiden vuoksi voi mainita, ovat vahvistaneet hänen epäilyksensä.

221 Oikeusasiamies päätti kantelun perusteella tutkia kantajan asian käsittelyä sen jälkeen, kun kantajan nimi oli merkitty kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, ja sitä, oliko kantajaa kohdeltu oikeudenmukaisella tavalla, mihin kantajalla oli virkaa unionin toimielimissä täytettäessä oikeus.

222 Mainittu lähestymistapa ei ole lainvastainen. Koska väite parlamentin kostonhaluisesta toiminnasta perustui oletukseen ja sellaisten lähteiden esittämiin väitteisiin, joita ei ollut mahdollista yksilöidä, oikeusasiamiehen oli nimittäin tutkittava tosiseikkoja, jotka olivat tämän oletuksen ja näiden väitteiden perustana. Oikeusasiamies toimi juuri tällä tavoin määritellessään tutkinnan kohteen kantelun perustella.

Johtopäätös

223 Toisen kanneperusteen tutkimisesta seuraa, että ensimmäisen kanneperusteen tutkimisen yhteydessä ilmi tulleiden lainvastaisuuksien lisäksi oikeusasiamies on toiminut huolimattomasti tukeutuessaan pelkkään parlamentin sen ajan pituutta, jona kilpailun läpäisseet hakijat olivat merkittyinä soveltuvien hakijoiden luetteloon, koskeneeseen toteamukseen (ks. edellä 205 kohta). Tästä huolimattomasta toiminnasta on seurannut se, että oikeusasiamies on katsonut virheellisesti tiettyjen seikkojen pitävän paikkansa ja päätellyt siten virheellisesti, ettei parlamentin hallinnossa ollut ilmennyt hallinnollista epäkohtaa.

3. Lainvastaisuudet, jotka johtuvat puolueettomuuden, objektiivisuuden ja riippumattomuuden puuttumisesta sekä oikeusasiamiehen vilpillisestä mielestä ja harkintavallan väärinkäytöstä

224 Kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että oikeusasiamies ei ole toiminut tässä asiassa riitautettujen tutkimusten yhteydessä puolueettomasti, objektiivisesti ja riippumattomasti, että hän on toiminut vilpillisessä mielessä ja että hän on syyllistynyt harkintavallan väärinkäyttöön.

225 Kantaja pohtii ensinnäkin parlamentin ja oikeusasiamiehen välisen 15.3.2006 tehdyn yhteistyösopimuksen (jäljempänä yhteistyösopimus) sääntöjenmukaisuutta ja tämän sopimuksen vaikutuksia kantelun riippumattomaan ja objektiiviseen käsittelyyn.

226 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo tältä osin, että kantaja ei ole esittänyt väitteensä sisältöä riittävän yksityiskohtaisesti. Pelkkä pohdiskelu ei riitä niiden syiden selittämiseksi, joiden perusteella kantaja katsoo, ettei oikeusasiamies ole parlamentista riippumaton.

227 Kantajan ainoan yhteistyösopimusta koskevan riittävän täsmällisen väitteen mukaan oikeusasiamies ei ole ollut vaaditulla tavalla riippumaton sen vuoksi, että hän sai tämän sopimuksen perusteella tehtäviensä hoidossa tukea parlamentin oikeudelliselta yksiköltä.

228 Yhteistyösopimuksen 8 artiklassa määrätään toki mahdollisuudesta tehdä oikeusasiamiehen ja parlamentin välistä yhteistyötä oikeudellisella alalla. Kantaja ei kuitenkaan esitä vähäisintäkään todistetta siitä, että oikeusasiamies olisi käyttänyt tätä mahdollisuutta käsiteltävässä asiassa. Hän ei erityisesti esitä mitään viitettä siitä, että oikeusasiamies olisi saanut parlamentin oikeudelliselta yksiköltä tukea tutkintatehtäviään hoitaessaan. Kantajan väite siitä, että oikeusasiamies ei ole tämän sopimuksen vuoksi ollut vaaditulla tavalla riippumaton, on siten hylättävä perusteettomana.

229 Toiseksi kantajan mukaan se, että oikeusasiamies toimi vilpillisessä mielessä ja halusi suojella parlamenttia, käy ilmi sekä 1.10.2008 että 10.3.2010 päivätyistä kirjeistä, joissa lainattiin 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.5 kohtaa sitä virheellistä osaa lukuun ottamatta, jonka mukaan parlamentti oli jo todennut lausunnossaan, että soveltuvien hakijoiden luettelo, josta kantajan käytettävissäolo kävi ilmi, oli saatettu muiden toimielinten käytettäväksi.

230 Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa oikeusasiamiehen todenneen virheellisesti 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä parlamentin lausunnosta käyneen ilmi, että soveltuvien hakijoiden luettelo, jossa oli kantajan nimi, olisi saatettu muiden toimielinten käytettäväksi (ks. edellä 102 kohta). Ne 1.10.2008 ja 10.3.2010 päivätyistä kirjeistä puuttuvat tekstin osat, joihin kantaja vetoaa, eivät kuitenkaan olleet sellaisia puuttuvia tekstin osia, jotka olisi piilotettu, sillä puuttuvat tekstin osat oli korvattu lainauksessa kahdella viivalla. Lopuksi molemmissa kirjeissä oikeusasiamies muistutti 22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.5 kohtaan sisältyvän arvionsa sisällöstä siltä osin kuin arvio liittyi tutkintaan eikä parlamentin lausuntoon. Niillä puuttuvilla tekstin osilla, joihin kantaja vetoaa, ei nämä seikat huomioon ottaen voida osoittaa, että oikeusasiamies olisi toiminut vilpillisessä mielessä tai puolueellisesti.

231 Kantajan mukaan kolmanneksi se, että oikeusasiamies ei koskaan vaatinut parlamenttia esittämään todisteita siitä, että soveltuvien hakijoiden luettelo, jossa oli kantajan nimi, oli saatettu muiden unionin toimielinten käytettäväksi, ja että oikeusasiamies oli tyytynyt 14.5.2007 päivättyyn pooling-asiakirjaan, on todiste subjektiivisuudesta ja salaisesta yhteistyöstä. Se seikka, että oikeusasiamies ei suorittanut asianmukaisesti tutkintaansa, joka koski siitä, oliko kyseinen luettelo toimitettu muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille, saatavissa olevaa näyttöä (ks. edellä 103 kohta ja sitä seuraavat kohdat), ei kuitenkaan itsessään ole todiste subjektiivisuudesta tai parlamentin ja oikeusasiamiehen välisestä salaisesta yhteistyöstä. Kantaja ei nimittäin osoita, että tämä virhe olisi ollut tahallinen. Tämä arvio koskee myös oikeusasiamiehen sen vuoksi tekemää virhettä, että siitä, että tämä luettelo olisi annettu parlamentin muiden pääosastojen käytettäväksi, ei ollut olemassa näyttöä.

232 Neljänneksi oikeusasiamies ei tehnyt edellä 168 ja 179 kohdassa esitettyjen syiden vuoksi virhettä jättäessään 22.10.2007 tehdyn päätöksen oikaisun julkaisematta ja vedotessaan tiettyjen parlamentin esittämien asiakirjojen luottamuksellisuuteen. Näihin seikkoihin ei voida siten vedota sen osoittamiseksi, että oikeusasiamies olisi toiminut puolueellisesti tai tehnyt parlamentin kanssa salaista yhteistyötä.

233 Kantajan mukaan viidenneksi sen, että oikeusasiamies oli toiminut vilpillisessä mielessä, osoittaa se, ettei hän kiinnittänyt huomiota kantajan, P:n ja W:n kysymyksiin ja että hän aloitti uuden tutkinnan vasta kolmen vuoden kuluttua. Ei kuitenkaan voida katsoa, että oikeusasiamies olisi jättänyt nämä kysymykset huomiotta, sillä hän aloitti oma-aloitteisen tutkinnan niiden johdosta. Vaikka olisikin katsottava, ettei kyseistä tutkintaa aloitettu kohtuullisessa ajassa, tämä seikka ei myöskään riitä sen osoittamiseksi, että oikeusasiamies on toiminut vilpillisessä mielessä.

234 Kantaja katsoo kuudenneksi oikeusasiamiehen tienneen, että hänen päätöksensä uuden tutkinnan aloittamisesta heinäkuussa 2010 oli tuomittu epäonnistumaan, koska oikeusasiamies tiesi parlamentin hävittäneen kaikki kantajan asiaan liittyvät tiedot maaliskuussa 2010. Kantajan mukaan uusi tutkinta oli siten vain yritys salata ilmeinen huolimattomuus, johon ensimmäisen tutkinnan yhteydessä oli syyllistetty, ja se osoitti oikeusasiamiehen suosivan parlamenttia räikeän puolueellisesti.

235 Nämä väitteet eivät ole perusteltuja. Edellä 206 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitettyjen syiden vuoksi kantaja ei nimittäin osoita, että oikeusasiamies olisi tiennyt parlamentin aikovan hävittää koko kantajaa koskevan asiakirja-aineiston tai että oikeusasiamiehen oma-aloitteinen tutkinta olisi tuomittu epäonnistumaan. Näiden seikkojen perusteella ei siten voida todeta, että kyse olisi ollut yrityksestä salata ilmeinen huolimattomuus, tai osoittaa, että oikeusasiamies olisi suosinut parlamenttia puolueellisesti.

236 Kantaja katsoo seitsemänneksi oikeusasiamiehen toimineen vilpillisessä mielessä ja yrittäneen salata oman virheensä, kun oikeusasiamies katsoi 31.3.2011 tekemässään päätöksessä, ettei hallinnollista epäkohtaa ollut ilmennyt, luottaen parlamentin toteamuksiin ja kieltäytyen esittämästä kysymyksiä muille toimielimille ja elimille viran puolesta. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo tältä osin, että sillä, että oikeusasiamies on luottanut tässä asiassa virheellisesti parlamentin toteamuksiin, ei voida osoittaa oikeudellisesti riittävällä tavalla, että oikeusasiamies olisi toiminut vilpillisessä mielessä tai halunnut salata oman virheensä. Se seikka, että oikeusasiamies kieltäytyi jatkamasta oma-aloitteista tutkintaansa sen jälkeen, kun kantaja kieltäytyi tekemästä tässä tutkinnassa yhteistyötä, ei ole myöskään todiste siitä, että oikeusasiamies olisi toiminut vilpillisessä mielessä tai salannut jonkin virheen (ks. edellä 153 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

237 Kantajan mukaan kahdeksanneksi sen, että hän sai viikkoa ennen 22.10.2007 tehtyä päätöstä kirjeen, jolla hänelle ilmoitettiin hänen hakemusasiakirjoihinsa sisältyneiden tietojen hävittämistavasta, perusteella on mahdollista ajatella, että parlamentti oli saanut tästä päätöksestä tiedon ennen kantajaa. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, ettei tällaisella spekulaatiolla ole mahdollista osoittaa, että parlamentti ja oikeusasiamies olisivat tehneet salaista yhteistyötä.

238 Kantaja väittää yhdeksänneksi oikeusasiamiehen toimineen ristiriitaisesti, koska hän yhtäältä hyväksyi välittömästi sen, että EPSO hallinnoi omassa tietokannassaan soveltuvien hakijoiden luetteloa, jossa kantajan nimi oli, ja toisaalta kieltäytyi julkaisemasta mainittua luetteloa Euroopan unionin virallisessa lehdessä sen vuoksi, että julkaisemissääntöä ei pitänyt soveltaa taannehtivasti. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo tältä osin, ettei kantaja ole selittänyt riittävästi syitä, joiden vuoksi kantaja katsoo tämän lähestymistavan olleen ristiriitainen. Vaikka tällainen lähestymistapa osoittautuisikin ristiriitaiseksi, se ei joka tapauksessa myöskään riitä sen osoittamiseksi, että parlamentti ja oikeusasiamies olisivat tehneet salaista yhteistyötä.

239 Kantaja toistaa kymmenenneksi kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon kestoon liittyvät väitteensä eli yhtäältä väitteen siitä, että oikeusasiamies oli antanut parlamentille tunnustusta tämän luettelon voimassaolon jatkamisesta huomioimatta sitä, ettei parlamentti ollut vastannut voimassaolon jatkamista koskevaan kantajan pyyntöön, ja toisaalta väitteen siitä, ettei oikeusasiamies ollut tutkinut kantajan väitettyä syrjimistä suhteessa muihin kilpailun EUR/A/151/98 läpäisseisiin hakijoihin, ja päättelee tämän perusteella oikeusasiamiehen toimineen vilpillisessä mielessä tai puolueellisesti. Näiden väitteiden osalta on syytä muistuttaa, että edellä 125 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa esitettyjen syiden vuoksi kantajan väite siitä, ettei parlamentti ole vastannut hänelle, on virheellinen. Syrjinnästä on syytä todeta lisäksi, ettei tehty virhe (ks. edellä 197 kohta ja sitä seuraavat kohdat) riitä sen osoittamiseksi, että oikeusasiamies olisi toiminut vilpillisessä mielessä tai puolueellisesti.

240 Kantaja pitää yhdenneksitoista erittäin epäilyttävänä sitä, että oikeusasiamies ei ole esittänyt parlamentille 24.5.2007 lähettämäänsä kirjettä ja parlamentin 31.5.2007 päivättyä vastausta, jotka koskevat kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon, johon kantajan nimi oli merkitty, voimassaolon jatkamista. Tämä väite on jäänyt vaille merkitystä, koska oikeusasiamies on esittänyt nämä asiakirjat vastauskirjelmänsä yhteydessä.

241 Kantaja katsoo lisäksi, että oikeusasiamiehen vilpillisestä mielestä ja oikeusasiamiehen ja parlamentin välisestä salaisesta yhteistyötä on todisteena se, että oikeusasiamies oli 31.5.2011 tehdyssä päätöksessä vääristänyt parlamentin 6.6.2007 päivätyn kirjeen sisältöä toteamalla, että parlamentti oli ilmoittanut kantajalle päätöksestään jatkaa kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaoloa.

242 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa parlamentin edustajan ilmoittaneen 6.6.2007 päivätyssä kirjeessään, että kantajan 15.5.2007 päivätty kirje, jossa kantaja oli pyytänyt kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon jatkamista, oli toimitettu hänelle vastattavaksi ja että hän oli huomioinut sen täysin. Parlamentin edustaja totesi kantajalle myös, että oikeusasiamiehen pyynnöstä ja oikeusasiamiehen asiakirja-aineistoon kohdistaman tarkastuksen lopputulosta odotettaessa parlamentin pääsihteeri oli pyytänyt yksiköitään ”aloittamaan [mainitun soveltuvien hakijoiden luettelon] voimassaolon jatkamista 31.8.2007 saakka koskevan menettelyn”.

243 Oikeusasiamies totesi 31.3.2011 tehdyssä päätöksessä lisäksi seuraavaa:

”Kun kyse on siitä, olisiko parlamentin pitänyt antaa nimenomainen vastaus kantelun tekijän 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen, on syytä muistuttaa, että kantelun tekijä pyysi tässä kirjeessä parlamenttia jatkamaan kyseisen varallaololuettelon voimassaoloa. Oikeusasiamies toteaa olevan ilmeistä, että hyvä hallintotapa edellytti sitä, että parlamentti vastasi tähän kirjeeseen. [Kantelun] yhteydessä esitettyjen tosiseikkojen syvällisempi tarkastelu osoittaa kuitenkin, että tällainen vastaus oli lähetetty. Parlamentti on ilmoittanut kantelun tekijälle 6.6.2007 päivätyssä kirjeessä päättäneensä oikeusasiamiehen pyynnöstä jatkaa kyseisen varallaololuettelon voimassaoloa 31.8.2007 saakka. Kantelun tekijä lähetti oikeusasiamiehelle jäljennöksen tästä kirjeestä 8.6.2007. Tämän asiaan liittyvän näkökohdan suhteen ei voida siten todeta, että hallinnollisia epäkohtia olisi ilmennyt.”

244 Edellä esitetty huomioon ottaen on ilmeistä, että parlamentin 6.6.2007 päivätty kirje oli vastaus 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen. Tämän jälkeen on syytä todeta, että kantajalle ilmoitettiin tässä kirjeessä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon jatkamista 31.8.2007 saakka koskeneen menettelyn aloittamisesta. Koska tämä aloite oli peräisin parlamentin pääsihteeriltä, koska se tarkoitti pääsihteerin antaneen suostumuksensa voimassaolon jatkamiselle ja koska se annettiin kantajalle tiedoksi, kantajan piti ymmärtää, että mainitun luettelon voimassaoloa jatkettaisiin 31.8.2007 saakka. Tämä kirje ei ole siten todiste oikeusasiamiehen vilpillisestä mielestä eikä oikeusasiamiehen ja parlamentin välisestä salaisesta yhteistyöstä.

245 Kantajan mukaan kahdenneksitoista se, että oikeusasiamies vastasi hänen 19.10.2007 ja 24.1.2008 päivättyihin kirjeisiinsä 1.7.2008 eli vähän sen jälkeen, kun kantaja oli 6.5.2008 saattanut oikeusasiamiehestä tekemänsä valituksen neuvoston puheenjohtajavaltiona toimineen Ranskan käsiteltäväksi, on todiste oikeusasiamiehen ja parlamentin, jonka puoleen puheenjohtajavaltiona toiminut Ranska oli kääntynyt, salaisesta yhteistyöstä. Tämä väite on perusteeton. Kantaja vahvisti nimittäin istunnossa, ettei tämä tosiseikka ollut todiste tällaisesta salaisesta yhteistyöstä. Myöskään se, että oikeusasiamies vastasi kantajan kirjeisiin vähän parlamenttiin kohdistuneen kyselyn jälkeen, mitä kantaja luonnehtii vain todennäköiseksi, ei ole todiste oikeusasiamiehen ja parlamentin välisestä salaisesta yhteistyöstä.

246 Kantajan esiin tuomilla eri seikoilla – tarkastellaan niitä sitten yhdessä tai erikseen – ei voida siten osoittaa oikeusasiamiehen toimineen vilpillisessä mielessä tai puolueellisesti tai soveltaen subjektiivista lähestymistapaa. Kantajan esittämillä eri väitteillä – tarkastellaan niitä sitten yhdessä tai erikseen – ei voida myöskään näyttää toteen, että oikeusasiamies ja parlamentti olisivat tehneet salaista yhteistyötä.

247 Siltä osin kuin kantaja vetoaa harkintavallan väärinkäyttöön on syytä muistuttaa, että harkintavallan väärinkäytön käsitteellä on unionin oikeudessa täsmällinen sisältö ja että sillä tarkoitetaan tilannetta, jossa hallintoviranomainen käyttää toimivaltuuksiaan muuhun tarkoitukseen kuin siihen, jota varten ne on sille annettu. Päätöstä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että päätös on tehty muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi (tuomio 25.6.1997, Italia v. komissio, C-285/94, Kok., EU:C:1997:313, 52 kohta ja tuomio 12.4.2013, Du Pont de Nemours (France) ym. v. komissio, T-31/07, EU:T:2013:167, 334 kohta).

248 Yhdenkään kantajan edellä esittämän väitteen perusteella ei objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella voida todeta, että oikeusasiamies olisi tehnyt päätöksensä salatakseen lainvastaisuudet, joihin hän itse tai parlamentti olisi kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon hallinnoinnissa syyllistynyt.

249 Kantajan esittämä kolmas kanneperuste on siten hylättävä kokonaisuudessaan.

4. Lainvastaisuudet, joihin on syyllistytty sen vuoksi, että huolenpitovelvollisuuden, hyvän hallinnon ja käsittelyaikojen kohtuullisuuden periaatteita on loukattu sekä hyvän hallintotavan säännöstön 14 ja 17 artiklaa ja perusoikeuskirjan 41 artiklaa on rikottu

a) Johdanto

250 Kantaja väittää neljännessä kanneperusteessaan, että oikeusasiamies on loukannut huolenpitovelvollisuuden, hyvän hallinnon ja käsittelyaikojen kohtuullisuuden periaatteita sekä rikkonut hyvän hallintotavan säännöstön 14 ja 17 artiklaa ja perusoikeuskirjan 41 artiklaa tässä asiassa kyseessä olleessa tutkinnassa.

251 Kantajan tämän kanneperusteen yhteydessä esittämät väitteet, jotka koskevat huolimattomuutta, johon oikeusasiamies kyseisessä tutkinnassa syyllistyi, hänen virheidensä salaamista ja sitä, että väitettyä luottamuksellisuutta ei tarkistettu, vastaavat kolmen ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitettyjä väitteitä. On siten syytä viitata kyseisten kanneperusteiden tutkimisen yhteydessä näistä väitteistä tehtyihin arvioihin.

b) Käsittelyaikojen kohtuullisuus

252 Kun kyse on käsittelyaikojen kohtuullisuuden väitetystä noudattamatta jättämisestä, on syytä muistuttaa, että perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaan jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa kohtuullisessa ajassa. Lisäksi

oikeuskäytännössä on katsottu, että silloin, kun menettelyn kestoa ei ole vahvistettu unionin oikeuden säännöksessä tai määräyksessä, toimielimen kyseisen toimen antamiseen käyttämän ajan kohtuullisuutta on arvioitava kunkin asian olosuhteiden perusteella niin, että huomioon otetaan erityisesti oikeusriidan merkitys asianosaiselle, asian monimutkaisuus sekä se, miten asianosaiset ovat toimineet. Ajan kohtuullisuutta ei voida siten vahvistaa viittaamalla täsmälliseen, abstraktisti määritettyyn enimmäisaikaan, vaan sitä on arvioitava kussakin yksittäistapauksessa asian olosuhteet huomioon ottaen (ks. tuomio 16.9.2013, De Nicola v. EIP, T-264/11 P, Kok. H., EU:T:2013:461, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

253 Kantaja katsoo oikeusasiamiehen loukanneen käsiteltävässä asiassa velvollisuuttaan käsitellä asia kohtuullisessa ajassa, koska hän yhtäältä odotti 22.10.2007 tehdyn päätöksen jälkeen lähes kolme vuotta ennen sen myöntämistä, että tiettyjä selvennyksiä tarvittiin edelleen, ja koska häneltä kesti toisaalta yli neljä vuotta ennen kuin hän päätti asian käsittelyn lopullisesti. Kantaja arvostelee oikeusasiamiestä lisäksi siitä, että oikeusasiamies oli vastannut eri kirjeisiin ajassa, joka ei ollut kohtuullinen.

254 Näiden väitteiden yhteydessä on syytä erottaa toisistaan yhtäältä 22.10.2007 tehdyn päätöksen antamisesta alkanut ja oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan aloittamiseen 29.6.2010 saakka jatkunut ajanjakso, jonka kuluessa kantaja esitti oikeusasiamiehelle useita pyyntöjä (jäljempänä ensimmäinen ajanjakso), ja toisaalta 29.6.2010 aloitetusta oma-aloitteisesta tutkinnasta 31.3.2011 tehtyyn päätökseen, jolla tämä tutkinta saatettiin päätökseen, saakka jatkunut ajanjakso (jäljempänä jälkimmäinen ajanjakso). Sitä, onko oikeusasiamies toiminut kohtuullisessa ajassa, ei ole nimittäin arvioitava sen perusteella, ovatko asianosaisten eri toimien yhteydessä esittämät väitteet perusteltuja, vaan sen perusteella, miten toimien toteuttamiseen johtaneet menettelyt ovat sujuneet.

255 Ensimmäinen ajanjakso ei siten liity mihinkään varsinaiseen menettelyyn, vaan se liittyy kantajan oikeusasiamiehelle esittämiin pyyntöihin, joihin oikeusasiamiehen tuli vastata kohtuullisessa ajassa. Jälkimmäinen ajanjakso liittyy sitä vastoin nimenomaisesti tutkintamenettelyyn, joka johti päätöksen tekemiseen.

256 Ensimmäisen ajanjakson osalta on todettava, että kantaja pyysi 24.1.2008 tutkinnan aloittamista uudelleen sen vuoksi, että oikeusasiamies ei ollut vastannut 19.10.2007 päivättyyn kantajan kirjeeseen sisältyviin seikkoihin eikä ottanut niitä huomioon 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä. Oikeusasiamies vastasi näihin kirjeisiin 1.7.2008 ja hylkäsi tutkinnan uudelleen aloittamista koskeneen pyynnön. Oikeusasiamies on siten vastannut kantajan kirjeiden lähettämisestä lukien kahdeksan kuukauden ja viiden kuukauden kuluttua esittämättä mitään erityistä syytä näitä vastausaikoja perustellakseen. Näitä vastausaikoja ei voida pitää kohtuullisina, minkä oikeusasiamies myöntää. Kun muita seikkoja ei ole esitetty, tässä tapauksessa annetulla vastauksella, jolla tutkinnan uudelleen aloittamista koskenut pyyntö hylättiin, ei voida nimittäin perustella tällaista vastausaikaa.

257 Kantaja pyysi 14.7.2008, että oikeusasiamies toimittaisi hänelle eräitä asiakirjoja, jotka liittyivät hänen nimensä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon merkitsemisen saamaan julkisuuteen. Oikeusasiamies vastasi tähän kirjeeseen 21.7.2008. Tämä vastaus on annettu kohtuullisessa ajassa.

258 Kantaja lähetti oikeusasiamiehelle 1.8.2008 vastauskirjeen 21.7.2008 päivättyyn oikeusasiamiehen kirjeeseen. Oikeusasiamies vastasi tähän kirjeeseen 1.10.2008. Tämä vastausaika on ollut kohtuullinen.

259 Kantaja reagoi 8.10.2008 oikeusasiamiehen 1.10.2008 päivättyyn kirjeeseen. Kantajan kirjeen loppuun sisältyy seuraava muotoilu: ”[K]iellän teitä kirjoittamasta minulle enää kertaakaan.” Tämän kirjeen sisältö huomioon ottaen oikeusasiamiestä ei voida moittia siitä, ettei hän vastannut kirjeeseen.

260 Kun kyse on vastauksista P:ltä peräisin olleisiin kirjeisiin, kantaja ei voi vedota siihen, että nämä vastaukset oli mahdollisesti annettu ajassa, joka ei ollut kohtuullinen, koska kantaja ei ollut näiden vastausten adressaatti.

261 Kun kyse on jälkimmäisestä ajanjaksosta, ei voida katsoa, että 29.6.2010, jolloin oikeusasiamiehen oma-aloitteinen tutkinta aloitettiin, ja 31.3.2011, jolloin tämän tutkinnan loppuun saattanut päätös annettiin, välinen aika ei ollut kohtuullinen, sillä näiden kahden ajankohdan välillä oli kulunut alle vuosi.

262 Siltä osin kuin kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, että hän toimitti parlamentilta 20.3.2007 saamansa huomautukset kantajalle vasta 3.5.2007, oikeusasiamies huomauttaa perustellusti, ettei oikeusasiamies toimittanut pelkästään parlamentin lausuntoa 3.5.2007 päivätyssä kirjeessään. Hän ilmoitti siinä kantajalle myös päätöksestään aloittaa tutkinta, mikä on edellyttänyt analyysin tekemistä. Tämä aika ei ollut siten kohtuuton.

c) Hyvän hallintotavan säännöstön noudattaminen

263 Siltä osin kuin kantaja vetoaa hyvän hallintotavan säännöstön 14 ja 17 artiklan rikkomiseen on syytä huomauttaa, ettei tämä säännöstö ole säädös vaan parlamentin päätöslauselma, jolla tehdään muutoksia oikeusasiamiehen sille tekemään ehdotukseen ja kehotetaan komissiota tekemään asiaa koskeva lakiesitys (ks. tuomio 11.5.2010, PC-Ware Information Technologies v. komissio, T-121/08, Kok., EU:T:2010:183, 90 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Oikeusasiamies totesi lisäksi tämän säännöstön johdannossa, ettei säännöstö ollut oikeudellisesti sitova väline.

264 Oikeusasiamiehen tarkoituksena ei hyvän hallintotavan säännöstön antaessaan ole ollut siten antaa oikeussääntöjä, joilla annetaan oikeuksia yksityisille. Se, ettei tätä säännöstöä noudateta, ei siten riitä siihen, että voitaisiin todeta sellaisen oikeussäännön, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, riittävän ilmeinen rikkominen, joka voi johtaa unionin vastuuseen. Tämän säännöstön säännöt ovat omiaan johtamaan unionin vastuuseen ainoastaan siltä osin kuin ne ovat ilmausta perusoikeudesta hyvään hallintoon, sellaisena kuin se on vahvistettu perusoikeuskirjan 41 artiklassa.

265 Siltä osin kuin kantaja arvostelee oikeusasiamiestä siitä, että hän on usein jättänyt vastaamatta kantajan kirjeisiin ja vahvistamatta niiden vastaanottamista useaan kuukauteen sekä rikkonut siten hyvän hallintotavan säännöstön 14 ja 17 artiklaa, unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että tämä väite on hylättävä, koska se ei ole riittävän täsmällinen. Kantaja jättää nimittäin täsmentämättä, mitkä kirjeet olivat niitä, joiden vastaanottamista ei ollut vahvistettu tai joihin ei ollut vastattu. Kun kyse on hyvän hallintotavan säännöstön 14 artiklan säännöstä, jonka mukaan kaikkien toimielimelle osoitettujen kirjeiden vastaanottaminen on vahvistettava kahden viikon kuluessa, unionin yleinen tuomioistuin huomauttaa lisäksi kyseen olevan vain sellaisesta muotosäännöksestä, josta perusoikeuskirjan 41 artiklassa ei nimenomaisesti määrätä. Se, että tätä sääntöä ei noudateta, ei voi siten merkitä sellaisen oikeussäännön, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, riittävän ilmeistä rikkomista, joka voi johtaa unionin vastuuseen.

266 Siltä osin kuin kantaja vetoaa hyvän hallintotavan säännöstön 17 artiklassa vahvistettuun sääntöön, jonka mukaan virkamiehet huolehtivat siitä, että päätös kustakin toimielimelle osoitetusta hakemuksesta tai kantelusta tehdään kohtuullisessa ajassa, viivytyksettä ja joka tapauksessa viimeistään kahden kuukauden kuluessa vastaanottamispäivästä, unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että kahden kuukauden määräaika ei ole pakottava määräaika. Perusoikeuskirjassa vahvistetun kohtuullisen ajan noudattamista on kantelun käsittelyn yhteydessä arvioitava ottaen huomioon käsiteltävän asian olosuhteet. Käsittelyaikojen kohtuullisuuden periaatteen noudattamista kantelun käsittelyn yhteydessä on kuitenkin tarkasteltu jo edellä 252 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa.

267 Edellä esitettyjen syiden vuoksi on syytä hylätä hyvän hallintotavan säännöstön 14 ja 17 artiklaan perustuvat kantajan väitteet.

d) Asiakirjoihin tutustumista koskevan mahdollisuuden antamatta jättäminen

268 Siltä osin kuin kantaja väittää, että ”oikeusasiamiehen asenne koko menettelyn ajan merkitsee myös – – perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomista sen vuoksi, että - - mahdollisuutta tutustua asiakirjoihin ei ole annettu, eikä ole toimittu avoimesti”, unionin yleinen tuomioistuin katsoo, ettei kantaja ole täsmentänyt väitettään riittävästi. Hän ei esitä sitä, miten oikeusasiamies on tässä asiassa rikkonut velvollisuuttaan antaa mahdollisuus tutustua asiakirjoihin tai noudattaa avoimuutta. Tämä väite on siten hylättävä.

e) Johtopäätös

269 Väitteitä, jotka vastaavat aiempien kanneperusteiden yhteydessä esitettyjä väitteitä, lukuun ottamatta virhe on kaikki edellä esitetty huomioon ottaen tehty ainoastaan, kun kyse on edellä 256 kohdassa tarkoitetusta kirjeisiin vastaamiseen käytetystä ajasta, joka ei ollut kohtuullinen. Koska kantajalla on oikeus siihen, että hänen vaatimuksensa käsitellään kohtuullisessa ajassa, se, että tällaista aikaa ei noudateta, merkitsee sellaisen oikeussäännön, jonka tarkoituksena on antaa oikeuksia yksityisille, riittävän ilmeistä rikkomista, joka voi johtaa unionin vastuuseen.

D Vahinko ja syy-yhteys

a) Alustavat huomiot

270 Kantaja väittää, että hänelle on aiheutunut oikeusasiamiehen virheiden vuoksi sekä aineellista vahinkoa että henkistä kärsimystä.

271 Siltä osin kuin kyse on aineellisesta vahingosta kantaja väittää pääasiallisesti, että hän on menettänyt oikeusasiamiehen virheiden takia vakavasti otettavan mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen virkamiehenä. Näin ollen kantaja vaatii ”palkan” maksamista kesäkuusta 2005 alkaen 31.3.2026 saakka eli siitä ajankohdasta alkaen, jona hänen nimensä merkittiin kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, tavanomaiseen eläkeikään saakka eläkemaksut mukaan lukien, tai ainakin osaa tästä summasta mahdollisuuden menettämisen huomioon ottamiseksi. Kantaja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin voi soveltaa mahdollisuuden menettämisen arvioimiseksi kerrointa, joka edustaa nimitetyksi tulemista koskevan mahdollisuuden menettämistä, ottaen erityisesti huomioon, että kantaja oli ainoa kyseiseen soveltuvien hakijoiden luetteloon jäänyt hakija. Kantaja arvioi tämän jo syntyneen vahingon 559 382,13 euroksi. Hän vaatii unionin yleistä tuomioistuinta velvoittamaan jatkossa oikeusasiamiehen maksamaan kantajalle kuukausittain toukokuusta 2011 alkaen ja maaliskuuhun 2026 saakka nettosumman, joka vastaa tehtäväryhmän AD palkkaluokan AD 9 palkkatasolle 2 kuuluvien virkamiesten toisen vuoden osalta vahvistettuja palkkoja, ottaen huomioon samaan palkkaluokkaan kuuluvan virkamiehen normaalin urakehityksen, täydennettynä kantajan hyväksi eläkekassaan ja sairasvakuutuskassaan suoritettavilla maksuilla, tai ainakin osan tästä summasta.

272 Henkisen kärsimyksen osalta kantaja arvioi, että hänelle on aiheutunut tällaista kärsimystä parlamentin häneen kohdistaman itsepintaisuuden ja oikeusasiamiehen, jonka oletetaan suojelevan kansalaisten oikeuksia, ilmeisen huolimattomuuden vuoksi. Kantaja katsoo, että oikeusasiamiehen virastossa vireille saatettu menettely on osoittautunut ajan, energian ja rahan hukkaamiseksi. Kantaja toteaa menettäneensä kyseisen elimen asenteen vuoksi lisäksi kaiken luottamuksensa siihen, että tämä perussopimuksella perustettu elin voi auttaa häntä, ja tästä on aiheutunut hänelle henkistä kärsimystä. Näistä virheistä aiheutunutta psykologista vahinkoa ei ole mahdollista korvata pelkillä pahoitteluilla, ja

22.10.2007 tehtyyn päätökseen sisältyneitä virheitä ei ole voitu korjata oikeusasiamiehen oma-aloitteisella tutkinnalla. Kantaja arvioi henkisen kärsimyksen ex aequo et bono 50 000 euroksi. Oikeusasiamies kiistää kaikki kantajan esittämät väitteet.

273 Näiden eri väitteiden arvioimiseksi on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin vastuu syntyy vain, jos kantajalle on tosiasiassa aiheutunut todellista ja varmaa vahinkoa (tuomio 27.1.1982, De Franceschi v. neuvosto ja komissio, 51/81, EU:C:1982:20, 9 kohta ja tuomio 16.1.1996, Candiotte v. neuvosto, T-108/94, Kok., EU:T:1996:5, 54 kohta).

274 Kantajan on esitettävä unionin tuomioistuimille se näyttö, joka on tarpeen tällaisen vahingon ja sen suuruuden toteamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 21.5.1976, Roquette frères v. komissio, 26/74, Kok., EU:C:1976:69, s. 677, 22–24 kohta; tuomio 9.1.1996, Koelman v. komissio, T-575/93, Kok., EU:T:1996:1, 97 kohta ja tuomio 28.4.1998, Dorsch Consult v. neuvosto ja komissio, T-184/95, Kok., EU:T:1998:74, 60 kohta). Lisäksi oikeuskäytännössä on katsottu, että vahingonkorvauskannetta ei voida hylätä silloin, kun huolimatta siitä, että vahingon täsmällinen määrä on epävarma, vahinko on kiistämätön ja taloudellisesti arvioitavissa (ks. vastaavasti edellä 68 kohdassa mainittu tuomio Agraz ym. v. komissio, EU:C:2006:708, 42 kohta).

275 Lopuksi oikeuskäytännön mukaan vahingonkorvauskanteissa syy-yhteyden katsotaan olevan olemassa silloin, kun toimielimen moititun toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on riittävän suora syy-yhteys, joka kantajan on näytettävä toteen. Moititun toiminnan on toisin sanoen oltava vahingon ratkaiseva syy (ks. tuomio 18.12.2009, Arizmendi ym. v. neuvosto ja komissio, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 ja T-484/04, Kok., EU:T:2009:530, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

b) Aineellinen vahinko sekä syy-yhteys tämän vahingon ja lainvastaisuuksien, joihin oikeusasiamies syyllistyi, välillä

276 Aivan aluksi on syytä hylätä kantajan vaatimus unionin velvoittamisesta suorittamaan korvausta lainvastaisuuksista, joihin oikeusasiamies syyllistyi, siltä osin kuin kyseinen vaatimus koskee koko sen palkan maksamista, jonka kantaja olisi saanut, jos hänet olisi otettu palvelukseen kesäkuusta 2005 eli ajankohdasta, jona hänen nimensä merkittiin kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, alkaen tavanomaiseen eläkeikään saakka eläkemaksut mukaan lukien.

277 Se, että kantajan nimi merkittiin kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, ei ole nimittäin antanut hänelle mitään oikeutta tulla otetuksi palvelukseen. Harkintavalta, joka toimielimillä on kilpailun läpäisseiden hakijoiden palvelukseen ottamisessa, on esteenä tällaiselle oikeudelle. Näin ollen vahinko, joka on aiheutunut henkilön nimen merkitsemiseen kilpailun soveltuvien hakijoiden luetteloon vaikuttaneesta virheestä, ei voi vastata oikeudenmenetyksestä johtuvaa ansionmenetystä (ks. vastaavasti tuomio 21.2.2008, komissio v. Girardot, C-348/06 P, Kok., EU:C:2008:107, 65 kohta).

278 Niitä lainvastaisuuksia, joihin oikeusasiamies on syyllistynyt, ei tämän vuoksi voida pitää sellaisina, että niistä aiheutunut vahinko vastaisi sellaiselle henkilölle, jolla on oikeus tulla otetuksi palvelukseen, aiheutunutta vahinkoa.

279 Kun kyse on mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen menetyksestä, jonka kantaja tuo esiin, unionin yleinen tuomioistuin katsoo seuraavaksi – toisin kuin oikeusasiamies esittää – etteivät tämän vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puutu sen vuoksi, että vaatimus ei olisi riittävän täsmällinen.

280 Vaikka unionin tuomioistuin on todennut, että on erittäin vaikeaa, jollei mahdotonta, määritellä menetelmä, jonka avulla voidaan ilmaista täsmällisesti lukuina työnsaantimahdollisuus toimielimessä ja näin ollen arvioida tämän mahdollisuuden menetyksestä johtuva vahinko (edellä 277 kohdassa mainittu tuomio komissio v. Girardot, EU:C:2008:107, 60 kohta), se ei nimittäin ole päätellyt tästä, että

mahdollisuuden menetykseen perustuva vahingonkorvausvaatimus olisi jätettävä viran puolesta tutkimatta tai hylättävä perusteettomana. Kantaja on käsiteltävässä asiassa esittänyt menetelmää, jonka avulla mahdollisuuden menettäminen voitaisiin laskea riittävän tarkasti. Hän on nimittäin vaatinut tuomioon Girardot viitaten sen palkan arvoon perustuvan kertoimen soveltamista, jonka hän olisi saanut, jos hänet olisi otettu palvelukseen kesäkuusta 2005 alkaen palkkaluokkaan AD 8 palkkatasolle 4 vuoteen 2026 saakka, ottaen huomioon virkamiehen normaalin urakehityksen, täydennettynä eläkekassaan ja sairasvakuutuskassaan suoritettavilla maksuilla ja ottaen huomioon se, että kantaja oli ainoa kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon jäänyt hakija.

281 Kantajan vaatimus saada vahingonkorvausta mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen menetyksestä on kuitenkin hylättävä, koska mainitun vahingon ja niiden lainvastaisuuksien välillä, joihin oikeusasiamies on syyllistynyt, ei ole riittävän suoraa syy-yhteyttä.

282 Se, että oikeusasiamies vääristi 22.10.2006 tehdyssä päätöksessä parlamentin lausunnon sisältöä (ks. edellä 102 kohta), ei nimittäin merkinnyt sitä, että kantaja olisi menettänyt mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen. Vaikka oikeusasiamies olisikin todennut, ettei parlamentti ollut ilmoittanut lausunnossaan, että soveltuvien hakijoiden luettelo, jossa oli kantajan nimi, oli saatettu muiden unionin toimielinten, elinten ja laitosten käytettäväksi, tästä ei ole seurannut sitä, että oikeusasiamies olisi todennut, ettei kyseistä luetteloa ollut toimitettu muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille, eikä sitä, että kantaja on menettänyt mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen.

283 Kun kyse on siitä, että oikeusasiamies on rikkonut huolellisuusvelvoitettaan, on syytä todeta, että ratkaiseva syy sille, miksi kantaja on ehkä menettänyt mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen, johtui parlamentin eikä oikeusasiamiehen toiminnasta. Kantaja on nimittäin ehkä menettänyt mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen vain, jos parlamentti ei yhtäältä ilmoittanut pääosastoilleen ja muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon ja jos se ei toisaalta merkinnyt kantajan nimeä tähän luetteloon yhtä pitkäksi ajaksi kuin muiden kyseisen kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimiä.

284 Vaikka oikeusasiamies olisi todennut parlamentin rikkoneen hyvää hallintoa koskevaa velvoitettaan sen vuoksi, että se ei ollut toimittanut hyvissä ajoin tietoa kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon pääosastoilleen ja muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille ja että se ei ollut pitänyt kantajan nimeä soveltuvien hakijoiden luettelossa yhtä pitkään kuin muiden kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimiä, oikeusasiamiehen olisi pitänyt tehdä yhteistyötä parlamentin kanssa löytääkseen sovintoratkaisun ilmenneiden hallinnollisten epäkohtien poistamiseksi ja antaakseen tyydyttävän vastauksen kantajalle. Jos sovintoratkaisu ei ole mahdollinen tai sovintoratkaisuun pyrkiminen on ollut tuloksetonta, oikeusasiamies voi joko esittää kriittisen huomautuksen tai laatia asiasta kertomuksen, joka sisältää suositusluonnoksia, jotka voivat johtaa suosituksia sisältävään erityiskertomukseen (ks. päätöksen 94/262 3 artiklan 5–7 kohta ja täytäntöönpanosäännösten 6–8 artikla).

285 Kuten kantaja itsekin myöntää, mikään näistä oikeusasiamiehen parlamentin suhteen toteuttamista toimenpiteistä ei ole oikeudellisesti sitova. Se, päästäänkö yhteistyössä sovintoratkaisuun, riippuu niin oikeusasiamiehestä kuin parlamentistakin. Koska toimenpiteillä, joita oikeusasiamies voi parlamentin osalta toteuttaa, ei ole velvoittavaa vaikutusta, näitä toimenpiteitä ei voida pitää sen vahingon, joka johtui kantajan mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen menettämisestä, ratkaisevana syynä (ks. vastaavasti ja analogisesti edellä 275 kohdassa mainittu tuomio Arizmendi ym. v. neuvosto ja komissio, EU:T:2009:530, 93 kohta).

286 Tätä arviota ei voida riitauttaa kantajan väitteellä siitä, että parlamentti on aina noudattanut oikeusasiamiehen suosituksia ja että kieltäytyminen voisi olla peruste parlamenttia vastaan nostettavalle vahingonkorvauskanteelle. Kantaja ei nimittäin näytä toteen väitettään näiden suositusten noudattamisesta. Vaikka tämä olisikin näytetty toteen, ei siitä myöskään aiheutuisi riittävän suoraa syy-yhteyttä lainvastaisuuksien, joihin oikeusasiamies on syyllistynyt, ja kantajan mahdollisuuden tulla

otetuksi palvelukseen menettämisen välillä. Se, että parlamentti kieltäytyy noudattamasta kyseisiä suosituksia, voi lisäksi olla peruste vahingonkorvauskanteelle, mutta se ei tee näistä suosituksista velvoittavia.

287 Kun kyse on siitä, että oikeusasiamies ei ole noudattanut kohtuullista käsittelyaikaa (ks. edellä 252 kohta ja sitä seuraavat kohdat), on syytä todeta lopuksi, että se, että oikeusasiamies vastasi kantajan tiettyihin kirjeisiin myöhässä, ei voi olla ratkaiseva syy siihen, että kantaja menetti mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen. Riittävän suoraa syy-yhteyttä kyseisten vastausten myöhäisen lähettämisen ja sen välillä, että kantaja menetti mahdollisuuden tulla otetuksi palvelukseen virkamiehenä, ei nimittäin ole. Ei voida olettaa, että kohtuullisessa ajassa annettu vastaus olisi ollut sisällöltään erilainen ja kantajalle edullinen.

c) Henkinen kärsimys ja syy-yhteys tämän kärsimyksen ja lainvastaisuuksien, joihin oikeusasiamies syyllistyi, välillä

288 Aivan aluksi on syytä huomauttaa, että parlamentin kantajaan kohdistama väitetty itsepintaisuus ei ole lainvastaisuus, johon oikeusasiamies olisi syyllistynyt, joten käsiteltävässä asiassa ei tämän perusteella voida myöntää korvausta henkisestä kärsimyksestä, sillä käsiteltävä asia koskee ainoastaan unionin vastuuta oikeusasiamiehen toiminnasta.

289 Kantaja väite siitä, että lainvastaisuudet, joihin oikeusasiamies on syyllistynyt, johtivat siihen, että kantaja ”menetti rahaa”, kuuluu lisäksi aineellisen vahingon piiriin. On kuitenkin todettava, että tämä väite on liian epämääräinen, jotta sen perusteella voitaisiin ratkaista, onko kyseinen vahinko todellinen ja varma, joten tällä väitteellä ei ole merkitystä tässä asiassa annettavan ratkaisun kannalta.

290 Siltä osin kuin kantaja katsoo, että lainvastaisuudet, joihin oikeusasiamies on syyllistynyt, ovat saaneet aikaan tunteen ajan ja energian hukkaamisesta ja luottamuksen menettämisen tätä elintä kohtaan, on seuraavaksi syytä huomauttaa olevan varmaa, että parlamentin lausunnon sisällön vääristäminen ja huolimattomuus 22.10.2007 tehtyyn päätökseen liittyvien tutkintavelvollisuuksien hoitamisessa ovat väistämättä vaikuttaneet kantajan luottamukseen unionin toimielimissä ilmeneviä hallinnollisia epäkohtia torjumaan perustettua elintä kohtaan. Myös oikeusasiamiehen oma-aloitteiseen tutkintaan liittynyt huolimattomuus niiden hänen tutkintavelvollisuuksiensa hoitamisessa, jotka koskivat mahdollista syrjintää sen ajan osalta, jona kantajan nimi oli merkittynä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon, suhteessa aikaan, jona muiden kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet olivat merkittyinä siihen, ovat väistämättä heikentäneet kantajan luottamusta oikeusasiamiehen virastoa kohtaan. Luottamusta heikensi entisestään se, että vastaukset kantajan eräisiin kirjeisiin, joissa vaadittiin tutkinnan aloittamista uudelleen 22.10.2007 tehdyn päätöksen virheellisyyden vuoksi, lähetettiin ajassa, joka ei ollut kohtuullinen. Kyseiset virheet ovat saaneet kantajassa väistämättä aikaan lisäksi tunteen siitä, että hän on hukannut aikaansa ja energiaansa tehdessään oikeusasiamiehelle kantelun parlamentin hallinnossa ilmenneestä hallinnollisesta epäkohdasta, joka liittyi hänen nimensä merkitsemiseen mainittuun luetteloon.

291 Niistä lainvastaisuuksista, joihin oikeusasiamies on syyllistynyt, aiheutunutta vahinkoa on eräillä oikeusasiamiehen toteuttamilla toimilla vähennetty. Näin ollen oikeusasiamies on korjannut 22.10.2007 tehtyyn päätökseen sisältyneen virheellisen lainauksen parlamentin lausunnosta 29.6.2010 (ks. edellä 166 kohta). Oikeusasiamies on esittänyt pahoittelunsa vastaustensa myöhästymisestä ja virheistään. Oikeusasiamies on aloittanut vielä uuden oma-aloitteisen tutkinnan.

292 Edellä 291 kohdassa mainitut oikeusasiamiehen toimet eivät riitä tässä asiassa kuitenkaan täysin sen henkisen kärsimyksen korvaamiseksi, joka lainvastaisuuksista on aiheutunut. Oikeusasiamies aloitti nimittäin oma-aloitteisen tutkinnan vasta kauan sen jälkeen, kun kantaja oli ilmoittanut 22.10.2007 tehtyyn päätökseen sisältyneistä virheistä, ja tämä tapahtui vasta sen jälkeen, kun parlamentin jäsen oli puuttunut asiaan. Erityisesti parlamentin lausunnon sisällön vääristämisen osalta, johon oikeusasiamies

tässä päätöksessä syyllistyi, on syytä todeta, että kantaja ilmoitti virheestä 1.8.2008 päivätyssä kirjeessään ja että oikeusasiamies aluksi laiminlöi tämän vääristämisen korjaamisen (ks. 1.10.2008 päivätty kirje). Vasta P:n 1.6.2010 päivätyn kirjeen jälkeen ja yli puolitoista vuotta sen jälkeen, kun kantaja oli ilmoittanut tästä vääristämisestä, oikeusasiamies myönsi kyseisen virheen 29.6.2010 päivätyssä kirjeessään ja korjasi sen. Oikeusasiamiehen pahoitteluilla ja virheiden korjaamisella ei näissä olosuhteissa voida korvata kantajalle tästä vääristämisestä aiheutunutta henkistä kärsimystä kokonaan. Myöskään oikeusasiamiehen oma-aloitteisella tutkinnalla ei ole voitu korvata sitä henkistä kärsimystä kokonaan, joka on aiheutunut oikeusasiamiehen huolimattomuudesta kantelun perusteella suoritetussa tutkinnassa sen vuoksi, että oikeusasiamies ei suorittanut asianmukaisesti kyseistä tutkintaa, joka koski sitä, oliko soveltuvien hakijoiden luettelo, johon kantajan nimi oli merkitty, toimitettu parlamentin pääosastoille ja muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille. Sillä, että kantaja vastusti tätä oma-aloitteista tutkintaa, ei voida riitauttaa sitä, että kantaja oli menettänyt luottamuksensa sen vuoksi, että oikeusasiamies ei ollut suorittanut kanteluun perustuvaa tutkintaa huolellisesti. Se, että kantaja vastusti oikeusasiamiehen oma-aloitteista tutkintaa, johtui päinvastoin luottamuksen menettämisestä. Lopuksi oikeusasiamiehen pahoitteluilla ei voida korvata kokonaan siitä johtunutta henkistä kärsimystä, että kantaja oli menettänyt luottamuksensa sen vuoksi, että oikeusasiamies ei ollut suorittanut kanteluun perustuvaa tutkintaa huolellisesti, kun kyse oli sen ajan pituudesta, jona kantajan nimi ja muiden kyseisen kilpailun läpäisseiden hakijoiden nimet olivat merkittyinä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon.

293 Lainvastaisuudet, joihin oikeusasiamies on syyllistynyt, ovat myös ratkaiseva syy siihen, että kantaja on menettänyt luottamuksensa oikeusasiamieheen toimielimenä, ja siihen käsitykseen, että kantelun tekeminen oli ollut ajan ja energian hukkaamista. Kyseisten lainvastaisuuksien ja väitetyn henkisen kärsimyksen välillä on siten edellä 275 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettu syy-yhteys.

294 Lainvastaisuuksien, joihin oikeusasiamies on syyllistynyt, johdosta kantajalle aiheutuneen henkisen kärsimyksen määrä on lopuksi tämän asian olosuhteet huomioon ottaen arvioitava ex aequo et bono 7 000 euroksi.

III *Pyynnöt prosessinjohtotoimista ja asian selvittämistoimista määräämisestä ja uusien väitteiden esittäminen*

A *Kantajan vastaukseen sisältyneet pyynnöt*

295 Kuten edellä 46 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa on esitetty, kantaja on pyytänyt, että unionin yleinen tuomioistuin määrää tietyistä prosessinjohtotoimista ja asian selvittämistoimista.

296 Kun kyse on ensiksi pyynnöstä saada esittää tutkinta-aineistoon sisältyneitä asiakirjoja, on syytä huomauttaa, että kantaja on esittänyt nämä asiakirjat unionin yleiselle tuomioistuimelle sen jälkeen, kun hän sai mahdollisuuden tutustua niihin asiaa F-9/12 koskeneessa menettelyssä (ks. kantajan 25.4.2012 ja 6.6.2012 päivätyt kirjeet). Ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi näiden asiakirjojen liittämisen asiakirja-aineistoon sillä varauksella, että mainittujen asiakirjojen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja niiden merkityksellisyyttä asian kannalta vielä arvioidaan (ks. 23.5.2012 ja 19.6.2012 tehdyt päätökset).

297 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että nämä asiakirjat voidaan ottaa tutkittavaksi ja että ne ovat merkityksellisiä tämän asian ratkaisun kannalta (ks. edellä 94 kohta ja sitä seuraavat kohdat). Kuten kantaja myönsi 25.4.2012 päivätyssä kirjeessään, kantajan vastaukseen sisältynyt prosessinjohtotoimista määräämistä koskenut pyyntö on näin ollen tullut tarkoituksettomaksi. Ainoastaan se osa 14.5.2007 päivätystä pooling-asiakirjasta, jonka luottamuksellisuutta ei ole poistettu, on edelleen prosessinjohtotoimesta määräämistä koskevan pyynnön kohteena. Unionin yleinen tuomioistuin arvioi

tässä yhteydessä, että käsiteltävän asian ratkaiseminen ei edellytä mahdollisuutta tutustua tähän asiakirjaan kokonaisuudessaan riippumatta siitä, onko tämän asiakirjan tiettyjen osien käsitteleminen luottamuksellisina edelleen perusteltua.

298 Toiseksi kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon jatkamista koskevien 24.5.2007 ja 31.5.2007 päivättyjen kirjeiden esittämistä koskeva pyyntö on myös tullut tarkoituksettomaksi, koska nämä kirjeet on liitetty vastauskirjelmään.

299 Mitä tulee kolmanneksi pyyntöön, joka koskee entisen oikeusasiamies Diamandourosin sekä kantajan asian käsittelystä vastanneiden oikeusasiamiehen viraston ja parlamentin virkamiesten henkilökohtaista kuulemista (ks. edellä 46 kohta), unionin yleinen tuomioistuin arvioi saaneensa tämän asian yhteydessä esitettyjen asiakirjojen perusteella riittävästi tietoa, jotta se kykenee vastaamaan kantajan esittämiin eri väitteisiin. Näitä henkilöitä ei ole siten tarpeen kuulla.

B *Vastauskirjelmän jälkeen esitetyt pyynnöt*

1. Johdanto

300 Kantaja pyysi vastauskirjelmän esittämisen jälkeen 25.4.2012, 6.6.2012, 23.10.2012 ja 19.12.2012 sekä 6.11.2013 saada esittää kanteensa tueksi uutta näyttöä ja uusia väitteitä. Joissakin näissä kirjeissään hän pyysi myös, että unionin yleinen tuomioistuin määrää uusista prosessinjohtotoimista ja asian selvittämistoimista.

301 Kantaja esitti tarkemmin ottaen 25.4.2012 ja 6.6.2012 päivätyissä kirjeissään kolme uutta väitettä.

302 Kantaja totesi ensinnäkin, että se, että parlamentin oikeudellisen yksikön virkamies oli saanut jäljennöksen parlamentin neuvostolle 21.2.2006 lähettämästä kirjeestä, vahvisti parlamentin halunneen vahingoittaa kantajaa, kuten kantaja oli kantelussaan esittänyt. Kantajan mukaan se, että syitä, joiden vuoksi oikeudellisen yksikön virkamies oli saanut mainitusta kirjeestä jäljennöksen, ei tutkittu, oli estänyt totuuden selville saamisen. Hän totesi lisäksi, ettei oikeusasiamies ollut pyytänyt tämän kirjeen luottamuksellisuuden poistamista.

303 Kantaja katsoi toiseksi parlamentin puolustautumisesta asian F-9/12 yhteydessä ilmenneen, että häntä koskevaa asiakirja-aineistoa ei ollut hävitetty maaliskuussa 2010 vaan heinäkuussa 2010 eli sen jälkeen, kun oikeusasiamies oli 29.6.2010 aloittanut oma-aloitteisen tutkinnan. Hän päätteli tästä, että parlamentti hävitti häntä koskeneen asiakirja-aineiston tahallaan.

304 Kantaja katsoi kolmanneksi olevan hämmentävää, että oikeusasiamies ja parlamentti olivat peittäneet 14.5.2007 päivätystä pooling-asiakirjasta ei-erikoistuneita ja erikoistuneita hallintovirkamiehiä koskeneiden kilpailujen soveltuvien hakijoiden luettelot. Kantajan mukaan parlamentti oli tulkinnut luottamuksellisuuden käsitettä hyvin puolueellisesti, koska ei-ranskankielisille henkilöille tarkoitettujen kilpailujen soveltuvien hakijoiden luetteloja ei ollut peitetty. Hän oli kuitenkin vakuuttunut siitä, että hallintovirkamiehiä edelleen tarvittiin.

305 Kantaja pyysi 23.10.2012 päivätyssä kirjeessään, että unionin yleinen tuomioistuin kehottaa prosessinjohtotoimina ja asian selvittämistoimina parlamenttia esittämään 30.6.2011 oikeusasiamiehelle tekemänsä pyynnön ja oikeusasiamiestä esittämään 1.7.2011 parlamentille antamansa vastauksen, sellaisina kuin ne oli merkitty rekistereihin, jotka koskivat oikeusasiamiehen parlamentissa toukokuussa 2007 tekemän tarkastuksen jälkeen oikeusasiamiehen hallussa olleiden asiakirjojen toimittamista.

306 Kantaja esitti 19.12.2012 kanteensa tueksi uutta näyttöä, joka oli saatu vastauksista, jotka parlamentti ja neuvosto olivat antaneet unionin virkamiestuomioistuimen asian F-9/12 yhteydessä määräämien prosessinjohtotoimien ja asian selvittämistoimien johdosta. Kantaja esitti tämän näytön perusteella seuraavat väitteet.

307 Kantaja toisti ensinnäkin väitteensä siitä, että häntä koskeva asiakirja-aineisto oli hävitetty sen jälkeen, kun oikeusasiamies oli aloittanut oma-aloitteisen tutkintansa. Kantajan mukaan totuuden ilmitulon esti se, että oikeusasiamies ei puuttunut parlamentin valheeseen kilpailun asiakirja-aineiston hävittämisestä. Hän väitti lisäksi, ettei oikeusasiamies ollut tutkinut, oliko parlamentti hävittänyt häntä koskeneen asiakirja-aineiston lainvastaisesti.

308 Kantaja arvosteli toiseksi oikeusasiamiestä siitä, ettei oikeusasiamies ollut katsonut, että parlamentin hallinnossa oli ilmennyt hallinnollinen epäkohta, vaikka parlamentti ei ollut esittänyt kyseistä soveltuvien hakijoiden luettelon kesäkuun 2005 versiota eikä jäljennöstä mainittuun luetteloon liittyvistä muistioista, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta.

309 Kantaja totesi kolmanneksi, ettei hänelle ollut ilmoitettu kesäkuun 2005 ja elokuun 2007 välisenä aikana avoinna olleiden, palkkaluokkaan A 7 kuuluneiden yleishallintovirkamiesten virkojen määrää eikä niiden väliaikaisten toimihenkilöiden määrää, joilla oli hänen kaltaisensa tausta ja jotka oli tämän ajanjakson aikana nimitetty unionin toimielimiin, elimiin ja laitoksiin. Kantajan mukaan tällaisen tiedon avulla voitaisiin osoittaa, että hänellä oli ollut kaikki mahdollisuudet tulla otetuksi palvelukseen, mikä olisi voitu näyttää toteen oikeusasiamiehen oikeudenmukaisella tutkimuksella. Kantaja pyysi siten unionin yleistä tuomioistuinta määräämään uudesta prosessinjohtotoimesta, jolla pyrittäisiin selvittämään vuoden 2005 ja elokuun 2007 välisenä aikana parlamentissa ja neuvostossa avoinna olleet yleishallintovirkamiesten virat sekä niiden väliaikaisten tai sopimussuhteisten toimihenkilöiden määrä, joilla oli samankaltainen tausta kuin kantajalla ja jotka oli tämän ajanjakson aikana otettu palvelukseen, sekä palvelukseen otettujen henkilöiden kansallisuudet.

310 Kantaja pyysi myös 19.12.2012 päivätyssä kirjeessään uusista prosessinjohtotoimista määräämistä eli yhtäältä sitä, että neuvostoa kehotettaisiin esittämään jäljennökset kirjeistä, jotka kantaja oli lähettänyt neuvostolle 9.2.2006 ja 23.1.2007, ja toisaalta sitä, että neuvostoa ja parlamenttia kehotettaisiin esittämään jäljennös sähköpostiviestistä, jonka neuvosto oli helmikuussa 2006 lähettänyt E:n välityksellä parlamentille ja jossa oli pyydetty kantajan ansioluetteloa ja hakemusta, sekä kaikki neuvoston parlamentille lähettämät kirjeenvaihtopyynnöt, jotka ehkä koskivat häntä ja hänen hakemustaan.

311 Kantaja pyysi 6.11.2013, että uutta oikeusasiamies O'Reillyä kuullaan henkilökohtaisesti, jotta saadaan selville hänen kantansa hänen edeltäjänsä tekemiin virheisiin ja se, miltä osin hän ottaa niistä vastuun tai sanoutuu niistä irti.

2. Arviointi

a) Parlamentin oikeudellisen yksikön virkamiehen osallisuus

312 Siltä osin kuin kantaja väittää 21.2.2006 päivätyn sähköpostiviestin olevan osa näyttöä siitä, että parlamentti vastusti hänen palvelukseen ottamistaan, unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että tämän uuden väitteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset täyttyvät, kun otetaan huomioon kantelu, 22.10.2007 tehty päätös ja se, että kantaja sai tiedon 21.2.2006 päivätystä sähköpostiviestistä vastauskirjelmän jättämisen jälkeen.

313 Sitä vastoin se, että parlamentin oikeudellisen yksikön virkamiehelle oli toimitettu jäljennös parlamentin virkamiehen 21.2.2006 lähettämästä sähköpostiviestistä, jolla kantajan ansioluettelo ja hakemus oli toimitettu neuvostossa asiasta vastanneelle henkilölle, ei ole osa näyttöä siitä, että

parlamentti olisi estänyt kantajan nimittämisen. Tällä tosiseikalla ei voida nimittäin osoittaa parlamentilla olleen minkäänlaista ennakkoasennetta kantajan hakemukseen. Jäljennöksen toimittaminen oikeudellisen yksikön virkamiehelle voi selittyä sillä, että hallinto halusi varmistua menettelyjen lainmukaisuudesta siten, että kyseisen toimielimen oikeudellinen yksikkö otettiin asiaan tiiviisti mukaan. Sovellettavien menettelyjen lainmukaisuuden tarkistaminen kuuluu oikeudellisen yksikön sääntöjenmukaisiin tehtäviin.

314 Mitä tulee lausuntoon Euroopan parlamentin tietosuojavastaavan ennakkotarkastusta varten 13.3.2008 toimittamasta ilmoituksesta, johon kantaja vetoaa, lausunnolla ei ole tässä yhteydessä merkitystä, koska kyse on kyseistä sähköpostiviestiä myöhemmästä lausunnosta ja koska kantajan ansioluettelon ja hakemuksen toimittamista parlamentin oikeudelliselle yksikölle voidaan perustella tämän yksikön sääntöjenmukaisilla tehtävillä.

315 Siltä osin kuin kantaja huomauttaa, ettei oikeusasiamies ole koskaan pyytänyt tämän asiakirjan luottamuksellisuuden poistamista, unionin yleinen tuomioistuin toteaa lopuksi, ettei tällä huomautuksella ole käsiteltävässä asiassa vaikutusta, koska ei ole esitetty, minkä vuoksi oikeusasiamiehen olisi pitänyt pyytää poistamista.

b) Parlamentin asiakirja-aineiston hävittäminen

316 Kantaja väittää, että parlamentti on hävittänyt häntä koskeneen asiakirja-aineiston tietoisesti 29.6.2010 jälkeen eli sen jälkeen, kun oikeusasiamiehen oma-aloitteinen tutkinta oli aloitettu. Hän perustaa tämän väitteensä parlamentin ja oikeusasiamiehen välillä vaihdettuihin 30.6.2011 ja 1.7.2011 päivättyihin sähköpostiviesteihin, käsiteltävässä asiassa esitettyyn vastineeseen sisältyvään liitteeseen, jossa on luettelo oikeusasiamiehen asiakirja-aineistoon sisältyneistä kantelua koskeneista asiakirjoista, ja siihen, että parlamentti oli asian F-9/12 yhteydessä todennut puolustuksessaan, että kantajaa koskeva asiakirja-aineisto oli hävitetty heinäkuussa 2010.

317 Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että oikeusasiamies on esittänyt 30.6.2011 ja 1.7.2011 päivätyt sähköpostiviestit, joten prosessinjohtotoimesta määräämistä koskeva pyyntö on tullut tässä yhteydessä tarkoituksettomaksi.

318 Oikeusasiamies totesi tässä asiassa lisäksi, että parlamentti oli hävittänyt kantajaa koskevan asiakirja-aineiston maaliskuussa 2010 eli ennen oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan aloittamista.

319 Parlamentti totesi asiassa F-9/12 määrätyistä prosessinjohtotoimista esittämissään huomautuksissa, että se oli tehnyt virheen ilmoittaessaan kantajaa koskeneen asiakirja-aineiston hävittämisajankohdan. Se korjasi tämän päivämäärän ja vahvisti, että kantajaa koskenut asiakirja-aineisto oli hävitetty maaliskuussa 2010.

320 Toisin kuin kantaja esittää, 30.6.2011 ja 1.7.2011 päivätyistä sähköpostiviesteistä ei myöskään ilmene, että parlamentilla olisi kyseisinä ajankohtina ollut edelleen hallussaan kantajaa koskenut asiakirja-aineisto. Sen jälkeen kun 30.6.2011 päivätyssä sähköpostiviestissä oli ilmoitettu kantajaa koskeneen asiakirja-aineiston hävittämisestä, parlamentin edustaja päinvastoin pyysi jäljennöstä oikeusasiamiehen asiakirja-aineiston asiakirjoista, jotka vastasivat niitä parlamentin asiakirja-aineistoon kuuluneita asiakirjoja, joista oikeusasiamies oli saanut jäljennöksen tarkastuksensa yhteydessä.

321 Vaikka viittaus ”asiakirja-aineiston tarkastuksen yhteydessä saatuihin luottamuksellisiin asiakirjoihin” esiintyy oikeusasiamiehen kantelua koskeneeseen asiakirja-aineistoon kuuluvassa asiakirjaluettelossa ajallisesti 1.6.2010 ja 10.6.2010 välillä, tällä seikalla ei ole lopuksi mahdollista näyttää toteen sitä, että parlamentti ei ollut hävittänyt kyseisiä asiakirjoja maaliskuussa 2010. Asiakirja-aineistoon 10.6.2010

liitetystä ilmoituksesta nimittäin ilmenee, että ajankohdan, jona oikeusasiamies sai kyseiset asiakirjat parlamentin asiakirja-aineistoon kohdistamansa tarkastuksen jälkeen haltuunsa, ja ajankohdan, jona ne merkittiin oikeusasiamiehen rekistereihin, välillä kului jonkin aikaa.

322 Edellä esitetty huomioon ottaen kantaja ei ole näyttänyt toteen, että parlamentti olisi hävittänyt häntä koskeneen asiakirja-aineiston oikeusasiamiehen oma-aloitteisen tutkinnan aloittamisen jälkeen. Edellä 209 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa mainittujen syiden vuoksi oikeusasiamies ei ole tehnyt myöskään virhettä jättäessään tutkimatta, milloin parlamentti oli hävittänyt kantajaa koskeneen asiakirja-aineiston.

c) Avoimet virat vuosina 2005–2007

323 Osoittaakseen, että kantajalla olisi ollut kesäkuun 2005 ja elokuun 2007 välisenä aikana kaikki mahdollisuudet tulla otetuksi palvelukseen, jos parlamentti ei olisi estänyt hänen nimittämistään, kantaja vaatii luettelon esittämistä kesäkuun 2005 ja elokuun 2007 välisenä aikana avoinna olleista palkkaluokkaan A 7 kuuluneista yleishallintovirkamiesten viroista sekä niiden väliaikaisten toimihenkilöiden määrästä, joilla oli kantajan kaltainen tausta ja jotka oli otettu tämän ajanjakson aikana palvelukseen, sekä palvelukseen otettujen henkilöiden kansallisuuksista.

324 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, ettei tätä vaatimusta ole syytä hyväksyä, sillä oikeusasiamies ei ole katsonut, että kantajalla ei olisi ollut mitään mahdollisuuksia tulla otetuksi palvelukseen. Jos oikeusasiamies olisi katsonut, ettei kantajalla ollut mitään mahdollisuuksia tulla otetuksi palvelukseen, oikeusasiamies ei olisi nimittäin suorittanut tutkintaa, joka koski sitä, oliko tietoa kantajan nimen merkitsemisestä kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luetteloon levitetty.

b) 14.5.2007 päivätystä pooling-asiakirjasta pois jätetyt tiedot

325 Kyseessä olleeseen 14.5.2007 päivättyyn pooling-asiakirjaan sisältyi parlamenttia ja unionin muita toimielimiä koskeneita tietoja. Oikeusasiamiehen unionin yleiselle tuomioistuimelle toimittamaan versioon sisältyneet luottamuksellisina pidetyt tiedot olivat luottamuksellisia parlamentin vaatimuksesta, ja ne koskivat unionin muita toimielimiä. Toisin kuin kantaja väittää, tietojen pois jättäminen ei ole hämmentävää eikä parlamentin puolueellinen tulkinta luottamuksellisuudesta. Parlamentin asiana ei ole nimittäin levittää muiden toimielinten tietoja ilman niiltä saatua lupaa.

326 Joka tapauksessa on lisäksi niin, että se, oliko ranskankielisille hallintovirkamiehille tarjolla muita virkoja, ei selviä 14.5.2007 päivätyn pooling-asiakirjan perusteella, kuten kantaja näyttää olettavan. Tässä luettelossa nimittäin mainitaan henkilöt, joiden nimet ovat soveltuvien hakijoiden luetteloissa, mutta ei sitä, onko toimielimissä avoimia virkoja.

327 Nämä seikat huomioon ottaen on syytä hylätä kantajan 25.4.2012 ja 6.6.2012 päivätyissä kirjeissä esittämät väitteet, jotka koskevat 14.5.2007 päivätyn pooling-asiakirjan tiettyjen osien luottamuksellisuutta.

e) Parlamentin laiminlyönti toimittaa kyseisen soveltuvien hakijoiden luettelon kesäkuun 2005 versio ja muistiot, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta

328 Kun kyse on väitteestä, jonka mukaan soveltuvien hakijoiden luetteloa, jossa kantajan nimi oli, ei ole koskaan laadittukaan, on syytä huomauttaa parlamentin pääsihteerin ilmoittaneen 19.5.2005 päivätyssä kirjeessään kantajalle, että kantajan nimi oli vastedes kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelossa. Lisäksi kantaja on esittänyt tässä oikeudenkäynnissä itse jäljennöksen parlamentin henkilöstöpääosaston pääjohtajan 17.5.2005 tehdystä päätöksestä, jossa todetaan kantajan nimen olevan kyseisessä luettelossa. Tästä seuraa, että on osoitettu oikeudellisesti riittävällä tavalla, että parlamentti on todella näyttänyt toteen kyseisen luettelon olemassaolon.

329 Kun kyse on väitteestä, jonka mukaan oikeusasiamies on jättänyt toteamatta parlamentin hallinnossa ilmenneen hallinnollisen epäkohdan, joka johtui siitä, että parlamentti ei kyennyt esittämään jäljennöstä soveltuvien hakijoiden luetteloon, johon kantajan nimi oli merkitty, liittyneistä muistioista, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta, on todettava kyseen olevan uudesta väitteestä, joka ei merkitse aiemmin esitetyn väitteen laajentamista tai joka perustuu uuteen tosiseikkaan. Tämä väite on siten jätettävä tutkimatta. Siltä osin kun kantajan väitteellä on ymmärrettävä tarkoitettavan sitä, että muistioiden, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta, olemassaolo on jätetty tarkastamatta, on syytä viitata edellä 97 kohtaan ja sitä seuraaviin kohtiin sisältyvään arvioon.

f) E:n sähköpostiviestin esittämistä koskeva pyyntö

330 Kantaja vaatii esitettäväksi E:n sähköpostiviestin, johon parlamentti vastasi 21.6.2006, sen vuoksi, että kyseiseen sähköpostiviestiin sisältyy tietoja, jotka vahvistavat sen, että parlamentti ei ollut toimittanut kyseessä ollutta soveltuvien hakijoiden luetteloa. Kantaja katsoo pääasiallisesti, että tämän sähköpostiviestin avulla voitaisiin mahdollisesti osoittaa, että neuvosto oli saanut tiedon hänen hakemuksestaan hänen oman toimintansa vuoksi eikä sen vuoksi, että parlamentti oli toimittanut mainitun luettelon.

331 Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa 21.2.2006 päivätystä sähköpostiviestistä ilmenevän, että parlamentin virkamies oli toimittanut kantajan ansioluettelon ja hakemuksen neuvoston virkamies E:lle hänen pyynnöstään. Tämä 21.2.2006 päivätty sähköpostiviesti kuului niihin asiakirjoihin, jotka sisältyivät oikeusasiamiehen tarkastusta varten valmisteltuun ”asiakirja-aineistoon” (ks. edellä 93 kohta ja kantajan 6.6.2012 päivätty kirje). Oikeusasiamies totesi 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä tarkastuksen vahvistaneen sen, että kantajan ansioluettelo oli lähetetty hänestä tietoja pyytäneelle ”yksikölle” eli neuvostolle.

332 Käsiteltävässä asiassa on kuitenkin osoitettu riittävällä tavalla se, ettei oikeusasiamies ole kyennyt näyttämään toteen 22.10.2007 tehtyyn päätökseen sisältyneitä toteamuksia siitä, että muille unionin toimielimille, elimille ja laitoksille oli annettu riittävällä tavalla tieto siitä, että kantajan nimi oli kilpailun EUR/A/151/98 soveltuvien hakijoiden luettelossa, heti sen jälkeen, kun hänen nimensä oli merkitty kyseiseen luetteloon. Kyseisellä 21.2.2006 päivätyllä sähköpostiviestillä ei ole vaikutusta tähän päätelmään. Vaaditun asiakirjan esittäminen ei siten ole tässä asiassa tarpeen.

333 Vaatimus 9.2.2006 ja 23.1.2007 päivättyjen kirjeiden esittämisestä liittyy myös samaan kysymykseen. Edellä 332 kohdassa esitettyjen syiden vuoksi kantajan vaatimusta ei ole näin ollen syytä hyväksyä.

g) Pyyntö O’Reillyn henkilökohtaisesta kuulemisesta

334 Pyyntö sellaisesta prosessinjohtotoimesta määräämisestä, jolla O’Reilly velvoitetaan saapumaan henkilökohtaisesti kuultavaksi, on hylättävä. Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin katsoo, että käsiteltävässä asiassa esitetty asiakirjanäyttö riittää sen arvioimiseksi, onko kantajan kanne perusteltu.

Johtopäätös

335 Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen nyt käsiteltävä kanne on hyväksyttävä osittain.

336 Oikeusasiamies on nimittäin syyllistynyt lainvastaisuuksiin sekä kantajan tekemän kantelun perusteella suoritetussa tutkinnassa, joka saatettiin päätökseen 22.10.2007 tehdyllä päätöksellä, että oma-aloitteisessa tutkinnassaan, joka saatettiin päätökseen 31.3.2011 tehdyllä päätöksellä. Nämä lainvastaisuudet, jotka muodostuvat tosiseikan vääristämisestä, huolimattomuudesta tiettyjen tutkintavelvollisuuksien hoitamisessa ja käsittelyaikojen kohtuullisuuden noudattamatta jättämisestä,

ovat riittävän ilmeisiä, jotta ne voivat johtaa unionin vastuuseen. Niistä ei ole aiheutunut kantajan väittämää aineellista vahinkoa vaan henkistä kärsimystä, joka on ex aequo et bono arvioitava 7 000 euroksi.

337 Kantaja kanne hylätään muilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

338 Työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi.

339 Tässä asiassa osa vaatimuksista on ratkaistu oikeusasiamiehen ja osa kantajan hyväksi. Näin ollen kantaja on velvoitettava vastaamaan puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan ja korvaamaan puolet oikeusasiamiehen oikeudenkäyntikuluista, ja oikeusasiamies on velvoitettava vastaamaan puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan ja korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan oikeusasiamies velvoitetaan maksamaan Claire Staelenille 7 000 euron suuruinen vahingonkorvaus.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Oikeusasiamies vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan puolet Staelenin oikeudenkäyntikuluista.

4) Staelen vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan puolet oikeusasiamiehen oikeudenkäyntikuluista.

Prek Labucka Kreuschitz

Julistettiin Luxemburgissa 29 päivänä huhtikuuta 2015.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta 2

I Oikeusasiamiehelle tehtyä kantelua edeltävät tosiseikat 2

II Kantelu oikeusasiamiehelle 3

III Oikeusasiamiehen oma-aloitteinen tutkinta 4

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset 6

Oikeudellinen arviointi 8

I Tutkittavaksi ottaminen 8

II Asiakysymys 9

A Johdanto 9

B Sopimussuhteen ulkopuolisen unionin vastuun syntymistä koskeva oikeuskäytäntö 10

C Väitetyt lainvastaisuudet 11

1. Lainvastaisuudet, jotka koskevat päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanosäännösten 5 ja 9.2 artiklan rikkomista sekä huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista 11

a) Alustavat toteamukset 11

b) Lainvastaisuudet, jotka koskevat päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanosäännösten 5 ja 9.2 artiklan rikkomista sekä huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista 22.10.2007 tehtyyn päätökseen liittyvässä tutkinnassa 13

– Johdanto 13

– Lainvastaisuudet 13

– Riittävän ilmeinen rikkominen 22

– Johtopäätös 22

c) 31.3.2011 tehtyyn päätökseen liittyvät, päätöksen 94/262 3 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanosäännösten 5 ja 9.2 artiklan rikkomista sekä huolenpitovelvollisuuden ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaamista koskevat lainvastaisuudet 22

d) Johtopäätös 24

2. Ilmeisiä arviointivirheitä merkitsevät lainvastaisuudet 24

Johdanto 24

Parlamentin lausunnon lainaaminen 22.10.2007 tehdyssä päätöksessä 25

22.10.2007 tehdyn päätöksen oikaiseminen 25

Soveltuvien hakijoiden luettelon saattaminen muiden toimielinten käytettäväksi 25

22.10.2007 tehdyn päätöksen 2.2 kohta 28

Soveltuvien hakijoiden luettelon voimassaolon kesto 28

Kantajaa koskevan asiakirja-aineiston hävittäminen 31

Vastaus 15.5.2007 päivättyyn kirjeeseen 33

Sen tutkimatta jättäminen, oliko parlamentti vastustanut kantajan nimittämistä 33

Johtopäätös 33

3. Lainvastaisuudet, jotka johtuvat puolueettomuuden, objektiivisuuden ja riippumattomuuden puuttumisesta sekä oikeusasiamiehen vilpillisestä mielestä ja harkintavallan väärinkäytöstä .. 34

4. Lainvastaisuudet, joihin on syyllistytty sen vuoksi, että huolenpitovelvollisuuden, hyvän hallinnon ja käsittelyaikojen kohtuullisuuden periaatteita on loukattu sekä hyvän hallintotavan säännöstön 14 ja 17 artiklaa ja perusoikeuskirjan 41 artiklaa on rikottu 37

a) Johdanto 37

b) Käsittelyaikojen kohtuullisuus 37

c) Hyvän hallintotavan säännöstön noudattaminen 39

d) Asiakirjoihin tutustumista koskevan mahdollisuuden antamatta jättäminen 40

e) Johtopäätös 40

D Vahinko ja syy-yhteys 40

a) Alustavat huomiot 40

b) Aineellinen vahinko sekä syy-yhteys tämän vahingon ja lainvastaisuuksien, joihin oikeusasiamies syyllistyi, välillä 41

c) Henkinen kärsimys ja syy-yhteys tämän kärsimyksen ja lainvastaisuuksien, joihin oikeusasiamies syyllistyi, välillä 43

III Pyynnöt prosessinjohtotoimista ja asian selvittämistoimista määräämisestä ja uusien väitteiden esittäminen 44

A Kantajan vastaukseen sisältyneet pyynnöt 44

B Vastauskirjelmän jälkeen esitetyt pyynnöt 45

1. Johdanto 45

2. Arviointi 46

a) Parlamentin oikeudellisen yksikön virkamiehen osallisuus 46

b) Parlamentin asiakirja-aineiston hävittäminen 47

c) Avoimet virat vuosina 2005–2007 48

b) 14.5.2007 päivätystä pooling-asiakirjasta pois jätetyt tiedot 48

e) Parlamentin laiminlyönti toimittaa kyseisen soveltuvien hakijoiden luettelon kesäkuun 2005 versio ja muistiot, joissa vertaillaan hakijoiden pätevyyttä ja soveltuvuutta 48

f) E:n sähköpostiviestin esittämistä koskeva pyyntö 49

g) Pyyntö O'Reillyn henkilökohtaisesta kuulemisesta 49

Johtopäätös 49

Oikeudenkäyntikulut 50